The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library

EDITED BY

O. A. NARAYANASWAMI, B. A., B. L.,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

Vol. XVII

No. 3

PUBLISHED WITH THE PERMISSION OF
THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE LIBRARY.

A. D. 1964 Śaka 1886

Annual Subscription Rs. 4.

The following back numbers of the Jonrnal of The Tanjore Maharsja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, are available for sale:—

Vol.	I	Part	I	Price Rs.	00—75
„	IV	„	II	...	00—75
„	V	„	I	...	00—75
„	VI	„	III	...	00—75
„	VII	„	I & II	...	1—50
„	VIII	„	I, II & III	...	2—00
„	IX	„	„	...	2—00
„	X	„	„	...	4—00
„	XI	„	„	...	4—00
„	XII	„	„	...	4—00
„	XIII	„	„	...	4—00
„	XIV	„	„	...	4—00
„	XV	„	„	...	4—00
„	XVI	„	„	...	4—00
„	XVII	„	I	...	1—37

(Postage Extra)

As only a very few copies are available, book your orders early.

Copies can be had of:—

The Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library,
THANJAVUR.
(Madras State) India.

The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library

EDITED BY

O. A. NARAYANASWAMI, B. A., B. L.,

Honorary Secretary,

T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

Vol. XVII

No. 3

PUBLISHED WITH THE PERMISSION OF
THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE LIBRARY.

A. D. 1964 Śaka 1886

Annual Subscription Rs. 4.

Statement about ownership and other particulars about newspaper 'JOURNAL OF THE TANJORE SARASVATI MAHAL LIBRARY' to be published in the first issue every year after the last day of February.

FORM IV.

(See Rule 8)

1.	Place of Publication	Tanjore.
2.	Periodicity of its publication	Three issues in a year.
3.	Printer's Name Nationality Address	Sri S. N. Panchanada Iyer. Indian. Managing Director, Sri Vani Vilas Syndicate Ltd., SRIRANGAM, Tiruchirapalli - 6.
4.	Publisher's Name Nationality Address	Sri O. A. Narayanaswami. Indian. Honorary Secretary, T. M. S. S. M. Library, Tanjore.
5.	Editor's Name Nationality Address	Sri O. A. Narayanaswami. Indian. Honorary Secretary, T. M. S. S. M Library, Tanjore.
6.	Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.	The Administrative Committee of the T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

I, O. A. Narayanaswami hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

O. A. NARAYANASWAMI,
Signature of Publisher.

Date: 3—8—1964.

CONTENTS

1. Editorial ... i—ii
2. Prayer of a Physician
3. Samartha Ramadasi Maths in Tanjore — T. N. Bhima Rao Goswami ... 1— 4
4. Majors and Minors — M. S. Srinivasan ... 1—17
5. பர்த்ருஹரி நீதி சதகம் ...1+2+1—37
6. தன்வந்தரி வைத்யம் (இரண்டாம் பாகம்) — Dr. S. Veṅkaṭarājan,. L. I. M. ... 265-280
7. श्रीशाहमहाराजकृतसंस्कृतकीर्तनानि ॥ — by Sri T. G. Ananthasubramanian ... 1—10
8. Āpastamba Smārta Prayoga — V. Sundara Sarma & S. Sundaresa Somayaji ... 1— 4
9. निघण्टुसमुच्चयः — Sri P. V. Varadarāja Śarma, M. A. ... 77—84
10. Minor Works of Sri Vēṅkaṭāchāriar — Sri N. S. Dēvanāthāchāriar ... 57—64
11. முருகர் கதம்பம் — வித்துவான் திரு. வீ. சொக்கலிங்கம் ... 9—16
12. Notes on Manuscripts — P. V. V. Sarma ... 1— 4
13. Our Exchanges. ... 1— 8

The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

Vol. XVII. A D. 1963 Śaka 1885 No. 3

EDITORIAL

THE GREAT TASK AHEAD

It is indeed a happy augury that the Central Ayurvedic Council constituted by the Union Government had in response to our appeal, deputed a visiting committee of 5 eminent Indigenous physicians to study the wealth of ancient medical lore gathered in the T. M. S. S. M. Library. After a three days stay at the library and study of the books and manuscripts the visiting committee have it is learnt been so much impressed with their importance and usefulness that they have recommended the setting up of a "Literary Research Unit" of the Central Ayurvedic Council fcr study research and publication of the available material in the library. There are, at present, among the Maharaja Serfoji's collections only about 1,500 rare manuscripts of medical lore and there are, it is learnt, a large number of cudgeon leave manuscripts in many private homes, in the Tamil Nad. A sustained and well concerted programme of collection of these manuscripts would considerably add to the usefulness of the work of the proposed "Literary Research Unit."

There are besides, large collections of rare and unpublished cudgeon leaf manuscripts of treatises on Vedic lore, the Puranas, Agamas and Sculpture, Dance and Music as well. With a view to appraise the scholars and reading public interested in these subjects, it is proposed to publish regularly in the journal, brief descriptive accounts of the manuscripts, with the name of the author, age and other relevent particulars as could be gathered. We hope and trust that such a regular feature will give an impetus to learned societies, universities and others interested to come forward with proposals for publication of these and make them available for the reading public.

It is needless to mention that the safe guarding and preservation of these manuscripts is indeed a job and we are glad that the Tamil Development and Research Committee of Madras State and the UNESCO have each come forward with proposals for micro-filming of the more valuable manuscripts which are liable to decay. A list of about 130 Tamil manuscripts, have been sent to the T. D. R. C. and about 50 manuscripts in Sanskrit and other languages to the UNESCO for the purpose.

Besides with the recurring grant of the Madras State Government and the Central Government subsidy from time to time for publication of rare and valuable manuscripts, 120 books have so far been published and proposals for publication of eleven manuscripts with half grant by the Central and Madras State Governments are also pending sanction. All these have so far touched only the fringe of the problem, as the vast bulk of the yet considerably larger numbers of manuscripts—single copy of which are available in this library alone—yet await study and research. It is for the learned bodies all the world over and the universities that provide for study in various aspects of indology and ancient art and culture to arrange to depute scholars to stay at the library and carry on sustained study and research in those subjects. The ample material available among Serfoji's Collections would serve to throw considerable light on many aspects of South Indian History, more particularly of the 'Tanjore Raj'. Research scholars in this field would find the study and collation of these very useful indeed. We hope and trust that the widening of the activities of the library and the extension of the usefulness of the wealth of manuscripts therein will be rendered possible with the liberal aid and support of the Central and State Government as also of learned bodies, the UNESCO and the universities, and the dream of Maharaja Serfoji who dedicated his life to the library — to develop the library into a great centre of study, and research might come true and in fullness of time, "*Maharaja Serfoji's Research University of Indian Culture and Art*" might come into being.

Prayer of a Physician

"Thy Eternal Providence has appointed me to watch over the life and health of Thy creatures. May the love for my art actuate me at all times; may neither avarice, nor miserliness, nor the thirst for glory, nor for a great reputation engage my mind; for the enemies of Truth and Philanthropy could easily deceive me and make me forgetful of my lofty aim of doing good to Thy children.

"May I never see in the patient anything but a fellow creature in pain.

"Grant me strength, time, and opportunity always to correct what I have acquired, always to extend its domain; for knowledge is immense and the spirit of man can extend infinitely to enrich itself daily with new requirements. Today he can discover his errors of yesterday and tomorrow he may obtain a new light on what he thinks himself sure of today.

"O God, Thou hast appointed me to watch over the life and death of Thy creatures; here I am ready for my vocation."

—From the Oath and Prayer of Maimonides
-a Jewish Physician of the Twelfth Century.

Samartha Ramadasi Maths in Tanjore.

by **T. N. Bhima Rao Goswami,**
Matadhipathi, Tholi Ram Goswami Mutt, Tanjore
(*Retd. Principal of Govt College, Kumbakonam*)

The Samartha Ramadasi Maths in Tanjore are:

1 Sri Bhimaraja Goswami Math, South of Samandan Kulam Tanjore.

2 Sri Govindabalaswami Math, Sakhanaig Street, Tanjore, with its branch Math known as Sri Mukunda Swami mutt, Karandai, Tanjore.

3 Sri Joliram Goswami Math, Ellaiamman Kovil Street, Tanjore.

4 Sri Annaji Bava Math, South Main Street, Tanjore.

5 Sri Sethu Bava Math, East Main Street, Tanjore.

6 Sri Bhima Rao Math, South Main Street, Tanjore.

7 Sri Bhimadas Math, North of Samandan Kulam, Tanjore.

Of these, Maths 1 to 5 were established in the latter half of the 17th century A. D.

It is well known that Sri Samartha Ramadas Swami was the Guru and adviser of Chathrapathi Sri Sivaji Maharaj who established the Maharashtra Empire and saved India from ruin. Sri Ramadas Swami realised that spirituality and practical life have to go hand in hand, and so he favoured "grihasthasrama" (married life). The Maths established by him propagate, spread and perpetuate his teachings and work. The Matadhipathis are Grihasthas.

When Sri Smartha visited Tanjore, he was requested by Venkoji, the then ruler of Tanjore to stay permanently near his abode. But Sri Samartha, finding it difficult to comply with his request, promised instead to send a few chosen disciples of his to do so. Among such who came down with a religious purpose are, Sri Bhikkaji Bava Shahapurkar

Mauni Bava, and Raghavadas. Sri Bhikkaji Bava, known as Bhimaraja Swami, established his Math at Tanjore (No. 1 above) in 1677 A.D. Sri Mauni Bava founded the Meru Swami math at Mannargudi and Raghavadas organised another at Kanur, a village near Mariamman Kovil to the East of Tanjore.

Tanjore was the capital of the Maharashtra Kingdom in the south and there was a thick population of Marathas inclusive of the members of the Raja's family Hence in addition to Math (No. 1) Bhimaraja Swami established the three Maths (Nos. 2, 3 and 4) under his chosen disciples as matadhipathis.

As already stated the Matadhipathis are all mostly Grihasthas (married men) leading a life of purity and simplicity to set an example to others. The principle of primogeniture prevails in the matter of succession. Yet every successor to the Adihisthanapitam must go through the special ceremony of installation as a condition precedent. He identifies all his interests with those of Sri Ramdas and does his duties as mathadhipati as a humble and faithful servant, getting Bhiksha on particular occasions, doing Dasabhodhaparayanam and Bhajans. Sri Rama Navami Samartha Navami, and other sacred days are observed.

Murthis of Sri Rama and Sila-Vigrahams of Anjaneya, as well as Rama yantra are being worshipped from the time of inception of the maths. The maths contain the manuscript copies of Sri Dasabodha and other works of Ramadas, Jholi (Alms-Bag), Jhanda (flag), Kaphni (Dress of the Mathadhipathi worn on occasions of Guru Puja, and Lalitha), Mekkhala, Kubadi and Padukas of the Gurus. The portraits of the Gurus (line of Matadhipathis) is maintained in each math along with the portrait of Sri Samartha Ramadas. In Sri Bhimarajaswami math (No. 1) there are life-size portraits of Ramadas. Sri Bhimaraja swami, the founder of the math was such a devout Baktha of Rama that he never cared for his bodily or material comforts. For instance, one of the kings wanted to get initiation from the Swami and asked the latter to go over to the palace for initiating him; but the Swami sent word saying "If the cow feels thirsty it has to go to the tank, and the tank will not go to the cow"-meaning thereby that the Raja cannot command initiation from the Guru. This upset the Raja and his

courtiers. They then got another Sadhu, Sethu Bava by name (the disciple of the Meruswami math at Mannargudi referred to earlier) to perform the initiation. A math was established and endowed for him-the Raja Guru-and this is the Sethu Bava math No. 5 in the list.

Thus the Nishprihata of Sri Bhimaraja Swami gave rise to the establishment of another math. The ill-advised Raja wanted to trouble Sri Bikkaji further and one day, while the Swami was doing Bhajan and Kirtan, he came to the math and asked the Swami to make Rama appear before him to prove the sincerety of his devotion. Sri Bikkaji, whose everything was Rama, fervently sang a 'pada' asking Rama to come; and lo! The Goratha (i. e. Mandap) of the idol began to move forward. The Raja was put to shame and went away with remorse. Such devoted but realised souls the matadhipathis were. Sri Bikkaji was also a marathi poet and he has written the life of Sri Ramadas in verse. A sketch of Sri Ramadas was drawn by himself. His samadhi is on the old high road to Vannar in Karuntattangudi. A disciple was doing the pooja of this samadhi and he later established the math No. 6 in the South Main Street.

Much later a Ramdasi from the North came to Tanjore and under the patronage of a then-Ranee established math No. 7.

These maths contain libraries and hand-drawn pictures and portraits. Every math has the portrait of each of the matadhipathis as well as some portraits of Krishna, Rama and other Gods. In addition there are portraits of Bhaktas and incidents connected with them. Sri Jholiram Goswami math (No. 3), Ellaiamman Kovil Street, has 50 portraits (each 20" by 15") depicting incidents from the lives of Bhakthas as depicted in Mahipathi's Bhakthi Vijaya. There is also a rare painting (set with stones) of the 108 important Vishnu sthalas (108 Tirupathis) in India. Under each picture is given a short note of the name of deity, the place and the Bhaktha for whom the Lord appeared. It is a master-piece of art appearing quite new though more than a century old. Thus these maths have been serving also as portrait galleries from their time of inception.

Bhajans and Sankirtans (Harikathas) are performed by the matadhipathis on occasions to serve as devotional discourses. In the course of these, some music, vocal and instrumental, is used and some matadhipathis have developed this aspect of the fine arts also. It is said that the founder of math No. 4 could sing so sweetly and charmingly that even animals like deer will stand still to hear his music In the course of Harikathas some compositions are necessary to suit occasions and such compositions have been made by one of Sri Ramachandra Goswami, one of the matadhipathis of math No. 3. He has composed many 'sakis', 'dindis', 'padas', 'lavanis' and such verses. As a matter of fact it was he that gave form to the Harikathas as are being performed in the above maths. He has also written in Marathi "ovis", a devotional and inspiring work known as Guru-Geetha. A manuscript copy of this is to be found in the Saraswathi Mahal Library Tanjore To his credit also it must be stated that he has introduced an element of dramatisation into the Harikathas. During the last day of Sri Ramanavami Utsavam celebrations, Harikatha of Sitakalyanam is performed in math No. 3 between 2 A. M. and 6 A. M. and at the time Rama, Lakshmana, Visvamithra, Thataka, Ravana, and Sita are introduced in the Kalakshepam, some suitably made up young boys are brought in the hall, adding to the interest of the Kalakshepam without in any way diminishing the devotion and piety of the audience. Thus these maths have been centres of development of music, vocal as well as instrumental.

These maths were mainly maintained by the contributions from their followers. The Rajas and their dependants were looking after the needs of the maths, and the matadhipathis had merely to change themselves in spiritual matters. Now with the change of times it is found very difficult to keep to the original ideal. Still, the maths deserve to be preserved so that in the near future, when people being to have more faith in the Lord and turn Asthikas and devotees, they may find these as centres giving them proper lead and solace.

MAJORS AND MINORS

(IN RECURRING DECIMALS)

by

M. S. SRINIVASAN

1. **Introduction**:—In this paper, we establish certain results concerning the recurring part of the decimal expansion of a proper fraction, in any integral scale x.

§ 2 deals with what we define as the pericd number of a purely recurring decimal and some of the congruence properties of its digits. In § 3, we define a cycol and the cycol-circle of a number on the scale x and discuss their properties. § 4 and § 5 are devoted to a study of what we define as majors and minors and related problems. § 6 deals with a method of finding the period number of a fraction and the last section gives an alternate method for the same.

2. **Period Number**:—The following, which is a generalisation of a result (Hardy and Wright [2], Theorem 135) on terminating and recurring decimals, for decimal expansions in any scale x, is easily obtained.

Theorem 1:—(i) The decimal expansion in any scale x, for a rational number N/D, $o < N/D < 1$, is terminating or recurring and any terminating or recurring decimal in scale x is equal to a rational number. (ii) Let $(N, d') = 1$, $x = p_1^{\propto_1} p_2^{\propto_2} \ldots\ldots q_s^{\beta_s}$ (being the prime-power expansion of x), $d' = p_1^{\gamma_1} p_2^{\gamma_2} \ldots\ldots\ldots\ldots p_r^{\gamma_r}$ and T be the least positive integer such that $\propto_i T - \gamma_i \geq o$ for $i = 1, 2, \ldots\ldots r$ so that

$$T = \begin{cases} T^1 \text{ if } T^1 \text{ is an integer} \\ [T_1 + 1] \text{ if } T^1 \text{ is not an integer, where } T^1 = \max(\gamma_i / \propto_i). \end{cases}$$

Then the decimal N/d' in scale x terminates after T digits. (iii) Let $(N, D)=1$, $D=dd'$, $d'=p_1^{\gamma_1} p_2^{\gamma_2} \ldots\ldots p_r^{\gamma_r}$ and $d > 1$, $(d, x) = 1$, x being defined as above. Let T be defined as above and let h be the order of x (mod d) (in the sense of Hardy and Wright [2], p. 71) or let x appertain (or belong) to the index h (mod d) (in the sense of Reid [4]· p. 99); i.e., h is the least positive integer such that $x^h \equiv 1 \pmod d$ Then the decimal N/D contains T non-recurring and h recurring digits;

$$\text{i.e., } N/D = .J_1 J_2 \ldots\ldots J_T \overline{H_2 H_3 \ldots\ldots H_h}.$$

Remark 1:—It is easily seen that T is the least positive integer such that x^T is divisible by d'. Also the decimal is purely recurring if $T = 0$ which implies that $\gamma i = 0$ for each; i.e., $d' = 1$ which means that $D = d$ and hence $(D, x) = 1$; i.e, the denominator of the decimal is prime to the scale x.

Now, given a recurring decimal $N/D = .J_1 \ldots\ldots J_T H_1 \ldots\ldots H_h$ in scale x, $(N, D) = 1$, let $N x^T \equiv N^* \pmod D$, $N^* < D$,

then $\dfrac{N x^T - N^*}{D} = J_1 \ldots\ldots J_T . \overline{H_1 \ldots\ldots H_h} - N^*/D =$ an integer.

Since $N^* < D$, this means

$$N^*/D = .\overline{H_1 \ldots\ldots H_h}, \tag{1}$$

a purely recurring decimal.

Let $cd' = x$ as a consequence of remark 1. Then

$$N x^T \equiv N^* \pmod D$$

implies

$$N.cd' \equiv N^* \pmod{dd'}$$

which implies

$$N^* \text{ is divisible by } d';$$

i.e., $N^* = nd'$. Hence $N^*/D = nd'/dd' = n/d$, $(n, d) = 1$ and $(d, x) = 1$. Therefore given the decimal $N/D = .J_1 \ldots\ldots J_T \overline{H_1 \ldots\ldots H_h}$, we arrive at the decimal $n/d = .\overline{H_1 \ldots\ldots H_h}$ (2)

$(n, d) = 1$, $(d, x) = 1$ in conformirty with the remark 1 on purely recurring decimals.

Now for each purely recurring decimal of the type $n/d = .\overline{H_1 \ldots\ldots H_h}$, we introduce the following:—

Definition 1:— The number $H_1 \ldots\ldots\ldots H_h$ is defined as "the period number of the fraction n/d in scale x" and briefly denoted as $(PN : n/d)$, the scale being normally understood in the context.

From the definition of the period number it is easily seen that $(PN : n/d) = H_1 \ldots\ldots\ldots H_h = \frac{n}{d}(x^h - 1)$ h; i. e., the value of the period number of n/d in scale x is $\frac{n}{d}(x^h - 1)$, h being the order of x (mod d).

The various digits H_i of $(PN : n/d)$ are determined by the algorithm

$$\left.\begin{aligned} nx &= dH_1 + r_1 \\ r_1 x &= dH_2 + r_2 \\ \ldots &\quad \ldots \quad \ldots \quad \ldots \\ r_{i-1}x &= dH_i + r_i \\ \ldots &\quad \ldots \quad \ldots \quad \ldots \\ r_{h-1}x &= dH_h + r_h \end{aligned}\right\} \tag{3}$$

where $0 \leq \gamma_i < d$ and since the decimal is recurring it is seen that $r_h = n$ and so the cycle is again repeated. From the algorithm we have,

Theorem 2:— The i – th digit of $(PN : n/d)$ is

$$H_i \equiv -\left(\frac{1}{d}\, n x^i \text{ (mod } d)\right) \text{ (mod } x), \quad H_i < x \tag{4}$$

where $n x^i$ (mod d) denotes the least positive residue of $n x^i$ reduced over the modulo d.

Proof :— From the algorithm we have

$$r_i \equiv r_{i-1}x \equiv \ldots\ldots\ldots \equiv n x^i \pmod d$$

and $d\,H_i \equiv -r_i \pmod x$ which can be rewritten as

$$H_i \equiv -r_i/d \pmod x$$

in the sense (generalised) of Hardy and wright ([2], p. 89). Since $r_i < d$ and $r_i \equiv n x^i \pmod d$, r_i is the least positive residue of $n x^i$ over the modulo d and hence r_i is $n x^i \pmod d$ in the terminology of the theorem.

Hence

$$H_i \equiv -\frac{1}{d}\, r_i \pmod x$$

becomes,

$$H_i \equiv -1/d\,\bigl(n x^i \pmod d\bigr) \pmod x.$$

Note :— 1. The above provides a ready method for the determination of the various digits of (PN : n/d) and hence of the decimal expansion of n/d in scale x, once n, d and x are given; i. e., once the fraction and the scale are known.

Corollary 1 :—The last digit of (PN : n/d) is $H_h < x$,

$$H_h \equiv -1/d\,\bigl(n x^h \pmod d\bigr) \pmod x \qquad (5)$$

But since h is the order of $x \pmod d$,

$$x^h \equiv 1 \pmod d;$$

hence

$$nx^h \equiv n \pmod{d} \text{ and } n < d.$$

Hence n is the least positive residue of $n x^h$ over modulo d. Therefore

$$H_h \equiv -n/d \pmod{x}. \qquad (6)$$

Also H_i is the $(h + i - k)$ th digit of (PN: r_k/d) and this is easily obtained from the algorithm.

3. Cycols and Cycol Circles:— From the algorithm it is seen that the period numbers of n/d, r_1/d, ... , r_{h-1}/d are $H_1 H_2 ..... H_h$, $H_2 ..... H_h H_1$, ..., $H_h H_1 ..... H_{h-1}$ respectively. Hence these period numbers are said to be cyclic with each other and we have the following

Definition 2:— The least value of n, r_1, ... , r_{h-1} is defined as a "CYCOL" of d on scale x.

Definition 3:— The period number of a cycol λ is called a "cycol-circle" of λ.

The following are easily deduced:—

Remark 2:— There are $\phi(d)/h$ cycols of d on x.

Remark 3:— The cycol-circle of λ begins with the smallest digit-segment of (PN : n/d).

Remark 4:— If λ is a cycol, (PN : λ/d) is non-cyclic to the period numbers of α/d, $\alpha = 1, 2, ...\ \lambda - 1$.

Note 2:— The term "all cycol-circles of d" will mean the cycol-circles of d which are $\phi(d)/h$ in number and the cycol-circles of the factors of d.

Note 3:— If (PN : k/d) is cyclic with the cycol-circle of λ, this is expressed as "k belongs to the cycol λ".

Remark 5:- From the algorithm it is seen that NP given that the (PN : n/d) = $H_1 ...... H_h$, the period number of r_1/d is obtained by a clockwise rotation of the cycle $H_1 .... H_h$ through one step; i. e., (PN : r_1/d) = $H_2 ...... H_h H_1$ and similarly (PN : r_i/d) is found by a clockwise rotation of the cycle through i steps. So also, given the cycol-circle of a cycol λ, the period numbers of all numbers belonging to the cycol λ can be found by suitable rotations of the cycol-circle in the clockwise direction.

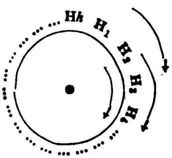

The process of finding $(\mathrm{PN} : r_i/d)$ from $(\mathrm{PN} : n/d)$ is represented by the i-th power of the permutation $(\mathrm{H}_1 \mathrm{H}_2 \ldots\ldots \mathrm{H}_h)$.

Remark 6:— Let d be a prime and x, a primitive root (mod d) (vide: Hardy and Wright [2], p. 71). Then since h is the order of x (mod d), $h = \phi(d)$ and hence by remark 2, there exists only one cycol and hence a unique cycol-circle. If d is composite, then, since h is the least positive integer such that $x^h \equiv 1 \pmod d$, h will be the least common multiple of the corresponding values for

$$x^{h_i} \equiv 1 \; (\mathrm{mod}\; p_i^{\theta_i}), \quad i = 1, 2, \ldots\ldots, s$$

where $d = p_1^{\theta_1} p_2^{\theta_2} \ldots\ldots p_s^{\theta_s}$ is the prime-power expansion of d. Hence

$$h = \mathrm{LCM}\left(h_1, h_2, \ldots\ldots, h_s\right)$$

$$\leq \mathrm{LCM}\left(\phi(p_1^{\theta_1}), \phi(p_2^{\theta_2}) \ldots\ldots, \phi(p_s^{\theta_s})\right)$$

since each $h_i \leq \phi(p_i^{\theta_i})$

$$= \mathrm{LCM}\left(p_1^{\theta_1 - 1}(p_1 - 1), p_2^{\theta_2 - 1}(p_2 - 1), \ldots\ldots, p_s^{\theta_s - 1}(p_s - 1)\right)$$

(vide: Hardy and Wright [2], theorem 62)

$$\leq \prod_{i=1}^{s} p_i^{\theta_i - 1}(p_i - 1) = \phi(d).$$

Hence in this case the number of cycol-circles is greater than one.

We have

Definition 4:— If for any fixed d, the number of cycols of d on any scale x is minimum, the corresponding x is said to be an E-value of d.

Note 4:— As a consequence of this, we have that when d is a prime, an E-value of d is primitive root of d.

Theorem 3:— If S be any number (in scale x) with $\propto$ digits where $\propto \geqslant h$ then S will never occur twice amongst all the cycol-circles of d on x, expressing each circle in scale x.

Proof:— As the period number is unchanged in the order of digits, by taking the scale x^{∞}, we can determine a u (by a proper cyclic rotation) such that (PN : u/d) will have its last digit as S. If S occurs twice we can determine a u and a u' such that

$$S \equiv -u/d \pmod{x^{\infty}} \text{ and}$$

$$S \equiv -u'/d \pmod{x^{\infty}} \text{ by virtue of (6)}$$

whence $u \equiv u' \pmod{x^{\infty}}$ which is impossible because of $u < d < x^{h} \leq x^{\infty}$ and $u' < d < x^{h} \leq x^{\infty}$.

In the above, $\propto$ is chosen such that $d < x^{\infty}$.

Note 5:— It is seen that the equation in

$$k = \lambda\, x^{\theta} \pmod{d} \qquad (7)$$

has a solution for any k and λ belonging to the same cycol; if λ is a cycol, then λ is the least value of

$$k.\,x^{\theta} \pmod{d},\ \theta = 1, 2, \ldots\ldots, h.$$

In order to find (PN : k/d) for any k from the given cycols, we find that cycol λ to which k belongs, by solving for λ from (7) when $\theta = 1, 2, \ldots\ldots\ldots\ldots, h$. Clearly there can be only one value for λ and consequently k can belong only to that cycol.

4. Majors and Minors:— With the definition of d, x, n in section 2, we have (PN : n/d) $= H_1 \ldots\ldots H_h$.

Let $d = xm + \propto \quad (0 < \propto < x)$. (8)

Then we have

Theorem 4:— Every number $H < x$ occurs as digits amongst all the cycol cirles of d on x either m or $m + 1$ times.

Proof :— If H occurs as a digit in a cycol-circle, then it must occur as the last digit of some period number by rotation, say, of $(PN : \theta/d)$. Hence by (6)

$$H \equiv -\theta/d \pmod{x}.$$

We now find all possible values of θ such that the last digit of $(PN : \theta/d)$ is H. Let the least such value of θ be θ^1 say. Then the values of all θ satisfying our demand are given by—

$$\theta = \theta^1,\ \theta^1 + x,\ \theta^1 + 2x,\ \dots\dots\dots,\ \theta^1 + mx. \qquad (9)$$

subject to the condition that $\theta < d$. If θ^1 is one of the values $1, 2, \dots\dots, \propto - 1$ then θ can have the $m + 1$ values in (9) where θ^1 is replaced by the corresponding value. If θ^1 is one of the values $\propto, \propto + 1, \dots\dots\dots, x - 1$ then θ can have the m values

$$\theta = \theta^1,\ \theta^1 + x,\ \dots\dots\dots,\ \theta^1 + (m-1)x. \qquad (10)$$

only since $\theta^1 + mx \geq \propto + mx = d$. Further since θ^1 is the least value of θ, it occurs either in the set $1, 2, \dots\dots \propto - 1$ or in the set $\propto, \propto + 1, \dots\dots x - 1$ once and only once. This proves the theorem.

Definition 5:— We define those numbers $H < x$ that occur $m + 1$ times among the digits of all the cycol-circles of d on x as the "MAJORS" of d on x and the others as "MINORS".

Remark 7:— Since each number H is less than x and since for every $H < x$, a value for θ^1 can be found, every number $< x$ must be either a major or a minor.

It can be seen that the majors of d on x are the values.

$$H \equiv -\theta^1/d \pmod{x},\ \theta^1 = 1, 2 \dots\dots\dots \propto - 1 \qquad (11)$$

i.e., are the last digit of the period numbers of $1/d$, $2/d$, ..., $(\propto - 1)/d$. (11) means that $Hd \equiv -\theta^1 \pmod{x}$ and by (8), $d \equiv \propto \pmod{x}$ and so (11) becomes

$$H \propto \equiv -\theta^1 \pmod{x}$$

which means that

$$H \equiv -\theta^1/\propto \pmod{x}; \tag{12}$$

i. e., the majors of d on x are the last digits of

$$(\mathrm{PN}:1/\propto),(\mathrm{PN}:2/\propto),\ \ldots\ldots (\mathrm{PN}:(\propto-1)/\propto). \tag{13}$$

But by Theorem 3, no number H occurs as the last digit of the period number of two fractions and hence the H's given by (12) are all distinct. Hence we have

Theorem 5:— The digits of the cycol-circles of $\propto$ in scale x are the majors of d on x.

Since each number less than x is a major or a minor, then we have

$$u+v = x \tag{14}$$

where u is the number of majors and v the number of minors. By note 2, we see that all cycol-circles of d have a sum total of $d-1$ digits. Hence

$$u\,(m+1)+v\cdot m = d-1$$

or

$$m\,(u+v)+u = d-1$$

from which $u = d-1-mx$ using (14)

$= \propto -1$ using (8) and $v = x-\overline{\propto -1}$.

These check up favourably with the number of majors and minors obtained from (11).

5. Constancy of Majors:—Since every digit of the cycol-circles of $\propto$ in scale x is independent of m, and these digits are the majors of d, we have

Theorem 6:—The majors of d on x when $d = mx+\propto$, $0<\propto<x$ and $(d, x)=1$ are constant for any m and are the same as the majors of $\propto$ on x.

In dealing with the majors of any number d of any number of digits in scale x, it will be found to be convenient if d is expressed in scale x. Let us deduce the majors of $\delta = x m' + \overline{x - \alpha}$, where $(x, \delta) = 1$. Now it is enough to consider the case $m' = o$, as per Theorem 6. The majors of α are the numbers $H < x$ where

$$H \equiv -1/\alpha,\ -2/\alpha, \ldots\ldots\ldots,\ -\overline{\alpha - 1}/\alpha \pmod{x}$$

by (11) and the numbers o and $x - 1$ are always minors. The majors of $(x - \alpha)$ are the numbers $H' < x$ where

$$H' \equiv -1/(x - \alpha), \ldots\ldots\ldots, -(x - \alpha - 1)/(x - \alpha) \pmod{x};$$

i.e., $$H' \equiv 1/\alpha, \ldots\ldots\ldots, (x - \alpha - 1)/\alpha \pmod{x}.$$

So it follows that

(i) The H values are all distinct from the H′ values; i.e., the majors of α on x and those of $(x - \alpha)$ on x are distinct.

(ii) o and $x - 1$ are majors of neither α nor $(x - \alpha)$.

(iii) The H and the H′ values together with o and $x - 1$ form a complete residue system modulo x. So we have the following :—

Theorem 7 :— The majors of α are the same as the minors of $(x - \alpha)$ where $\alpha < x$.

In all the above and in particular in this section, x stands for any positive integer. If x is of the form $x = y^n$, y any integer ≤ 10, then for any $d = x m + \alpha = y^n m + \alpha$, $o < \alpha < y^n$, the majors of numbers in n digit (admitting initial zeros if necessary; for example in scale 10^3, the number 7 will be written as (007) and the number 783 as (783)) are those n-digit numbers occuring in every cycol-circle of α. The following particularisation of Theorem 7 to this case holds.

Theorem 8 :— If $d = x m + \alpha = y^n m + \alpha$, $\alpha < y^n$, $x = y^n$, then with the exclusion of $(o)_n$ and $(y - 1)_n$, the majors of α are the same

as the minors of $(y^n - \alpha)$, where $(r)_n$ denotes the number $r\ r\ r\ \ldots\ldots\ldots\ r$ (n times) in scale y^n. In this connection we have the following

Definition 6:— Two numbers A and B which are of n digits in scale y are defined to be "supplementary" if

$$A + B = y^n.$$

For example, $64 + 36 = 10^2$ and each of 64 and 36 are two digit numbers in tne scale 10 and hence these two are supplementary. Besides Theorem 8 the following generalisations of results (i) and (iii) of this section also hold for the scale y^n.

(iv) Any number expressible in n digits in scale y^n which occurs amongst all cycol-circles of $\alpha < y^n$ will not occur among any circle of $(y^n - \alpha)$.

(v) The set of all the n-digit numbers occuring among all circles of α and $(y^n - \alpha)$ and $(o)_n$ and $(y-1)_n$ together constitute all integers less than y^n.

6. The Majors and Minors–Method of Findind the Period–Number:

Let us consider the first digits (maintaining the order) of the period-numbers of $1/d$, $2/d$, ..., $(d-1)/d$ in scale x. Each of the digits is less than x and hence we can denote the digits as O_1, O_2 ......, O_s, 1_1, 1_2, ..., 1_s, ..., $(x-1)_1$, $(x-1)_2$, ... $(x-1)_s$, where H_a for $H = O, 1, 2, \ldots\ldots\ldots, x-1$ and $a = 1, 2, \ldots\ldots\ldots, s$ denotes that the digit H occurs for the a-th time in the sequence of first digits. Here $s = m + 1$ or m according as H is a major or a minor of d.

Let us denote the i-th digit of (PN : z/d) by $_i(z/d)$. We prove three lemmas.

Lemma 1:—For any first digit H_a,

$$x(a-1) + \theta < d \tag{15}$$

where

$$\theta \equiv -H_a d \pmod{x}, \qquad \theta < x. \tag{16}$$

Proof:— Since $\theta < x$ and $a \leq m+1$, when $a < m+1$, we have

$$x(a-1)+\theta < x(a-1)+x = ax \leq mx = d-\alpha < d$$

using (8) so that (15) holds independently of H, if $a < m+1$. When $a = m+1$, which means that H is a major, it is seen from (11) that

$H \equiv -\theta'/\alpha \pmod{x}$ for some $\theta' < \alpha$ and hence in view of (16) we have

$$\theta' \equiv -H\alpha \equiv -Hd \equiv \theta \pmod{x}.$$

Since $\theta' < \alpha < x$, $\theta < x$, this means $\theta = \theta'$ and hence $\theta < \alpha$. Hence $x(a-1)+\theta < mx+\alpha = d$.

Lemma 2:— If ${}_1(n/d) = H_s$, then in the notation of lemma 1

$$nx \equiv (x(a-1)+\theta) \pmod{d} \tag{17}$$

Proof:— We note that

$${}_1(n-1)/d) = H_{s-1},\ {}_1((n-2)/d) = H_{s-2}, \ldots\ldots\ldots$$
$${}_1((n-a-1)/d) = H_1.$$
$$\text{But } {}_1((n-a)/d) = (H-1)_s$$

where $s = m+1$ or m according as $H-1$ is a major or a minor, Hence

$$x(n-\overline{a-1}) = dH_1 + \theta'', \quad \theta'' < d.$$

If $\theta' > x$, then let $x(n-\overline{a-1}) = dH_1 + x + \phi$, so that $x(n-a) = dH_1 + \phi$ which implies that $(n-a)/d \geq H_1$ in scale x contrary to our supposition; for, H occurs in the sequence of first digits for the first time as the first digit of $(PN : n-\overline{a-1}/d)$. Hence $\theta'' < x$. Then since

$$x(n-\overline{a-1}) = dH_1 + \theta'',$$
$$dH_1 \equiv -\theta'' \pmod{x}.$$

But from (16) $\quad d\mathrm{H}_1 \equiv -\theta \pmod{x}$ and hence

$$\theta \equiv \theta'' \pmod{x}.$$

But θ and θ'' are both less than x and hence $\theta = \theta''$ so that $x(n-\overline{a-1}) = d\mathrm{H}_1 + \theta = \theta \pmod{d}$; hence

$$xn = \{x(a-1)+\theta\} \pmod{d}.$$

NOTE 6:—From (17) we see that, since

$x(a-1)+\theta < d$, by lemma 1, ${}_1(xn/d) = {}_1\left\{\dfrac{x(a-1)+\theta}{d}\right\}$

Lemma 3:—Let the elements $0_1, \ldots\ldots, (x-1)_s$ be arranged as an array of s rows and x columns as follows:—

$$\begin{array}{c|cccccccccc} & 1 & 2\ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & x \\ \hline 1 & 0_1 & 0_2 & \ldots & \ldots & \ldots 0_s & 1_1 \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & 1_k \\ 2 & 1_{k+1} & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots \\ \cdot & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots \\ s & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & (x-1)_s \end{array} \qquad (18)$$

Then the number in the i-th row and j-th column is ${}_1\left\{\dfrac{(i-1)x+j}{d}\right\}$

Proof:—The element in the 1st row and j-th column is the first digit of $(\mathrm{PN}: j/d)$; i.e., ${}_1(j/d)$; that in the 2nd row and the j-th column is the $(x+j)$-th element in the sequence $\{0_1, 0_2, \ldots\ldots (x-1)_s\}$ and hence is the 1st digit of PN : $\dfrac{(x+j)}{d}$; i.e., ${}_1\left\{\dfrac{(x+j)}{d}\right\}$ and so on. Hence the element in the i-th row and the j-th column is the $\{(i-1)x+j\}$-th element in the sequence and hence is ${}_1\left\{\dfrac{(i-1)x+j}{d}\right\}$ This proves the lemma.

Now by note 6, ${}_1\left\{\dfrac{(i-1)x+j}{d}\right\} = {}_1(xn/d) = \mathrm{H}'_k$, say, where ${}_1(n/d) = \mathrm{H}_i$ by lemma 2; i.e., the n-th number in the sequence

$0_1, \ldots\ldots\ldots (x-1)_s$ is H_i. But

$${}_2(n/d) = {}_1(nx/d) = \mathrm{H}'_k.$$

Hence (PN : n/d) = $H_i H'_q$ .... In the above, the first digit is the n-th number in the sequence of O_1 .... $(x-1)_s$ as mentioned above. The second digit is the j-th number in the i-th row in the array (18) where, $j \equiv -dH$ (mod x); the third digit is the P-th number in the k-th row, where $P \equiv -dH'$ (mod x) and so on. This yields an easy method of forming the successive digits of (PN : n/d).

Method 1 :— We can write for convenience

$$H \equiv (-1/d)j, \quad H' \equiv (-1/d)\varepsilon, \ \ldots\ldots \ (\text{mod } x).$$

The values of $(-1/d)r$ (mod x), $r = 1, 2, \ldots\ldots\ x$ are written in a separate row (O-th row) at the top of the array, Those of the values of $(-1/d)r$ (mod x), $r = 1, 2, \ldots\ldots\ \alpha - 1$ are majors and the rest are minors.

So the procedure is:— Arrange the numbers tr (mod x), $r = 1, 2, \ldots\ldots\ \alpha - 1, \alpha, \ldots\ldots, x$, and $t \equiv -/d$ (mod x), $t < x$ in that order. This is the O-th row. Below this fill in the numbers $O_1, O_2, \ldots\ldots O_s, 1_1, 1_2, \ldots\ldots, 1_s, \ldots\ldots (x-1)_1, \ldots\ldots, (x-1)_s$ in that order such that each row has only x numbers. Here $s = m + 1$ or m according as the corresponding number is a major or a minor. To find (PN : n/d) find the n-th number in the sequence of O's, 1's etc. Let it be H_{r_1}. Then find the number in the r_1-th row directly below the H in the O-th row. Let it be H'_{r_2}. Find the number r_2-th row directly below H$'$ in the O-th row. Let it be H''_{r_3}. Find the number in the r_3-th row directly below H$''$ in the O-th row; and so on. Then the (PN : n/d) = H H$'$ H$''$ .... in scale x.

The above is best illustrated by an example. Let us find (PN : 7/13) in scale 5. In the notation of the paper, $n = 7$, $d = 13$, $x = 5$. From (8) we have here $m = 2$ and $\alpha = 3$. Therefore, of the numbers 0, 1, 2, 3, 4, two are majors and the remaining three are

minors. From $t \equiv -1/d \pmod{x}$ we have $dt+1$ = a multiple of x and the least such value of t ($t > 0$) is 3. From $tr \pmod{x}$, $r = 1, 2, \ldots\ldots \ldots\ldots \alpha - 1$, we get the majors in our case as 3 and 1. Hence the numbers 4, 2, 0 obtained in that order by putting $r = \alpha, \ldots\ldots\ldots x$ in $tr \pmod{x}$ are the minors. Hence the numbers of the O-th row are in order 3, 1, 4, 2, 0. So we have the table:—

O-th row	3	1	4	2	0
1-st row	0_1	0_2	1_1	1_2	1_3
2-nd row	2_1	2_2	3_1	3_2	3_3
3-rd row	4_1	4_2			

Following the procedure given above we get the digits as 2_2, 3_2, 2_1, 1_2 in that order so that (PN : 7/13) = 2321 where as we have by the usual method of decimalisation in scale 5, $7/13 = .\overline{2321}$ and hence the (PN : 7/13) = 2321.

7. Alternate Method:—The period number of n/d can also be found alternately by the method enumerated below.

Let $t \equiv -1/d \pmod{x}$ and $t' \equiv 1/x \pmod{d}$.

Let us form the equations

$$\left.\begin{array}{rcl} nt &=& xq_1 + r_1 \\ q_1 + t'r_1 &=& xq_2 + r_2 \\ q_2 + t'r_2 &=& xq_3 + r_3 \\ \ldots\ldots & & \ldots\ldots \\ q_i + t'r_i &=& xq_{i+1} + r_{i+1} \\ \ldots\ldots & & \ldots\ldots \end{array}\right\} \quad \begin{array}{l} \boxed{\begin{array}{l} \longrightarrow \\ r_h\, r_{h-1} \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\, r_2\, r_1 \\ q_h\, q_{h-1} \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\, q_2\, q_1 \\ \longleftarrow \end{array}} \\ r_i < x \end{array}$$

$i = 1, 2, \ldots\ldots\ldots\ldots h$ such that $r_{h+1} = r_1$ and $q_{h+1} = q_1$.

Then (PN : n/d) in scale x is $r_h\, r_{h-1} \ldots\ldots\ldots\ldots\ldots r_2\, r_1$. This we call "THE REVERSE PROCESS" since the equations yield the digits

from the last one. It is also observed that (PN : n/d) in scale t' is $q_1\, q_2 \cdots\cdots q_h$. Both Kaprekar [3] and Dickson ([1], chapter VI) have failed to note this property.

Remark 8:—If (PN : $1/d^2$) contains $d-1$ digits in scale x, then d is prime and there are d cycols for d^2 on x. The set of remainders

$$d\alpha + 1, \quad \alpha = 0, 1, 2, \ldots\ldots\ldots d-1$$

is such that no two of this set belong to the same cycol and thus a (1-1) correspondence with the set of all cycols can be established.

* In conclusion, I wish to express my grateful thanks to Professor C. T. Rajagopal for his interest in this work and his encouragement and to Mr. S. Swetharanyam for his assistance in the preparation of the paper in the present form.

REFERENCES

1. Dickson, L. E. — History of the Theory of Numbers, Vol. 1, (New York), 1952.

2. Hardy, G. H. and Wright, E. M. — An Introduction to the Theory of Numbers, (Oxford), 1954.

3. Kaprekar, D. R. — Some properties of DEMLO Numbers and their applications to recurring decimals, Math. Student, 7 (1939), 47-51.

4. Reid, L. W. — The Elements of the Theory of Algebraic Numbers, (New York), 1910.

Ramamandiram,
97, Sakanayakan Street,
TANJORE, South India.

A Note on the Planetary Periods

(M. S. Srinivasan)

To determine the period *in days* say:

of Surya Dasa
Kethu Bhukthi
Rahu Andhra

the following simple calculation is enough :—

Multiply the numbers † of these planets and divide by 40.

Here it is $\frac{6 \times 7 \times 18}{40} = \frac{27}{10} \times 7 = 18\frac{9}{10}$

or 18 days 54 (Nazhi) ... 0–18–54.

† **Planet - Numbers:**

Surya	...	6	Guru	...	16
Chandra	...	10	Saturn	...	19
Mars	...	7	Budha	...	17
Rahu	...	18	Kethu	...	7
			Shukra	...	20

As the result is a product, it is interesting to observe that the result is unaffected by interchange in the order of given planets:— (e.g.) Surya Bhukti, Kethu Dasa, Rahu Andhra; or Rahu Dasa, Surya Andhra, Kethu Bhukti have the same period.

Ramamandiram
97, Sakanayakan Street
TANJORE

NEETI ŚATAKAM

OF

BHARTṚHARI

Translated into Tamil
verse
by

SRI O. N. APPASAMI AYYER

Published by:
O. A. NARAYANASWAMI, B. A., B. L.,
Honorary Secretary,
For the Administrative Committee of
The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.

A. D. 1964 Śaka 1886

Price: 50 P.

முகவுரை

பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்திற்கு என் மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ **O. N.** அப்பாஸ்வாமி அய்யரவர்கள் நல்ல தமிழ் பாக்கள் செய்துள்ளார். அய்யர் அவர்களின் குமாரரும் என் அன்பிற்குரிய நண்பருமான ஸ்ரீ **O. A.** நாராயண ஸ்வாமி அய்யரவர்கள் அந்த ஏடுகளை அனுப்பினர். அவைகளைப் பார்த்ததும் அந்த எளிய நடையையும் மூலசுலோகங்களின் உட்கருத்தை ஆடிபோல் காட்டி அதே மாதிரி சீர்குன்றாமல் பருந்து நிழலும் போல செய்யுள்களில் ஆக்கியிருப் பதையும் நான் படித்துக்களித்தவாறு மற்றவர்களும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து ஏற்பட்டது. என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி அய்யர் அவர்களும் இச்செய்யுள்களை அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்க இணங்கினர். ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தின் வெளியீட்டில் இந்த செய்யுள்களை அச்சிட ஒப்புக்கொண்ட தற்கு நமது நன்றி என்றும் உரித்து.

ஸ்ரீ அப்பாஸ்வாமி அய்யரவர்கள் உயர்ந்த ஆசிரியர்களில் ஒருவர். பல மொழிகளிலும் அதாவது இந்தியமொழிகள் மட்டும் அல்ல, மற்றும் பிராஞ்சு, ஜெர்மன் முதலிய மேல்நாட்டு பாஷைகளிலும் வல்லுநர். அவருடைய மேன்மை யான குணங்களும் மேதையும் படிப்பும் எல்லோரும் கவர்ச்சிசெய்யும் தன்மையது. உயரிய நோக்கங்களைத் தன் வாழ்க்கையிலும் காட்டி மாணவர்களுக்கும் புகட்டினர். அவர் ஞாபகார்த்தமாக இந்த நூலை வெளியிட வேண்டுமென்பது என்போன்றவர் அவா.

ஸ்ரீ அய்யரவர்களின் மேதையையும் பர்த்ருஹரியின் மிக உயரிய கருத்துக் களமையப்பெற்ற சுலோகங்களையும்பற்றி விமர்சனை செய்து முகவுரை எழுத எனக்கு யோக்கியதையும் திறமையும் போதாது என்று உணர்ந்தும் அய்யரவர்கள் பேரில் எனக்குள்ள பக்தியையும் வடமொழி தென்மொழி இவை இரண்டிலும் எனக்குள்ள பற்றுதலுமே இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டதற்குக் காரணங்கள்.

ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி எந்த காலத்தியவர், எப்படியிருந்தார் என்ன என்ன நூல்கள் செய்தார் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியவில்லை. பெரிய கவிகளின் சரித்திரங்கள் எப்படி நமக்கு ஐயமின்றித் தெரியவில்லையோ அப்படியே ஸ்ரீ பர்த்ருஹரியின் சரித்திரமும்.

கர்ணபரம்பரையாக அவர் ஒரு அரசன் என்றும் மாளவ தேசத்தை ஆண்டனர் என்றும் விக்கிரம சகாப்தத்தைத் துவக்கிய விக்கிரமாதித்ய மன்னரின் உடன்பிறந்தவரென்றும் ஏதோ தன் மனைவியான ராணியின் நடத்தைப்பிசகினால் வாழ்க்கையை வெறுத்து அரசைத் துறந்து துறவியானர் என்றும் சொல்லப் படுகிறது.

'**यां चिंतयामि सततम्** ...'' என்றுள்ள செய்யுளைக் கொண்டும், மற்ற இரண்டு சதகங்களான சிருங்காரசதகம், வைராக்ய சதகம் இவைகளைக் கொண்டும் உலகஇன்பத்தில் திளைத்து வெறுப்புற்று சந்யாசம் கொண்டவர் என்றும், நீதி

சதகத்தைக் கொண்டு அரசு புரிந்தவரென்றும் ஊகிக்கின்றனரே தவிர்த்து உண்மையில் இந்த கர்ணபரம்பரைக்கதைக்கு ஆதாரமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

நீதி சதகத்தில் 63-வது சுலோகம் "भवन्ति नम्रास्तरवः (பரோபகார பத்ததியில் "பழச்சுமை மிகுந்திடில்" என்ற தலைப்புள்ள செய்யுள்) காளிதாசனின் சாகுந்தலத்திலுள்ளது போன்றிருப்பதால் யார் யாரைப் பின்பற்றினர் என்று தர்க்கிக்க இடம் கொடுக்கிறது.

257 வது செய்யுளில் शकयुवति என்று வருவதால் யவனர் சகர் இவர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு பிறந்தவராயிருக்க வேண்டும்.

சில செய்யுட்கள் பஞ்சதந்திர செய்யுட்களை ஒட்டியிருப்பதால் அதன் பிறகு இந்த சதகங்கள் தொகுக்கப்பட்டனவோ என்று சந்தேகிக்கலாம்.

வாக்யபதீய கர்த்தாவும் சதக கர்த்தாவும் ஒருவரேயா, வேறு என்ற பிரச்னையும் எழுகிறது.

விசாகதத்தன் எழுதியதாக சொல்லப்படும் தேவி சந்திர குப்தம் என்ற காவ்யம் கிடைத்தால் பர்த்ருஹரியின் வரலாறு காணலாம் என்று தோன்றுகிறது.

ஆராய்ச்சி நிபுணரான ஸ்ரீ D. D. கோஸம்பியவர்கள் பர்த்ருஹரிசதகங்களைப் பரிசீலனை செய்து 12 வருஷங்களுக்குமுன் அவைகளைப்பதிப்பித்திருக்கின்றனர். அதன் பிறகு அவ்வளவு விமர்சனம் செய்து ஆராய்ச்சி எவரும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

வாவிள்ள ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் பிரசுரம் செய்த பதிப்பில் பர்த்ருஹரி சரித்திரத்தைப்பற்றி பச்சையப்பர் கல்லூரி ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர் ஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

பர்த்ருஹரியின் காலத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது நம் தேசத்துப் படிப்பாளிகளின் கடமை.

இந்தத் தமிழ் செய்யுள்களில் ஏதாவது பிழை இருப்பின் இது எங்கள் அறிவின்மையினால் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பழைய ஏட்டில் அய்யரவர்கள் எழுதியிருந்ததைப் பழுதுபோன இடங்களில் எங்கள் புத்திக்கு எட்டிய மட்டும் திருத்தியிருக்கிறோம். அந்தந்த செய்யுளுக்கு நேராக வடமொழி சுலோகத்தையும் ஆச்சிட்டிருக்கிறது. பெரியோர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இது உதவியாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

என்னை இந்த நூலுக்கு முகவுரை எழுதும்படி பணித்த என் நண்பர் O. A. நாராயணஸ்வாமி அவர்களுக்கும் இந்த நூலை என்னுடன் பரிசீலித்து பிழை திருத்தி உதவிய ஆசிரியர் மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும் என் ஆழ்ந்த நன்றி.

தஞ்சை

தி. வி. சடகோபன்.

பர்த்ருஹரி நீதி சதகம்.

॥ भर्तृहरिनीतिशतकम् ॥

தனிப் பெரும் கடவுள் வணக்கம்.

1 அறிவும் மகிழ்ச்சியும் உருவமாய் அமைந்து
திசையாற் பொழுதால் தீர்வு பெறலில்லாச்
சுயவனு பவமே சிறந்த அளவையாம்
சாந்தமாம் ஒளியைச் சிறப்புற வணங்குவாம்.

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्दचिन्मात्रमूर्तये ।
स्वानुभूत्येकमानाय नमः शान्ताय तेजसे ॥ १ ॥

முதற்பத்து

மூர்க்க பத்ததி.

2 அழுக்கறுத் துகவார் அறிவு நிறைந்தவர்
விழுப்பமார் விரகர் நகுதலோ டிகழ்வர்
கற்றறி யாதவர் கருத்துணர்ந் தாய்வரோ
உற்றநம் உணர்மொழி உடலினுட் புதைந்தது.

बोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयदूषिताः ।
अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमङ्गे सुभाषितम् ॥ २ ॥

3 அறிவில் லாதவர் எளிதினில் மகிழ்வர்;
அறிவிற் சிறந்தவர் அதனி னின்புறுவர்;
நன்றுணர்ந் தகங்கொளா நயனில் கலைஞரை
பொன்புரை கலைமகள் கொழுநனும் பூரியான்.

अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥ ३ ॥

4 சுருப்பல் வரிசையிற் கவரலாம் முத்தம்;
இராப்பகல் கதறும் இமிழ்கடற் றிரைமேல்
உராய்நடந் தேகிக் கடக்கலாங் கடலை;

அஞ்சுற் றெனத்தலை புனையலாம் சினவரா;
பிடித்ததே பிடியாய்ப் புகல்செயும் மூர்க்கரை
இடித்துக் காட்டிமெய் புணர்த்துதல் எளிதில்.

प्रसह्य मणिमुद्धरेन्मकरवक्त्रदंष्ट्रान्तरा-
त्समुद्रमपि संतरेत्प्रचलदूर्मिमालाकुलम् ।
भुजङ्गमपि कोपितं शिरसि पुष्पवद्धारये-
न्न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयेत् ॥ ४ ॥

5 மணலைப் பிசைந்துநெய் யெடுக்கவும் முயலலாம்;
அனலென உடற்றும் அருநீர் வேட்கையைக்
கானல்நீர்க் காட்சியால் தணித்தலு மாகும்;
ஆனமட் டொருவன் அலைந்து திரிந்துபின்
கானுறு முயற்கொம் படையினு மடையலாம்;
தான்பிடித் ததுபிடி யென்பவர் துரிசற
நாமெடுத் தோதல் நவிலவும் படுமோ?

लभेत सिकतासु तैलमपि यत्नतः पीडयन्
पिबेच्च मृगतृष्णिकासु सलिलं पिपासार्दितः ।
कदाचिदपि पर्यटन् शशविषाणमासादये-
न्न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयेत् ॥ ५ ॥

6 அமுதெனப் பாயும் அரியவின் மொழிகளால்
அறிவிலா னொருவன் அகம்சீர் திருத்திடல்
தாமரைத் தண்டின் துன்னு நன்னூலால்
தாம்புலி தன்னைத் தளைத்தலே யாகும்;
அனிச்சப் பூவின் அரியமெல் லருகால்
மணிச்செதுக் கமைத்தல் மற்றுவே றென்சொல்?
ஒருதுளித் தேனால் ஓதமார் உவரியை
உறுசுவைத் தாக்குதற் குவமை யாக்கிடுமே.

व्यालं बालमृणालतन्तुभिरसौ रोद्धुं समुज्जृम्भते
भेत्तुं वज्रमणिं शिरीषकुसुमप्रान्तेन सन्नह्यति ।
माधुर्यं मधुबिन्दुना रचयितुं क्षारांबुधेरीहते
मूर्खान्यः प्रतिनेतुमिच्छति बलात्सूक्तैः सुधास्यन्दिभिः ॥ ६ ॥

7 அறிவிலார் தமக்கே யழகிய போர்வையாம்
விதியினு லமைந்ததாம் விரகுறு மௌனம்;
சான்றோர் குழுவிற் சார்ந்திடும் போதில்
ஆன்ற வோரணியா மறிவிலார்க் கமைவே.

स्वायत्तमेकान्तहितं विधात्रा विनिर्मितं छादनमज्ञतायाः ।
विशेषतः सर्वविदां समाजे विभूषणं मौनमपण्डितानाम् ॥ ७ ॥

8 சிற்றறி வினனுய்ச் சிதறுறும் சமயம்
உற்ற மதத்தால் உணர்ந்தமென் றுகந்தேன்;
நற்றிற வறிஞர்பால் நவின்றபின் சிற்சில
கற்றில னெனக்கண் டற்றது மதஜுரம்.

यदा किञ्चिज्ज्ञोऽहं गज इव मदान्धः समभवं
तदा सर्वज्ञोऽस्मीत्यभवदवलिप्तं मम मनः ।
यदा किंचित्किंचिद्बुधजनसकाशादवगतं
तदा मूर्खोऽस्मीति ज्वर इव मदो मे व्यपगतः ॥ ८ ॥

9 இழிஞ ரிழிய பொருள்தனை வௌவுவர்
இழிவுள உயிர்ப்பொறை யறிகிலர் ஈனம்.
கழிமுடை நாற்றத் தழுக்குறும் எலும்பை
பழிப்புறும் தெருநாய் பாய்ந்துணும் போழ்தில்
விழுப்பமார் இந்திரன் விரும்பி யணுகினும்
கெழுதகை யிலதாய்க் கேடுறும் பாவம்.

क्रिमिकुलचितं लालाक्लिन्नं विगन्धि जुगुप्सितं
निरुपमरसप्रीत्या खादन्खरास्थि निरामिषम् ।
सुरपतिमपि श्वा पार्श्वस्थं विलोक्य न शङ्कते
नहि गणयति क्षुद्रो जन्तुः परिग्रहफल्गुताम् ॥ ९ ॥

10 வானினின் றிழிந்துறும் வரநதி கங்கை
தான்வந் தடைந்தது தகைமைசால் சிவன்றலை;
பசுபதி முடியினின் றகன்றுபர் வதமுற
உயர்மலை முடியினின் றிறங்கியூர்ந் ததுதரை
தரையினின் றோடி யணைந்தது கடலை

வரைவொன் றின்றிப் பலநெறிச் சென்று
உரைசால் கங்கையு முயர்வை யிழந்தது.
பகுத்தறி வின்றிப் புன்னெறிப் பட்டு
தகுந்ததம் பதவியிற் றழ்ந்தவர் பலரே,

शिरश्शार्वं स्वर्गात्पशुपतिशिरस्तः क्षितिधरं
महीध्रादुत्तुङ्गादवनिमवनेश्चापि जलधिम् ।
अधो गङ्गा सेयं पदमुपगता स्तोकमथवा
विवेकभ्रष्टानां भवति विनिपातः शतमुखः ॥ १० ॥

11 ஒவ்வொரு நோய்க்கும் மருந்துள துலகில்;
செவ்விதாம் அறிவிலார் சிறக்க ஏதுளதோ?
நெருப்பை அணைக்கலாம் நீரி னுதவியால்;
எறிக்கும் வெயிலைத் தணிக்கலாம் குடையால்;
தெறிக்குந் தோட்டியால் தூண்டலாம் யானையை;
காளை கழுதையைக் கழித்தலாம் கழியால்;
ஆளைத் தெறுநோ யகற்றலாம் மருந்தால்;
மந்திர தந்திரத்தால் மாற்றலாம் நஞ்சை
தந்திர மொன்றிலைத் தணிக்க மடமையை.

शक्यो वारयितुं जलेन हुतभुक्छत्रेण सूर्यातपो
नागेन्द्रो निशिताङ्कुशेन समदो दण्डेन गोगर्दभः ।
व्याधिर्भेषजसंग्रहैश्च विविधैर्मन्त्रैः प्रयोगैर्विषं
सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं मूर्खस्य नास्त्यौषधम् ॥ ११ ॥

இரண்டாம் பத்து.

வித்வத் பத்ததி

12 நூல்பல உணர்ந்து நுவல்வல அறிஞர்
நேர்படும் இன்சொலால் நிகழ்த்துவர் தெளிவு
அத்தகை யறிஞர் மிடியினும் அரசரே;
வித்தக வன்மையின் விளங்குவர் மதியால்;
நேர்படா வரசால் நிபுணர் வறிஞராம்
இரத்தினச் சோதகன் இனமில னயின்
சிறப்புள ஒளிக்கலும் சீர்பெற லிலையே.
சிறப்பிலா திருப்பினும் சிறக்குநா ளுறுமே,

शास्त्रोपस्कृतशब्दसुन्दरगिरः शिष्यप्रदेयागमाः
विख्याताः कवयो वसन्ति विषये यस्य प्रभोर्निर्धनाः ।
तज्जाड्यं वसुधाधिपस्य सुधियस्त्वर्थं विनापीश्वराः
कुत्स्याः स्युः कुपरीक्षकैर्न मणयो यैरर्घतः पातिताः ॥ १२ ॥

13 கல்வியென் றோதும் கரந்த உட்பொருள்
கள்வன் றனக்குக் கையுற லிலேயே;
எப்போதும் அது அளித்திடும் தென்பை;
எப்போதும் அதால் இயம்பொரு வின்புறும்
அற்போ டோதுவோர்க் களித்தாற் பெருகிடும்
கற்ப முடிவிலும் குறைவுறல் இலேயே.
இத்தகை யோரை யிறைவரே போற்றுமின்
வித்தக வறிஞரை விரக ரிகழ்வரோ ?
அவர்தம் மிடத்தில் அழுக்கா றெவர்க்குறும்
எவர்க்கு மவரிட மன்பே வளர்க.

हर्तुर्याति न गोचरं किमपि शं पुष्णाति यत्सर्वदा
ह्यर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिशं प्राप्नोति वृद्धिं पराम् ।
कल्पान्तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याख्यमन्तर्धनं
येषां तान्प्रति मानमुज्झत नृपाः कस्तैस्सह स्पर्धते ॥ १३ ॥

14 உயர்வுள வுண்மைகள் உற்றுணர் புலவரை
உயர்வுற் றிணங்குறும் ஆடென மதியேல்;
புல்லினிற் புல்லிதாய்க் கருதும் பொருளால்
புல்லிப் பிணைத்திடல் பலித்திடும் செயலல;
புதுமதப் பொழிவால் கவுளலைப் புறங்கயம்
சிதைமரை நாளநூற் சிடுக்கினிற் றளையா.

परिगतपरमार्थान् पण्डितान् मावमंस्था-
स्तृणमिति लघु लक्ष्मीर्नैव तान् संरुणद्धि ।
अभिनवमदरेखाश्यामगण्डस्थलानां
न भवति बिसतन्तुर्वारणं वारणानाम् ॥ १४ ॥

15 பால்நீர்க் கலப்பிற் பால்பிரித் திடுந்திறம்
பால்நிற அன்னப் புள்விட் டகலுமோ ?

அனத்தா னைத்துடன் ஆரச் சினக்கினும்
அனத்தான் பொய்கையை வற்றிடச் செயலால்
வனச மலர்த்திரள் விளையாட் டயர்வுறும்;
இதற்குமே லிடரும் பிரமனு லியலுமோ?
எதற்கும் மேலோர் செறினு மிளையவர்
தமக்குறு திறமையிற் பின்வாங் குவரோ?

अम्भोजिनीवनविहारविलासमेव
हंसस्य हन्ति नितरां कुपितो विधाता।
नत्वस्य दुग्धजलभेदविधौ प्रसिद्धां
वैदग्ध्यकीर्तिमपहर्तुमसौ समर्थः ॥ १५ ॥

16 ஆண்மகன் றனக்கு அழகைத் தருவன
தோள்வளை மதியொளித் தொங்க லலவே
குளிப்பு முழுக்கல கும்மெனும் பூச்சல;
அளிப்பன சிறப்பை அழகிய மலரல
கல்விசேர் சொற்றிறம் ஒன்றே கவினணி
பல்வகைப் பிறவணி பழுதுறு மலவோ?

केयूराणि न भूषयन्ति पुरुषं हारा न चन्द्रोज्ज्वलाः
न स्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालंकृता मूर्धजाः।
वाण्येका समलंकरोति पुरुषं या संस्कृता धार्यते
क्षीयन्तेऽखिलभूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम् ॥ १६ ॥

17 கற்றோ னுக்கே கல்வியா லழகுறும்
கற்ற தாங்கல்வி காத்துள மறைபொருள்
கற்ற தனுலே கதித்திடு மின்பிசை;
உற்ற வாசாற்கு முயர்ந்ததோ ரொளியே;
மற்றோர் நாட்டிலு முற்றதோ ருறவாம்;
பற்றுறுந் தெய்வம் பலவினும் சிறந்ததே;
வெற்றிவேல் மன்னரும் பற்றொடு வணங்குவர்
நற்றுங் கல்வி நண்ணு தாற்கு
உற்ற வுயர்தனம் உறுவது மிலேயே;
இத்திறத் தாலே கற்றிலா ராடே.

विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगुप्तं धनं
विद्या भोगकरी यशस्सुखकरी विद्या गुरूणां गुरुः ।
विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परा देवता
विद्या राजसु पूज्यते नहि धनं विद्याविहीनः पशुः ॥ १७ ॥

18 பொறுமை யிருந்தால் போர்க்கவ சம் ஏன்?
தெறுஞ்சினம் இருந்தால் தெவ்வர் எதற்கோ?
பங்காளி யனைய புல்லோர் இருந்தால்
வெங்கன லென்னும் வெம்பகை யெதற்கு?
நண்பரி ருந்தால் நன்மருந் தெதற்கு?
பண்பில ருண்டெனில் பாம்புவே றெதற்கு?
புரையிலாக் கல்வி பொருந்தி யவற்கு
நிறைபொருட் செல்வம் நீங்கிலென் குறையே.

क्षान्तिश्चेत्कवचेन किं किमरिभिः क्रोधोऽस्ति चेद्देहिनां
ज्ञातिश्चेदनलेन किं यदि सुहृद्दिव्यौषधैः किं फलम् ।
किं सर्पैर्यदि दुर्जनाः किमु धनैर्विद्याऽनवद्या यदि
व्रीडा चेत्किमु भूषणैस्सुकविता यद्यस्ति राज्येन किम् ॥

19 ஒன்பது வகைத்தாம் உலகிய லோர்வு
அன்புடன் நடத்தல் உற்றார் உறவை
பணிவிடை யாளர்பால் பரவிய கிருபை
பணிபோற் பகையிடம் பதுங்கி வஞ்சித்தல்
நல்லோ ரிடத்தில் நயமார் அன்பு
வல்லர சிடத்தில் வணங்கு விசுவாசம்
கற்றசான் றோர்பால் கரவிலாத் தன்மை
உற்றப கைவர்பால் உளந்தள ராமை
முதியோர் தம்மிடம் முற்றிய பொறுமை
நிதிபோல் மனைபால் நிகரிலா மதிப்பே.

दाक्षिण्यं स्वजने दया परिजने शाठ्यं सदा दुर्जने
प्रीतिः साधुजने नयो नृपजने विद्वज्जने चार्जवम् ।
शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने कान्ताजने धृष्टता
ये चैवं पुरुषाः कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकस्थितिः ॥

20 நல்லோர் பழக்கம் நல்காப் பயனெது?
ஒல்லும் வகையால் ஒழித்திடும் மதிநோய்
பேசும் மொழிகளில் புகுத்திடும் மெய்ம்மை
நேசமார் மதிப்பைத் தந்திடும் நன்கு
பகுத்தறி வதனைப் பல்கிடச் செய்யும்
வகுக்கும் திசையெலாம் வழங்கிடும் நல்லிசை.

जाड्यं धियो हरति सिञ्चति वाचि सत्यं
मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति ।
चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिं
सत्सङ्गतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ॥ २० ॥

21 பொருட்சுவைச் சித்தராம் புலவோர் தமக்கு
அருட்டிற வெற்றி யமைந்திட என்றும்
நல்லிசை யுருவாய் நிலவுந்தவர் உடற்கு
இல்லையே மூப்புச் சாக்காட் டச்சம்.

जयन्ति ते सुकृतिनो रससिद्धाः कवीश्वराः ।
नास्ति तेषां यशःकाये जरामरणजं भयम् ॥ २१ ॥

மூன்றும் பத்து

மான சௌர்ய பத்ததி

22 மதங்கொள் யானையின் மண்டையை யுடைத்து
அதஞ் செய் ததனின் செந்நீர் சதையிவை
உண்பதே நோக்கமாய் உறுதிகொள் வயமா
நண்ணும் ஊக்கம் முழுதும் நலிந்தும்
உண்ணு தினைத்தும் மூப்பால் ஒடுங்கியும்
விண்ணுறு வரைநாள் கிட்டினு மஃது
புல்லுண்டு வாழும் புன்மை யுருது
வல்லாண் மையாக வயத்துடன் வியும்.

क्षुत्क्षामोऽपि जराकृशोऽपि शिथिलप्रायोऽपि कष्टां दशा-
मापन्नोऽपि विपन्नदीधितिरपि प्राणेषु नश्यत्स्वपि ।
मत्तेभेन्द्रविभिन्नकुम्भपिशितग्रासैकबद्धस्पृहः
किं जीर्णं तृणमत्ति मानमहतामग्रेसरः केसरी ॥ २२ ॥

23 உணவிடு வோனை எதிர்நோக் கிடிலோ
தனதுடல் தரைபட மல்லாந் திடும்நாய்
வயிற்றையும் முகத்தையும் வயங்கக் காட்டி
கயற்றிய வாலை யாட்டிடுங் கரைந்து
கால்கள் தரையில் மோதுறக் குதித்து
சால்புள நன்றியைச் சிறக்கக் காட்டும்;
யானையிற் சிறந்ததோ எஜமானனைப்போல்
தான்தன் போஷகன் தன்னைக் கண்ணுறும்
செல்வ மாகப் பலமுறை சொன்னபின்
மெல்ல மெல்ல மடுக்கும் கவளம்.

लांगूलचालनमधश्चरणावघातं
भूमौ निपत्य वदनोदरदर्शनञ्च ।
श्वा पिंडदस्य कुरुते गजपुङ्गवस्तु
धीरं विलोकयति चाटुशतैश्च भुंक्ते ॥ २३ ॥

24 பிறப்பிறப் பமைந்த பீழையாம் சுழலில்
இறந்தவன் யாரே பிறவா திருப்பவன்?
எவனது பிறப்பால் குடிமே லுறுமோ
அவனே பிறப்பவன், மற்றவர் பிறப்பெவன்?

परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते ।
स जातो येन जातेन याति वंशस्समुन्नतिम् ॥ २४ ॥

25 நசையால் மெலிந்த பரதையாம் தெருநாய்
வசையுறும் அழுக்கும் கொழுப்புஞ் செறிந்த
தசையிலா எலும்பையும் தாவிக் கடிக்கும்;
பசிதணி உணவுப் பற்றின் றேனும்
நசையால் மென்றிடும் நரம்படர் எலும்பை;
ஒள்ளிதாம் சிங்கம் ஓறும் பசியுற்றும்
குள்ளை நரியது கைக்குற் றதேனும்
பிள்ளா ததனைப் பிடித்திடும் கயமே;
பசிநோய் வருத்தினும் பசியுறும் பிராணிகள்
உசிதமாம் தந்தமக் குரியதே நாடும்.

स्वल्पस्नायुवसावसेकमलिनं निर्मांसमप्यस्थि गोः
श्वा लब्ध्वा परितोषमेति न च तत्तस्य क्षुधाशान्तये ।
सिंहो जम्बुकमङ्कमागतमपि त्यक्त्वा निहन्ति द्विपं
सर्वः कृच्छ्रगतोपि वाञ्छति जनस्सत्वानुरूपं फलम् ॥

26 பூங்கொத் தவைபோற் பூதலந் தன்னுள்
ஓங்கிய நிலையுள விரண்டே வறிஞர்க்கு
நல்லோர் தலைமிசை நிலைபெறச் சிறத்தலும்
கல்லார் கானற் கன்றி வீழ்தலுமே.

कुसुमस्तबकस्येव द्वयी वृत्तिर्मनस्विनः ।
मूर्ध्नि वा सर्वलोकस्य शीर्यते वन एव वा ॥ २६ ॥

27 பகலிராத் துலக்கும் பகலவன் மதியை
இகலுள ராகுவாம் இறுந்தலை விழுங்குவன்
பருவநா ளிரண்டிலும் பண்ணுவன் புசிப்பு
உருவமார் வியாழ னுதியாங் கோளொருவும்
விரியம் விரும்பு விறலோ னிராகு
சீரிய சிந்தையிற் பகையா னிவற்றை.

सन्त्यन्येपि बृहस्पतिप्रभृतयस्संभाविताः पञ्चषा-
स्तान्प्रत्येष विशेषविक्रमरुची राहुर्न वैरायते ।
द्वावेव ग्रसते दिवाकरनिशाप्राणेश्वरौ भास्वरौ
भ्रातः पर्वणि पश्य दानवपतिश्शीर्षावशेषाकृतिः ॥ २७ ॥

28 ஆதி சேட னுமை வராகம்;
பாது காக்குமிறை பகவன் அம்சமாம்;
அகன்ற பணுமுடி அகிலம் சுமந்தது
புகன்ற வவ்வரவைப் புறம்பெற் றதாமை;
தகவுள் விவற்றைச் சுமந்தது வராகம்
வைத்த பாரந் தாங்கிய வயவரை
எய்த்த விவ்வுலகில் ஏற்றுவர் பலரும்;
வீரர்கள் செயல்கள் வியந்தக் கனவே.

वहति भुवनश्रेणिं शेषः फणाफलकस्थितां
कमठपतिना मध्येपृष्ठं सदा स च धार्यते ।

तमपि कुरुते क्रीडाधीनं पयोधिरनादरा-
दहह महतां निस्सीमानश्चरित्रविभूतयः ॥ २८ ॥

29 இந்திரன் குலிசம் தந்தையை எரிக்கையில்
வந்துறு துயரால் பனிவரை வருந்துறத்
தன்னுயிர் தக்கக் கடலொளி மைநகம்
மன்னுங் கடலில் மாய்ந்ததேல் மானமாம்
மான சௌரியம் மன்னுமோர் மன்மகன்
தானவர்க் குதவுறு துயிர்பெறல் தகவோ?

वरं प्राणोच्छेदः समदमघवन्मुक्तकुलिश-
प्रहारैरुद्गच्छद्बहुलदहनोद्गारगुरुभिः ।
तुषाराद्रेः सूनोरहह पितरि क्लेशविवशे
नचासौ सम्पातः पयसि पयसां पत्युरुचितः ॥ २९ ॥

30 சூரியகாந்த மென்னுஞ் சிலைப்பொருள்
வீரியன் வெயிலவன் கதிருறிற் கதழ்ந்திடும்;
ஊக்கமும் மானமும் உற்றவோ ராண்மகன்
தூக்குறல் தகுமோ பிறர்செயும் பழிப்பை.

यदचेतनोऽपि पादैः स्पृष्टः प्रज्वलति सवितुरिनकान्तः ।
तत्तेजस्वी पुरुषः परकृतनिकृतिं कथं सहते ॥ ३० ॥

31 இளஞ்சிங் கமாயினு மிபந்தனைக் கண்ணுறில்
மதம்வடி மண்டையிற் பாய்ந்தடித் தொறுக்கும்;
சவுரிய முடையார் செய்வர் துணிசெயல்
கவுரவ மதுவே கரந்தொடுங் குவதல்
ஆண்டுக் குறைவினால் ஆண்மை குறையுமோ?
பூண்டிடும் பெருஞ்செயல் பிறப்புறு மிடலே.

सिंहः शिशुरपि निपतति मदमलिनकपोलभित्तिषु गजेषु ।
प्रकृतिरियं सत्ववतां न खलु वयस्तेजसां हेतुः ॥ ३१ ॥

நான்காம் பத்து

அர்த்த பத்ததி.

32 பணமொன் றின்றேல் புல்லாம் எல்லாம்
கனமாம் குடிமை நரகுற விடுவர்;
நற்குணம் பலவும் நீடுமே அதன்கீழ்;
நன்னெறி யதுவே நெடுந்தன் றிழிவுறு ர்;
நற்குடி யோமெனும் நலஞ்செய் மானம்
ஏற்குறு பஞ்சென எரியுற் றிடுமே
முரண்சேர் வலிமை முழங்கிடிக் கிரையுறும்
அருணும் பலவும் அகன்றிட நேரினும்
பணமாம் ஒன்றையே பரவுவர் கயவர்.

जातिर्यातु रसातलं गुणगणस्तत्राप्यधो गच्छतात्
शीलं शैलतटात्पतत्वभिजनस्संदह्यतां वह्निना ।
शौर्ये वैरिणि वज्रमाशु निपतत्वर्थोऽस्तु नः केवलं
येनैकेन विना गुणास्तृणलवप्रायास्समस्ता इमे ॥

33 பொன்னுடை யானே பெருங்குடிப் புகல் பெறும்
மன்னிய செல்வம் மிகுந்திடில் மாண்குடி
உன்னுங் கல்விமான் உயர்நிதி யுடையோன்;
பன்னும் மறைவலான் பணம்நிறைந் தவனே;
நல்லியல் பறியும் நுட்பமும் அவனதே
ஒல்லும் வகையா லோதுவோ னவனே.
பார்வைக் கழகன் பணமுள் ளவனே.
ஏர்மட் டுமுறில் எளியவன் அலவோ ?
பல்வகைப் பண்பும் பணத்தை நாடிடுமே.

यस्यास्ति वित्तं स नरः कुलीनः
स पण्डितस्स श्रुतवान् गुणज्ञः ।
स एव वक्ता स च दर्शनीयः
सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ति ॥ ३३ ॥

34 பன்னிரு விதங்களில் கேடுறும் புவியில்;
கசடுறு மமைச்சால் கெடுவன் வேந்தன்;

அசடுகள் சேர்க்கையால் அழிவன் துறவி;
செல்லங் கொடுத்தால் சீர்கெடும் சந்ததி;
நல்லநூற் பயிற்சிக் குறைவால் மறையவன்
கெட்ட சந்ததியால் கேடுறும் தலைமுறை;
கெட்டவர்க் குழைந்தால் கேடுறும் நடத்தை;
நாணமும் ஒழுக்கமும் நறுங்குடி யாற்கெடும்;
காணுறுங் கவலை குறைவுறிற் க்ருஷிகெடும்;
தூரதேசஞ் செலிற் றெலைந்திடு மன்பு;
நல்லுணர் வற்றால் நட்புக் குறைவுறும்;
நடுநோக் கற்றிடில் நலிந்திடும் வாழ்வு.

दौर्मन्त्र्यान्नृपतिर्विनश्यति यतिस्सङ्गात्सुतो लालना-
द्विप्रोऽनध्ययनात्कुलं कुतनयाच्छीलं खलोपासनात् ।
ह्रीर्मद्यादनवेक्षणादपि कृषिः स्नेहः प्रवासाश्रया-
न्मैत्री चाप्रणयात्समृद्धिरनयात्त्यागात्प्रमादाद्धनम् ॥

35 செல்வஞ் செலற்கு மூன்றே வழியுள
நல்வழி யளித்தல் நுகர லளித்தலே;
கொடையும் நுகர்வும் கைகூ டாவிடில்
அடுதலாங் கடைவழி யதையே யடையும்.

दानं भोगो नाशस्तिस्रो गतयो भवन्ति वित्तस्य ।
यो न ददाति न भुङ्क्ते तस्य तृतीया गतिर्भवति ॥

36 கட்டளைக் கல்லில் தேய்த்தா மரதனம்,
முட்டிய முரணி லூறுபெறு வெற்றியன்,
மும்மதம் பொழிதலால் முரண்குறை யானை,
அம்பொழி லிலையுறு அழகிய காலம்
அம்பு வடிந்துறும் அறல்படி யாறுகள்,
எண்ணிரண் டவைகளில் ஒருபிறைத் தேய்பிறை,
பண்புறு மிளம்பெண் பதிசேர்ந் திளைத்தமை,
எளியவர்க் களித்தலால் அளிதரும் ஏழமை
ஒளியுறும் இளைப்புகள் இவைபல அழகே.

मणिश्शाणोल्लीढः समरविजयी हेतिदलितो
मदक्षीणो नागः शरदि सरिदाश्यानपुलिना ।

कलाशेषश्चन्द्रः सुरतमृदिता बालवनिता
तनिम्ना शोभन्ते गलितविभवाश्चार्थिषु नृपाः ॥ ३६ ॥

37 மிக்க பசியால் வருந்திடும் மிடியன்
தக்கதோர் கைபிடித் தானியம் விரும்புவன்
அந்த வறிஞனே அளவிலாப் பொருள்பெறில்
இந்தப் புவியையு மிகழ்வன் புல்லென;
ஆகவே பொருட்பால் அற்பும் வெறுப்பும்
ஆகும் நிலைமைக் கேற்கவே மாறிடும்;
செல்வரின் பதவி சிறப்பதற் கேற்ப
அல்கும் அகலும் பொருட்பால் மதிப்பே.

परिक्षीणः कश्चित् स्पृहयति यवानां प्रसृतये
स पश्चात्संपूर्णः कलयति धरित्रीं तृणसमाम् ।
अतश्चानेकान्ता गुरुलघुतयार्थेषु धनिना-
मवस्था वस्तूनि प्रथयति च संकोचयति च ॥

38 மன்னு முறைகேள் நிலப்பசுப் பால்பெற
கன்றுப் போற்றல்போல் காத்திடிவ் வவனியை;
ஓயா விழிப்புடன் உலகினைப் புரந்தால்
ஓவாப் பயன்தரு முயர்ந்தகற் பகமென.

राजन् दुधुक्षसि यदि क्षितिधेनुमेतां
तेनाद्य वत्समिव लोकममुं पुषाण ।
तस्मिंश्च सम्यगनिशं परिपुष्यमाणे
नानाफलं फलति कल्पलतेव भूमिः ॥ ३८ ॥

39 அரசவைத் தந்திர மதிசய வெதிரிடை
விரவுறும் விலைமகள் போலத் திரிவுறும்
உண்மை பொய்மை கடுமை மென்மை
கொடுமை கருணை கடுஞ்செட் டுதாரம்
ஓயாச் செலவு ஓயா வரும்படி.

सत्याऽनृता च परुषा प्रियभाषिणी च
हिंस्रा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या ।

नित्यव्यया प्रचुरनित्यधनागमा च
वाराङ्गनेव नृपनीतिरनेकरीतिः ।। ३९ ।।

40 பின்வரு மறுபயன் போற்று தார்க்கு
மன்னரை மன்னி யுறுவதென் மகிழ்வு ?
சொன்னசொல் நிறைவுறல் மன்னு மிசைபெறல்
உன்னுமொண் மறையவர்க் குறுபொரு ளுதவுதல்
தன்னிடஞ் சார்ந்தவர்க் காத்துமிக் களிதரல்
இன்பம் நுகர்ந்திடல் நண்பரைப் புரத்தலே.

आज्ञा कीर्तिः पालनं ब्राह्मणानां दानं भोगो मित्रसंरक्षणं च ।
येषामेते षड्गुणा न प्रवृत्ताः कोऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण ।।

41 கிணற்றினிற் கொண்டிடு மவ்வள வேநீர்
கடற்றிரை தனிலுங் கொண்டிடுங் குடமே;
படைத்தவன் தலையில் பொறித்த நஞ்செல்வம்
கிடைத்திடல் திண்ணம் கொஞ்சமோ வதிகமோ
கிடைப்பது கிடைக்கும் களர்மணற் பரப்பிலும்;
இடைப்பிற மேருவின் உயர்முக டேறினும்
படைப்பவன் விதிக்குமேல் பலிப்பதே இல்லையே.

यद्धात्रा निजफालपट्टलिखितं स्तोकं महद्वा धनं
तत्प्राप्नोति मरुस्थलेऽपि नितरां मेरौ च नातोऽधिकम् ।
तद्धीरो भव वित्तवत्सु कृपणां वृत्तिं वृथा मा कृथाः
कूपे पश्य पयोनिधावपि घटो गृह्णाति तुल्यं जलम् ।।

ஐந்தாம் பத்து

துர்ச்சன பத்ததி.

42 இரக்க மிலாமை இனமிலாச் சண்டை
பிறன்பொருள் மனைவியைப் பேதையாய் வெஃகல்
அன்புள வுறவிடம் அழுக்கா றுறுதல்
புன்புரைக் கயவர்க் கியற்கை யிவ்வைந்தும்.

अकरुणत्वमकारणविग्रहः परधने परयोषिति च स्पृहा ।
सुजनबन्धुजनेष्वसहिष्णुता प्रकृतिसिद्धमिदं हि दुरात्मनाम् ॥

43 ஒளிக்கல் புனையினு மொழித்திடு நச்சரா;
கல்வி சேர்ந்திடினும் கழிந்திடு கயவனை.

दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्ययालङ्कृतोऽपि सन् ।
मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ॥ ४३ ॥

44 எவ்வித உயர்வை யவ்விய நிகழார்?
வணக்க முள்ளமையை வெள்ளறி வென்பர்;
நோன்பு தூய்மைகள் வெளிப்பகட் டென்பர்;
மாசிலா வொழுக்கை மோசடி யென்பர்;
தறுக ணாண்மை தண்ணளிக் குறைவாம்;
அறம்பியல் துறவியை அறிவில னென்பர்;
மென்மையா மின்மொழி கையுறை யாகும்.
ஒள்ளிய தன்மையைச் செருக்கென உரைப்பர்.
நாவலர் தம்மைப் பேச்சுவா யென்பர்;
எவ்வித உயர்வையு மவ்விய நிகழ்வரே.

जाड्यं ह्रीमति गण्यते व्रतशुचौ दंभः शुचौ कैतवं
शूरे निर्घृणता मुनौ विमतिता दैन्यं प्रियालापिनि ।
तेजस्विन्यवलिप्तता मुखरता वक्तव्यशक्तिस्थिरे
तत्को नाम गुणो भवेत्स गुणिनां यो दुर्जनैर्नाङ्कितः ॥

45 சினமு ளதென்னில் செந்தீ எதற்கு?
இனம்பார்த் திடாமையின் இழிசெயல் ஏது?
உண்மை யுளதெனில் தவம்வே றெதற்கு?
நன்மை யிதனிலும் நாம்கா ணலமே;
உளத்தூய் மையுண் டெனில் குளம்நதி எதற்கு?
அளவளாய் நயத்தலில் அருந்திற லேது?
நல்லிசை தன்னிலும் நயந்தரு மணியெது?
நல்வினக் கல்வியின் நலந்தரும் பொருளெது?
பொல்லா னெனப்பெயர் புனைதலின் விளிவெது?
நல்லானெ னப்பெயர் புனைதலே நல்லுயிர்.

लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः
सत्यं चेत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ? ।
सौजन्यं यदि किं बलेन महिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः
सद्विद्या यदि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ ४५ ॥

46 என்னுளம் ஊறுசெய் அயில்வேல் ஏழுள;
மன்னொளி நீங்கப் பகற்ருேன் றிடும் மதி;
தன்னிள நலங்கழிந்த தன்பினும் காதலாள்;
நன்னிறத் தாமரை நீங்கிய பொய்கை;
அறிவெழுத் தில்லான் அந்தமார் வதனம்;
செறிபொரு ளாளன் சேர்பொரு ளிவறல்;
ஓவா வறுமை யாலுழலு முத்தமர்கள்;
கோவா ரரண்மனைக் கொடியவர் புகலே.

शशी दिवसधूसरो गलितयौवना कामिनी
सरो विगतवारिजं मुखमनक्षरं स्वाकृतेः ।
प्रभुर्धनपरायणः सततदुर्गतिस्सज्जनो
नृपाङ्गणगतः खलो मनसि सप्त शल्यानि मे ॥ ४६ ॥

47 சவிமிகுஞ் செந்தீ சோர்வுடன் தீண்டிடில்
அவிசொரி யந்தணர் கரத்தையுஞ் சுடுமே;
காய்சின வேந்தன் கதமிகு போழ்தினில்
ஆய்பொரு ளமைச்சரும் அகல்க சற்றமைவுற.

न कश्चिच्चण्डकोपानामात्मीयो नाम भूभुजाम् ।
होतारमपि जुह्वानं स्पृष्टो दहति पावकः ॥ ४७ ॥

48 மெத்த கடினம் மிக்கவர் பணிசெயல்;
மிக்கவர் தமக்குப் பணிவிடை எளிதல்;
வாய்திற வாவிடில் மூகைய னென்பர்;
வாய்வல ருகில் வாயாடி யென்பர்;
அணுகிப் பழகி லகந்தைய னென்பர்;
அணுகா தகலின் அச்சமிக் குடையனும்;
பொறுமையுள் ளானெனில் பயங்கொளி யென்பர்;
பொறுமையில் லானெனில் பிறப்பிலே யிகழ்வர்.

मौनान्मूकः प्रवचनपटुर्वाचको जल्पको वा
धृष्टः पार्श्वे भवति च वसन् दूरतोऽप्यप्रगल्भः ।
क्षान्त्या भीरुर्यदि न सहते प्रायशो नाभिजातः
सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यगम्यः ॥ ४८ ॥

49 கீழ்மகன் பழக்கம் கூட்டுமே துயரை;
கீழ்மக் களுக்கே கிழமை ஈவன்;
நீதித் தளைகளை நீங்குறத் தெறிப்பன்;
தீதாம் பதவித் தீச்செயல் மறந்தவன்;
கணக்கிலாச் செல்வம் கணந்தரச் சேர்ந்தவன்;
பிணக்குடன் நற்குணம் பலவும் பகைப்பவன்.

उद्भासिताखिलखलस्य विशृङ्खलस्य
प्रोद्गाढविस्मृतनिजाधमकर्मवृत्तेः ।
दैवादवाप्तविभवस्य गुणद्विषोऽस्य
नीचस्य गोचरगतैः सुखमास्यते कैः ॥ ४९ ॥

50 புல்லார் நட்பு முற்பகல் நிழலே;
நல்லோர் நட்பு பிற்பகல் நிழலே;
நீண்டுபின் குறுகும் நிலையிலார் நட்பு;
பூண்டுசிற் றுருவம் பெருகு நன்னட்பே.

आरंभगुर्वी क्षयिणी क्रमेण लघ्वी पुरा वृद्धिमुपैति पश्चात् ।
दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना छायेव मैत्री खलसज्जनानाम् ॥ ५० ॥

51 புல்லுண் மானைப் பகைப்பன் வேடன்;
தண்ணுண் மீனைத் திருகுவன் வலையன்;
தன்னுள் ளமைதியுண் தவசியைக் கோட்சொலி;
எண்ணுள் மூவரும் இகல்கொளல் எவனோ?

मृगमीनसज्जनानां तृणजलसंतोषविहितवृत्तीनाम् ।
लुब्धकधीवरपिशुना निष्कारणमेव वैरिणो जगति ॥ ५१ ॥

ஆறாம் பத்து

ஸுஜன பத்ததி.

52 இந்தநற் றன்மையர்க் காக்குவேன் பணிவை;
நைந்து நெஞ்சுருகி நல்லினம் பழகுவோர்,
மற்றவர் நன்மையில் மகிழ்வுறும் நல்லோர்,
உற்றமூப் பாளருக் குரியதொண் டியற்றுவோர்,
ஆவலாய்க் கல்வியை யகமுறப் பயில்வோர்,
காதலாய்த் தன்மனை யாளையே கருதுவோர்,
நல்லோர் வசைதமை நணுகுரு தஞ்சுவோர்,
வல்லோ ஞமரன் வன்சரண் புகுவோர்
தம்புலன் பொறிகளைத் தகைபெற அடக்குவோர்,
வன்கணர் இனத்தை வகைபெறத் துறந்தோர்.

वाञ्छा सज्जनसंगतौ परगुणे प्रीतिर्गुरौ नम्रता
विद्यायां व्यसनं स्वयोषिति रतिर्लोकापवादाद्भयम् ।
भक्तिश्शूलिनि शक्तिरात्मदमने संसर्गमुक्तिः खलै-
रेते येषु वसन्ति निर्मलगुणास्तेभ्यो नमः कुर्महे ॥ ५२ ॥

53 சான்றோர்க் கியற்கையாம் சால்புகள் கேண்மோ,
தோன்றிய துயரால் திறல்தள ராமை,
ஆன்றநல் வாழ்வினில் அரும்புரை பொறுத்தல்,
ஆன்றோ ரவையில் அழகிய சொற்றிறம்,
நேர்ந்திடும் போர்களில் நிலைதள ராமை,
தேர்ந்துநல் லிசையினைத் திகழ்வுறச் சேர்த்தல்,
ஓர்ந்துணர் மறைகளை யுவந்தே பயில்தல்
நேர்மையா மாறும் நிலைபெறல் நன்றே.

विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता युधि विक्रमः ।
यशसि चाभिरतिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम् ॥

54 இயற்கையிற் பெரியராய் இருப்பவர் தமக்கு
பெயத்தகும் பணங்கா சில்லையென் றுலும்
உடலின் கூரும் உறுப்புகள் தம்மில்
இடப்பட் டழகுசெய் யணிகள் இவையுள:
புகழத் தகுகொடை பொருந்துறுங் கரத்தில்;

திகழுங் குருவடிக் கன்புறுந் தலையில்;
மெய்மையாம் பேச்சுறும் மென்மைசால் முகத்தில்;
மொய்ம்படர்ப் புயங்களில் மிகுந்துள வெற்றி;
கள்ளம் கவடிலா நெஞ்சகம் தன்னில்
ஒள்ளி தாகிய தூய்மை உறைந்திடும்;
கல்விகேள் விகளால் கனமுறுங் காதில்
செல்வமார் வேதச் சுருதிகள் சொரிவன.

करे श्लाघ्यस्त्यागः शिरसि गुरुपादप्रणयिता
मुखे सत्या वाणी विजयि भुजयोर्वीर्यमतुलम् ।
हृदि स्वच्छा वृत्तिः श्रुतमधिगतं च श्रवणयोः
विनाप्यैश्वर्येण प्रकृतिमहतां मण्डनमिदम् ॥ ५४ ॥

55 நல்லிசை தரும்வழி நவில்வேன் பத்துள:
உயிர்க்கொலை நீத்தல் ஊர்ப்பொரு ளிகத்தல்,
உள்ளதை யேசொலல் உற்றபோ தளித்தல்,
அயற்பெண்டிர்ப் பேச்சறல், ஆசைவெள் ளந்தெறல்,
பெரியோர்க் கிணங்கல், பல்லுயிர்க் கிரங்கல்,
பலநூல் மதித்தல், கடமை கடைப்பிடி.

प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनहरणे संयमः सत्यवाक्यं
काले शक्त्या प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम् ।
तृष्णास्रोतोविभङ्गो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकंपा
सामान्यं सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेव पन्थाः ॥ ५५ ॥

56 தீரர்தம் நெஞ்சம் திரிவுறும் முறைகேள்;
வாழ்வுறும் போது வளமா ராம்பல்போல்
தாழ்வுரு திரங்கும் தருபஞ் செயற்கு;
தாழ்வுறும் போது தன்சுகம் மறுத்து
மாழ்குருக் கருங்கல் மானும் துயர்வதில்.

संपत्सु महतां चित्तं भवेदुत्पलकोमलम् ।
आपत्सु च महाशैलं शिलासङ्घातकर्कशम् ॥ ५६ ॥

57 நீதி நெறிநேயம் நெறியிலா ததனை
ஓது யிர்தந்தும் இகந்திடுந் தன்மை

கெட்டவர் தம்மிடம் செழுமெய் யுதவியும்
பெட்டவர் தம்மைப் பரவா திருத்தல்
நட்டவ ராயினும் நீங்கியர் பொருளெனின்
முட்டுற் றபோதும் முயன்று செஞ்சாமை
துயருற் றபோதும் துணிவாய் முயலல்
சான்றோர் பற்றிய சால்புறு நெறியை
தான்தவ றுமற் றுன்னி நடந்திடல்
இவ்வறு நுட்பமும் எளிதல் லிவற்றை
செவ்வியர் வாள்வாய்ச் சேர்நடை பழகல்போல்
எவ்விடம் உணர்வரோ யாமறி யோமே.

प्रिया न्याय्या वृत्तिर्मलिनमसुभङ्गेऽप्यसुकरं
त्वसन्तो नाभ्यर्थ्याः सुहृदपि न याच्यः कृशधनः ।
विपद्युच्चैर्धैर्यं पदमनुविधेयं च महतां
सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ ५७ ॥

58 புகலுறு தளித்தல் புகும்விருந் தெதிர்கொளல்
நகுங்கொடை நயந்தும் நாவ சையாமை
மற்றோர் நற்செயல் மகிமையால் விளம்பிடல்
உற்ற செல்வத்தில் உயர்வு பேசாமை
மற்றவர் தம்மை மருப்படா துரைத்தல்
இவ்வறு நுட்பமும் எளிதல இவற்றை
செவ்விய வாள்வாய்ச் சேர்நடை பழகல்போல்
எவ்விடம் உணர்வரோ யாமறி யோமே.

प्रदानं प्रच्छन्नं गृहमुपगते संभ्रमविधिः
प्रियं कृत्वा मौनं सदसि कथनं चाऽप्युपकृतेः ।
अनुत्सेको लक्ष्म्यां निरभिभवसाराः परकथाः
सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधाराव्रतमिदम् ॥ ५८ ॥

59 சிவப்பக் காய்ந்த சிறப்புள இரும்புபோல்
உவப்பதாம் நீர்த்துளி உற்றிடில் உறுஞ்சிடும்
துளியதன் பேரும் துன்னுவோர் கேட்பதில்,
இளிவுறு மீனர் இத்தன் மையரே,
அதேவித நீர்த்துளி யந்தா மரையுறில்,
சுவேத முத்தெனச் சுகமாய் ஜொலிக்கும்;

தாமரை நீங்கில் தரள மொழியும்,
ஆமித் தன்மையர் அடைவர் மத்திமநிலை,
ஆழ்கடற் சிப்பியில் அழகிய சுவாதியில்,
வீழ்ந்திடில் நீர்த்துளி விரும்புறும் முத்தாம்,
விழுந்த இடத்தில் வேறுற நிலைத்து,
எழுந்தோங் குவதே உத்தமர் இயல்பு.

संतप्तायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न श्रूयते
मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रस्थितं दृश्यते ।
अन्तस्सागरशुक्तिमध्यपतितं तन्मौक्तिकं जायते
प्रायेणाधममध्यमोत्तमजुषामेवंविधा वृत्तयः ॥ ५९ ॥

60 தாய்தந் தையர்க்குத் தன்னன் னடையால்
ஆய்ந்த உத்தமனும் அவனே மகனும்,
எப்போ துந்தன் கணவ னினிப்புற
தப்பா நலம்நினை தருமியே மனைவி;
உயர்விலும் தாழ்விலும் உற்றவோர் தன்மையாய்
துயரணு காமற் றணைந்தவன் நண்பன்.

यः प्रीणयेत्सुचरितैः पितरं स पुत्रो
यद्भर्तुरेव हितमिच्छति तत्कलत्रम् ।
तन्मित्रमापदि सुखे च समक्रियं यत्
एतत् त्रयं जगति पुण्यकृतो लभन्ते ॥ ६० ॥

61 வியப்புறத் தகுந்த பெருந்தகை விரகரை;
நயந்தநன் மதிப்புடன் நல்லோர் புகழ்வர்;
வணங்குதல் கொண்டே வளம்பெற் றுயர்வர்;
இணங்குமற் றவரியல் புகழ்தலா லிசையுறும்;
மற்றவர் கருத்தை முற்றுறச் செயலால்;
உற்றதங் கருத்தையும் வெற்றியாய்ச் செய்வர்,
தீயோர் தமக்குந் தயையுட னிரங்குவர்;
வீயா நரகில் வீழ்வதை யுன்னி;
கொடும்வசை வாயரைப் பொறையாற் கடியும்;
நடுவுள நல்லரை வணங்கா ருளரோ?

नम्रत्वेनोन्नमन्तः परगुणकथनैः स्वान्गुणान्ख्यापयन्तः
स्वार्थान्संपादयन्तो विततपृथुतरारंभयत्नाः परार्थे ।
क्षान्त्यैवाक्षेपरूक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्जनान्दुःखयन्तः
सन्तस्साश्चर्यचर्या जगति बहुमताः कस्य नाभ्यर्चनीयाः ॥

62 பழச்சுமை மிகுந்திடில் படிந்திடும் மரமே;
மழைநீர் சுரந்திடில் மாகம் பரவும்;
நல்லோர் செல்வம் நயனுறப் பெருகில்;
அல்லோர் போல அகந்தை பெருரே;
மற்ருேர் தமக்கு மாண்புசெய் பெரியோர்க்
கிற்றே இயற்கை இனிதுசெய் வாரே.

भवन्ति नम्रास्तरवः फलोद्गमै-
र्नवाम्बुभिर्दूरविलम्बिनो घनाः ।
अनुद्धतास्सत्पुरुषास्समृद्धिभिः
स्वभाव एवैष परोपकारिणाम् ॥ ६२ ॥

63 இரக்கச் செயல்களால் இரங்கிடும் நல்லுடல்
மணப்பூச் சாலல மற்றவர்க் குதவியால்;
கல்விகேள் விகளால் கிளர்ந்திடுங் காது;
பல்விதக் காதணி பொலிவு செய்யாவே
பொன்வளை புனைதலால் புகழ்பெறு மோகை?
நன்கொடை தன்னுல் நலம்பெறும் கரமே.

श्रोत्रं श्रुतेनैव न कुण्डलेन दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन ।
विभाति कायः करुणापराणां परोपकारेण न चन्दनेन ॥

64 கஞ்சம் விரிக்கும் கதிரவன் வைகறை;
விஞ்சுப அல்லிகள் விரிவன மதியால்;
கொண்டல்கள் மழையைக் கொட்டுவ தாமாய்;
தொண்டர் பிறர்நலம் போற்றுவர் துணிந்தே.

पद्माकरं दिनकरो विकचं करोति
चन्द्रो विकासयति कैरवचक्रवालम् ।

नाभ्यर्थितो जलधरोऽपि जलं ददाति
सन्तः स्वयं परहिते विहिताभियोगाः ॥ ६४ ॥

65 தன்னலங் கருதாப் பிறர்நலம் புரப்போன்
நன்னிலப் பரப்பில் நல்லாண் மகனே;
தன்னலங் கேடுறுத் தந்திரஞ் செய்து
மன்னிப் பிறர்பணி முடிப்பவன் மத்திமன்;
தன்பணி முடிக்கப் பிறர்பணி கெடுப்பவன்
அன்னவனே இவண் மானுட வரக்கன்;
எக்கா ரணமும் இன்றிப் பிறர்பணி
தக்கா தழிப்பவன் யாரோ துணிந்திலேன்.

एते सत्पुरुषाः परार्थघटकास्स्वार्थान् परित्यज्य ये
सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये ।
तेऽमी मानुषराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये
ये तु घ्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे ॥

66 நண்பன் தன்மையை நல்லோர் நவிலல்கேள்;
பண்பிலாப் பழியைப் பற்று தகற்றுவன்;
நன்னெறி யிற்செல நவில்வ னுபாயம்;
மன்னும் மந்தணம் மறைவுறப் போற்றுவன்;
நம்மின் நற்செயல் நயனுறப் பரப்புவன்;
நமக்குறும் இடரில் நம்மைக் கைவிடான்.

पापान्निवारयति योजयते हिताय
गुह्यं निगूहति गुणान् प्रकटीकरोति ।
आपद्गतं च न जहाति ददाति काले
सन्मित्रलक्षणमिदं प्रवदन्ति सन्तः ॥ ६६ ॥

67 நல்லோர் நட்பின் இயல்புகேள் நவில்வேன்;
நன்னீர் பாலிவை நட்பிற் கலந்தன;
தன்னோடு கலந்த தூநீ ரதற்கு;
மன்னும் பால்தான் தன்னியல் பளித்தது;
நெருப்புறு பாலது நிலைகுலைந் தெழவே;

விருப்புறு நீரும் வீழ்ந்தது தீயினில்;
துன்புறு தோழனுக் குறுதுயர் கண்டு
இன்புறு பாலும் எழுந்தது தீயுற;
பின்னுநீர் நண்பன் புனைந்து கலப்புற
இன்னுயிர் திரும்பி அடைந்த தோரமைதி.

क्षीरेणात्मगतोदकाय हि गुणा दत्ताः पुरा तेऽखिलाः
क्षीरोत्तापमवेक्ष्य तेन पयसा स्वात्मा कृशानौ हुतः ।
गन्तुं पावकमुन्मनस्तदभवद्दृष्ट्वा तु मित्रापदं
युक्तं तेन जलेन शाम्यति सतां मैत्री पुनस्त्वीदृशी ॥ ६७ ॥

68 இங்ஙனே கேசவன் இன்துயி லமர்ந்துளன்;
இங்ஙனே அவன்பகைக் குழூஉவினர் உளரே;
இங்ஙனே அடைக்கலம் புக்கவாம் வரைநுனி;
இங்ஙனே ஊழிக் கொண்டல்கள் உளவே;
இங்ஙனே அமர்ந்தது வடவைப் பெருந்தீ;
தங்கும் பொருட்குழூஉக் களிவிலை திரைக்கீழ்
வித்தார மிக்கது விரிநீர்ப் பௌவம்;
எத்தகை வல்லமை யடைந்துள திங்ஙனே.

इतः स्वपिति केशवः कुलमितस्तदीयद्विषां
इतश्च शरणार्थिनां शिखरिणां गणाः शेरते ।
इतोऽपि वडवानलः सह समस्तसंवर्तकै-
रहो विततमूर्जितं भरसहं च सिन्धोर्वपुः ॥ ६८ ॥

69 வைத்த பாரம் தாங்கும் விழுப்பம்
எத்தகை யார்க்கும் எய்துமோ வெளிதில்?
அவனிப் பெருஞ்சுமை அமைப்பாய்த் தாங்க
தவறு தளித்தது தன்முது காமை;
வான்சோ தித்திரள் வகையாய்ச் சுழல
தான்மை யமாக வமைந்தனன் துருவன்;
இவ்விரு தொண்டர் எய்தினர் பெரும்புகழ்
உயர்விலும் தாழ்விலு முளபல பறவைகள்
செயவுள தென்னதொண் டவைகளின் சிறகால்?
அத்திப் பழத்தின் உள்ளுறும் கிருமிபோல்
இத்தரை தன்னில் இழிந்துமாய்ந் துறும்பல.

जातः कूर्मः स एकः पृथुभुवनभरायार्पितं येन पृष्ठं
श्लाघ्यं जन्म ध्रुवस्य भ्रमति नियमितं यत्र तेजस्वि चक्रम् ।
सञ्जातव्यर्थपक्षाः परहितकरणे नोपरिष्टान्न चाधो
ब्रह्माण्डोदुम्बरान्तर्मशकवदपरे जन्तवो जातनष्टाः ॥ ६९ ॥

70 நல்லோர் இயற்கைகள் நான்மூன் றனவே;
ஆசையை யறுத்தல்; அரும்பொறை ளெர்த்தல்;
உளச்செருக் கொருத்தல்; தீமைசெய் துடிப்பை
தீரத் தொலைத்தல்; உண்மை யுரைத்தலே;
நல்லோர் வழிபடல்; கற்றோர்க் குதவுதல்
கல்வி மான்களைத் தழுவி நடந்திடல்;
பிறர்புகழ் பெருக்கல், நல்லிசை காத்தல்;
துயருளோர்க் கிரங்கல்; துன்னுவாய் துரிசற.

तृष्णां छिन्धि भज क्षमां जहि मदं पापे रतिं मा कृथाः
सत्यं ब्रूह्यनुयाहि साधुपदवीं सेवस्व विद्वज्जनम् ।
मान्यान्मानय विद्विषोऽप्यनुनय प्रख्यापय प्रश्रयं
कीर्तिं पालय दुःखिते कुरु दयामेतत्सतां चेष्टितम् ॥ ७० ॥

71 உளஞ்சொல் உடலம் மூன்றும் நன்மையாம்
உயிர்மருந் ததனுல் நிறைந்தவராகி
உலகமூன் றுக்கும் ஒருதெருப் போல
அலகில் லுதவிகள் இயற்றிப் போற்றி
மற்றவர் மேங்குணம் அணுவே யாகிலும்
உற்றவை தம்மை மலைபோல் உயர்த்தும்
மெய்யுடை நெஞ்சம் மலரென விரியும்
நையுமன் புடையராம் நல்லோர் பலரே,

मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूर्णा-
स्त्रिभुवनमुपकारश्रेणिभिः प्रीणयन्तः ।
परगुणपरमाणून् पर्वतीकृत्य नित्यं
निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ॥ ७१ ॥

தைர்ய பத்ததி.

72 கடைந்தனர் கடலைக் கடவுளர் அமுதுற;
இடையிற் கிடைத்தன உயிரொளிக் கற்கள்;
அடைந்த அரதனம் கொண்டோய்வில்லை;
அடலுறு கொடிய கடல் நஞ் செழுந்தது;
திடமிழந் தஞ்சி விடவிலை முயற்சியை;
அமுதம் அகப்படும் அதுவரை முயன்றனர்
விழுமிய முயற்சியிற் றளர்விலர் விரகர்

रत्नैर्महाब्धेस्तुतुषुर्न देवा न भेजिरे भीमविषेण भीतिम् ।
सुधां विना न प्रययुर्विरामं न निश्चितार्थाद्विरमन्ति धीराः ॥ ७२ ॥

73 அதமர் மத்திமர் உத்தமர் இயல்கேள்;
அதமர் முயலார் இடர்தனைக் சஞ்சி;
இடருற் றபோதே ஓய்வர் மத்திமர்;
இடர்பல உறினும் உத்தமர் ஓயார்.

प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः
प्रारभ्य विघ्ननिहता विरमन्ति मध्याः ।
विघ्नैर्मुहुर्मुहुरपि प्रतिहन्यमानाः
प्रारब्धमुत्तमगुणा न परित्यजन्ति ॥ ७३ ॥

74 கொண்ட முயற்சியிற் கருத்துறு மறிஞர்
அண்டுமின் பத்தையும் துன்பையு மதியார்
தளர்ந்து சில்போழ்து தரைமேல் துயில்வர்;
கிளர்ந்து சில்வேளை கட்டிலி லுறங்குவர்;
பச்சைக் கறிகாய் புசிப்பர் பல்சமயம்;
இச்சையாஞ் சோற்றையும் உண்பர் சில்போழ்து;
பன்னும் கந்தைகள் புனைவர் பல்நேரம்;
பொன்னு லாடையும் புனைவர் வாய்த்திடிலே.

क्वचित्पृथ्वीशय्यः क्वचिदपि च पर्यङ्कशयनः
क्वचिच्छाकाहारः क्वचिदपि च शाल्योदनरुचिः ।
क्वचित्कन्थाधारी क्वचिदपि च दिव्याम्बरधरो
मनस्वी कार्यार्थी न गणयति दुःखं न च सुखम् ॥ ७४ ॥

75 நீதிநெறி நூலார் புகழினு மிகழினும்
மீதுறும் சம்பவம் மிகுக்கினும் தாழ்க்கினும்
உடனே சாகினும் உறும்யுகம் உய்யினும்
அடலுறு முளத்தவர் அகலார் நல்வழி.

निन्दन्तु नीतिनिपुणा यदि वा स्तुवन्तु
लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वा यथेष्टम् ।
अद्यैव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा
न्याय्यात्पथः प्रविचलन्ति पदं न धीराः ॥ ७५ ॥

76 அழகியர் கட்கணைப் போழ்விலா வகத்தன்;
கொழுவிய சினத்தீ கொளுந்துரு நெஞ்சன்;
ஆவல் புலன்பொறித் தூண்டலுக் கிணங்கான்;
மூவுல குய்வெலும் முரணவன் அவனே.

कान्ताकटाक्षविशिखा न लुनन्ति यस्य
चित्तं न निर्दहति कोपकृशानुतापः ।
कर्षन्ति भूरिविषयाश्च न लोभपाशै-
र्लोकत्रयं जयति कृत्स्नमिदं स धीरः ॥ ७६ ॥

77 திண்ணிய நெஞ்சர் துயர்மிகப் பெறினும்
திண்மை யதறுமோ? திகழும் மேன்மேல்
பந்தம் தன்னைக் கீழுறப் பிடிக்கினும்
அந்தமாய் மேலுறும் அத்தீச் சுடரே.

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेर्न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वह्नेर्नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥ ७७ ॥

78 நன்னெறி விலகி நலமிழப் பதிலும்
உன்னத வரைபாய்ந் தொழிவுறல் நன்றே
கூரெயிற் றரசராக் கொடியவாய் தனிலே
நேறினிற் கையை நுழைத்திடல் நலமே;
நெறிவிட் டிழிதலின் எரியுறல் நேரென
செறிபுகழ்ச் சீரியர் சாற்றினர் சிறக்க.

वरं भृङ्गोत्सङ्गाद्गुरुशिखरिणः क्वापि विषमे
पतित्वायं कायः कठिनदृषदन्ते विदलितः ।
वरं न्यस्तो हस्तः फणिपतिमुखे तीक्ष्णदशने
वरं वह्नौ पातस्तदपि न कृतः शीलविलयः ॥ ७८ ॥

79 எல்லோ ருளங்களுங் கவர்ந்திடுந் தூய்மையோர்
சில்லெனும் நீராய் நெருப்பையுஞ் செய்வர்;
கடலையுஞ் சிறியதாம் காலக மாக்குவர்;
வடமலை மேருவும் இடந்தரு பாறையாம்;
விலங்க ரசாகிய வீரகே சரியும்
உளங்கொள் மாத்திரத்தில் உறுநல மானும்;
கிளர்ந்திடுங் கோளரா குளிர்ந்ததோர் மலையாம்;
நஞ்சு மமிர்தமாம்; நல்லோர் திறல்பால்.

वह्निस्तस्य जलायते जलनिधिः कुल्यायते तत्क्षणा-
न्मेरुः स्वल्पशिलायते मृगपतिः सद्यः कुरङ्गायते ।
व्यालो माल्यगुणायते विषरसः पीयूषवर्षायते
यस्याङ्गेऽखिललोकवल्लभतरं शीलं समुन्मीलति ॥ ७९ ॥

80 வெட்டிக் கழிக்கினும் வளர்ந்திடும் மரமே;
ஒட்டி வளர்ந்திடும் கட்டதாம் பிறையே;
இத்தகைக் காட்சியை உற்றுநோக் கறிஞர்
இத்தரைப் பொருட்டே வடைந்திலர் துயரே.

छिन्नोऽपि रोहति तरुः क्षीणोऽप्युपचीयते पुनश्चन्द्रः ।
इति विमृशन्तस्सन्तः सन्तप्यन्ते न लोकेषु ॥ ८० ॥

81 அன்புடன் பழகுதல் இறைமைக் கணியாம்;
வன்கணாண் மைக்கணி வணங்கிய சொல்லே;
பேரறி வாண்மைக் கணியது பொறையே;
சேரரு மறைக்கணி செருக்கற் றிருத்தல்;
செல்வத் திற்கணி சிறப்பறிந் தீதல்;
மல்கருள் தவத்திற் கணியது மகிழ்வே;
தலைமைக் கணியது தண்பொறை யுடைமை;
நிலையறத் திற்கணி நினைபய னின்மை;

என்னேக் குடையரும் எவ்வினத் தவரும்
தன்னுளங் கொளுமணி தகைமைசால் தூய்மையே.

ऐश्वर्यस्य विभूषणं सुजनता शौर्यस्य वाक्संयमो
ज्ञानस्योपशमः श्रुतस्य विनयो वित्तस्य पात्रे व्ययः ।
आक्रोधस्तपसः क्षमा प्रभवितुर्धर्मस्य निर्व्याजता
सर्वेषामपि सर्वकारणमिदं शीलं परं भूषणम् ॥ ८१ ॥

தைவபத்ததி

82 வலனைத் தொலைத்தவன் வலியனும் இந்திரன்;
நலனைச் சொலற்கு நேர்ந்தவன் பிருகஸ்பதி;
வச்சிரா யுதமே வாய்ந்த படைக்கலம்;
உச்சித மான உம்பரே படைத்திறள்;
சுவர்க்கமே யவன்தன் சிறப்புறு கோட்டை;
எவர்க்கு முயர்ந்தவன் விட்டுணு வாழ்த்தினன்.
அவனின் நற்கரி ஐரா வதமே;
பவனி வருங்கால் பாங்கா யமைந்தது,
மதிக்கத் தக்கவை மாண்புறு சேர்க்கை
அதிசய மான வலிமை யமைந்தவன்;
விதிவலி மிகுதியால் எதுவுங் காப்பிலை.
இத்தனை யுயர்வுள ளுகிய இறைவனும்
இற்றனன் போரில் இசைகெடப் பகைவரால்
ஆதலால் நாமும் அறிவது யாதெனில்
பேதையாய்ப் பெருமையைச் சொலிக்கொளல் தவறே.

नेता यस्य बृहस्पतिः प्रहरणं वज्रं सुराः सैनिकाः
स्वर्गो दुर्गमनुग्रहः खलु हरेरैरावणो वारणः ।
इत्याश्चर्यबलान्वितोपि बलभिद्भग्नः परैः सङ्गरे
तद्व्यक्तं ननु दैवमेव शरणं धिग् धिग् वृथा पौरुषम् ॥ ८२ ॥

83 முடங்கிய பாம்புள மூங்கிற் பெட்டியை
மடங்கொளும் எலியொன்றறுத்துளே முகர்ந்தது;
துயில்கலைந் தெழுந்தது துட்டப் பாம்பு;
அயில்நிகர் பற்களால் அலைத்ததை யுண்டது;
உண்டபின் னரவம் உற்ற வத்துளையால்

கண்டு வெளிப்புறங் கழன்றோ டியதே.
ஆதலால் நண்ப அகற்றிடுன் கவலை
போதுறும் துயர்க்கும் பெற்றிடுங் களிக்கும்
ஓதுறும் விதியே உற்ற காரணமாம்.

भग्नाशस्य करण्डपिण्डिततनोर्म्लानेन्द्रियस्य क्षुधा
कृत्वाखुर्विवरं स्वयं निपतितो नक्तं मुखे भोगिनः ।
तृप्तस्तत्पिशितेन सत्वरमसौ तेनैव यातः पथा
स्वस्थास्तिष्ठत दैवमेव हि परं वृद्धौ क्षये कारणम् ॥ ८३ ॥

84 பெரியோர் வீழினும் பந்தென வீழ்வர்
சிறியார் சிறுமையாம் மண்ணுண்டை வீழ்ச்சிபோல்;
பந்து வீழ்ந்திடில் பறந்து மேற்கிளம்பும்;
உந்தி மேலெழுமோ உறுமண் ணுண்டை?

यथा कन्दुकपातेनोत्पतत्यार्यः पतन्नपि ।
तथा त्वनार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा ॥ ८४ ॥

85 வெயில்பொறுக் காதவோர் வழுக்கைத் தலையன்
நிழல்பெற விரும்பி நின்றனன் பனைக்கீழ்;
பருத்தவோர் பனங்காய் பட்டென வீழ்ந்து
இரத்தந் தோன்ற உடைத்தது மண்டையை;
விதிவசத் தாலே நெருங்குறும் வறியனை
மதிக்கவலைப்புண் மதிக்குமே மேன்மேல்.

खल्वाटो दिवसेश्वरस्य किरणैः संतापिते मस्तके
गच्छन्देशमनातपं विधिवशात्तालस्य मूलं गतः ।
तत्राप्यस्य महाफलेन पतता भग्नं सशब्दं शिरः
प्रायो गच्छति यत्र दैवहतकस्तत्रैव यान्त्यापदः ॥ ८५ ॥

86 தலைவிதி யதற்கே தலைமையாம் வலிமை
அலைகட லுலகில் அதற்குமேல் ஏது
கந்தடு கரியும் கொடிய நச்சரவும்
வந்தகப் படுமே வானுறு பறவைபோல்;

கதிர்மதி ஞாயிறும் கோள்களால் பற்றுறும்
எதிர்வுறும் பொறியால் அறிஞரும் வறிஞரே.

गजभुजङ्गविहङ्गमबन्धनं शशिदिवाकरयोर्ग्रहपीडनम् ।
मतिमतां च विलोक्य दरिद्रतां विधिरहो बलवानिति मे मतिः ॥

87 குறைவில் லாத குணம்நிறை கடலாய்
உறைவி டமான உலகினுக் கணியாம்
அரதனம் நிகர்த்த ஆண்மகன் தன்னை
இரத மான இனியனை இயற்றியான்
அவனையும் நொடியினில் அக்கினி சேர்த்திடில்
இவனையு மந்தோ இருந்தை யென்போமே.

सृजति तावदशेषगुणाकरं पुरुषरत्नमलंकरणं भुवः ।
तदपि तत्क्षणभङ्गि करोति चेदहह कष्टमपण्डितता विधेः ॥ ८७ ॥

88 விதியின் பயனை விலக்குதல் எவர்க்காம்
நிதியாம் அமுதம் நிறைந்துள தவன்கண்.
சஞ்சீ வினிபோல் சிறந்தவோ டதிக்கிறை;
அஞ்சிரு பதின்மராம் மருத்துவ ரவனிடம்;
சம்புவாம் பரமன் சடைமுடி வதிபவன்;
அம்புவி இறைவர்க் குறுபிணி கயமது
இம்மதிப் பெரியனை இகவா தாகும்.

अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनां
शतभिषगनुयातः शम्भुमूर्ध्नोऽवतंसः ।
विरहयति न चैनं राजयक्ष्मा शशाङ्कं
हतविधिपरिपाकः केन वा लङ्घनीयः ॥ ८८ ॥

89 நண்பகேள் நவில்வதை கலனும் பிரமன்
திண்ணிய குயவன் மண்திரட் டுதல்போல்
உருட்டி உருவாக்குவன் உளமாம் பொருளை
புரட்டிப் பெருந்துயர் என்னுந் தடியால்
ஓயா தொழியா துறுதியா யடிப்பன்;
ஓவாத் தொடுகையால் உலர்ந்ததை மறுபடி
கவலையாம் சக்கர மீதினில் சுழற்றுவன்;

கவலை யிறைப்பிற் சுழலல்போல் கலங்குறும்.
இவ்வகை விஷமம் இயற்றலால் பிரமன்
எவ்வகைப் பயனுறும் உணரோம் யாமே.

प्रियसख विपद्दण्डाघातप्रपातपरंपरा-
परिचयबले चिन्ताचक्रे निधाय विधिः खलः ।
मृदमिव बलात्पिण्डीकृत्य प्रगल्भकुलालव-
द्भ्रमयति मनो नो जानीमः किमत्र विधास्यति ॥ ८९ ॥

90 முட்டாள் விதியே! முயலா தேநீ!
முட்டுற்ற போது முரணவர் முரணற!
பெருமலைக் கூட்டமோ பெருங்கடற் றெகுதியோ
உறுந்தம் வலிமை உகுந்திடும் முடிவிலும்
அறுமோ அவைதம் அழகிய பெருமை
உறுமோ தீரர் உரமும் இறுதியை
கற்பாந் தத்திலும் கரையா தவர்திறல்
விற்பனர் மேன்மை அற்றிடல் இலையே.

विरम विरमायासादस्माद्दुरध्यवसायतो
विपदि महतां धैर्यध्वंसं यदीक्षितुमीहसे ।
अयि जडविधे कल्पापायेऽप्यपेतनिजक्रमाः
कुलशिखरिणः क्षुद्रा नैते न वा जलराशयः ॥ ९० ॥

91 மன்னுல கத்திற் பிறந்தமா னிடற்கு
கண்ணும் பிரமன் கதித்ததே கையுறும்;
வல்லவர் சேர்க்கையால் மேன்மேல் வருதல்
ஒல்லுஞ் செயலல உற்றுநோக் கிடிலே.
எல்லா விருப்பும் நிறைவுற எழிலிகள்
செல்லார் வானின் சொரிபொழு தெல்லாம்
விண்வீழ் துளிக்கு விரும்பி யலைபுள்
நண்ணும் நன்னீர் சிற்சில துளிகளே.

दैवेन प्रभुणा स्वयं जगति यद्यस्य प्रमाणीकृतं
तत्तस्योपनमेन्मनागपि महान्नैवाश्रयः कारणम् ।
सर्वाशापरिपूरके जलधरे वर्षत्यपि प्रत्यहं
सूक्ष्मा एव पतन्ति चातकमुखे द्वित्राः पयोबिन्दवः ॥ ९१ ॥

கர்மபத்ததி

92 கடவுளர் தமக்குநாம் கருதுவோம் வணக்கம்;
அடலுளார் அவரும் அமர்ந்தவர் விதிக்கீழ்;
தலைவிதிக் கும்நாம் தலைவணங் கல்முறை;
தலைவிதி தானும் தந்திடும் வினைப்பயன்
வினைப்பயன் கிடைப்பது வினையினு லேயெனின்
வினையன்றி மற்றவை யாலே பயனென் ?
விதியுங் கூட வினைக்கப் புறந்தான்.
விதிவினை நீக்கி வினைசெயல் இலையெனில்
வினைக்குத் தானே விழுப்பஞ் செய்வோம்
வினையினும் வல்லது விண்ணிலு மிலையே.

नमस्यामो देवान्ननु हतविधेस्तेऽपि वशगा
विधिर्वन्द्यः सोपि प्रतिनियतकर्मैकफलदः ।
फलं कर्मायत्तं किममरगणैः किं च विधिना
नमस्तत्कर्मभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति ॥

93 அண்டமாம் பிண்டத்து உட்புறத் திருந்து
ஒண்டிறற் பிரமன் குயவனாய் உழைத்துளன்;
காக்குங் கடவுளும் கடலினுட் டங்குவோன்;
நோக்கிப் பத்தவ தாரம் நிகழ்த்துவோன்;
மண்டையோட் டுடனே மகிமைசேர் சிவனும்
அண்டமெ லாமுழன் றலைவன் பிச்சையாய்
பானுவாம் வெங்கதிர் பகர்விதிக் கொடுமையால்
வானெலாந் தினந்தொறும் வருவன் சுழன்று
வினையின் வலிமையே விளைத்ததிக் கதிகளை;
வினைவல் லமைக்கே விழுப்பஞ் செலுத்துவோம்.

ब्रह्मा येन कुलालवन्नियमितो ब्रह्माण्डभांडोदरे
विष्णुर्येन दशावतारगहने क्षिप्तो महासङ्कटे ।
रुद्रो येन कपालपाणिपुटके भिक्षाटनं सेवते
सूर्यो भ्राम्यति नित्यमेव गगने तस्मै नमः कर्मणे ॥ ९३ ॥

94 நல்லோ னேகேள் நற்பய னடைய
பொல்லோர் தமையும் புண்ணிய ராக்கும்.
நல்லதாம் விழுச்செயுல் வணங்குவாய் நலம்பெற;

கல்லார் தமையும் கற்றவ ராக்கும்;
பொல்லாப் பகைவரும் பொருந்துவர் நண்பராய்
புலப்படா வற்றைப் புலப்படச் செய்யும்
கடல்படு நஞ்சைக் கிளரமு தாக்கும்;
இடர்தமை விளக்கும் இயல்புகள் கடிக.

या साधूंश्च खलान् करोति विदुषो मूर्खान् हितान् द्वेषिणः
प्रत्यक्षं कुरुते परोक्षममृतं हालाहलं तत्क्षणात् ।
तामाराधय सत्क्रियां भगवतीं भोक्तुं फलं वाञ्छितं
हे साधो व्यसनैर्गुणेषु विपुलेष्वास्थां वृथा माकृथाः ॥ ९४ ॥

95 நற்செயற் பயன்கள் நணுகுறுங் காறும்
விற்செறி யரண்மனை, விழைவுறும் சிறுமிகள்,
ஒள்ளிய வெண்குடை யுயர்நிழ லரசு
தெள்ளிய இன்பெலாம் தானாய் வந்துறும்;
நல்வினைத் தொடர்கள் நைந்திட்ட வேல்
புல்லும் இன்பச் சரடது புரைபடும்.
அன்புறு காதலார் அணுகாப் பகைவராய்
இன்ப முத்தாரம் இற்றுச் சிதறல்போல்
பற்பல நற்பொருள் பலவழி அகலும்
இற்பொருள் சுற்றம் இவையெலாம் மறையும்.

शुभ्रं सद्म सविभ्रमा युवतयः श्वेतातपत्रोज्ज्वला
लक्ष्मीरित्यनुभूयते चिरमनुस्यूते शुभे कर्मणि ।
विच्छिन्ने नितरामनङ्गकलहक्रीडात्रुटत्तन्तुकं
मुक्ताजालमिव प्रयाति झटिति भ्रश्यद्दिशोऽदृश्यताम् ॥ ९५ ॥

96 எச்செயல் செயினும் எண்ணிச் செயல்நலம்
அச்செயற் பயன்களை ஆய்ந்தறிந் தியற்றுக.
அவசர அடியாய் அமைந்திடும் அலுவல்
சிவப்பாம் தணலெனச் செதுக்குறும் நெஞ்சை.

गुणवदगुणवद्वा कुर्वता कार्यमादौ
परिणतिरवधार्या यत्नतः पण्डितेन ।
अतिरभसकृतानां कर्मणामाविपत्ते-
र्भवति हृदयदाही शल्यतुल्यो विपाकः ॥ ९६ ॥

97 செயல்நிறை வாகச் செறிந்த இவ்வுலகில்
செயல்செயும் சூழலில் சேர்ந்துழல் ஒருவன்
உய்யும் வழியாம் உயர்தவ மிகந்தால்
பெய்யும் எள்ளை நெல்லெனச் சமைப்பவன்
தாழ்வாம் விளைபொருள் தழைத்தற் பொருட்டு
மேலாம் பண்டம் மிக தழிப் பவனும்.

स्थाल्यां वैडूर्यमय्यां पचति तिलखलं चान्दनैरिन्धनौघैः
सौवर्णैर्लाङ्गलाग्रैर्विलिखति वसुधामर्कतूलस्य हेतोः ।
छित्त्वा कर्पूरखण्डान् वृतिमिह कुरुते कोद्रवाणां समन्तात्
प्राप्येमां कर्मभूमिं न भजति मनुजो यस्तपो मन्दभाग्यः ॥ ९७ ॥

98 உருவத் தொழில்நலம் உயர்குடிப் பிறப்பு
திருத்தமாம் நன்னடை தீர்புரைக் கல்வி
ஆய்ந்துணர்ந் தியற்றும் அறிஞர் பாற்றெண்டு
வாய்ந்த இவ்வியாவையும் வளந்தரல் சிறிதே;
நட்ட நன்மரம் நாட்செல் வதனுல்
உற்ற நற்கனியை உகந்தே தரல்போல்
முற்பிறப் பவைகளில் முயன்றுசேர் நற்பயன்
இப்பிறப் பதனில் ஈந்திடும் நலமே.

नैवाकृतिः फलति नैव कुलं न शीलं
विद्यापि नैव न च यत्नकृतापि सेवा ।
भाग्यानि पूर्वतपसा खलु सञ्चितानि
काले फलन्ति पुरुषस्य यथैव वृक्षाः ॥ ९८ ॥

99 ஆர்கலி ஓடினும் மேருமுக டேறினும்
போர்க்க ளந்தனிற் பகைவரை வெல்லினும்
வாணிபம் பயிர்த்தொழில் வளமாய்க் கற்கினும்
பன்னும் பல்கலை பயின்று பறவைபோல்
அகல்வா னத்தில் ஆரப்ப றக்கினும்
புகல்முற் செயலால் பூதலந் தன்னில்
நிகழ விதித்தது நீங்குத லிலையே
வகுத்தான் வகுத்த வகைமா றுறுமோ?

मज्जत्वम्भसि यातु मेरुशिखरं शत्रून् जयत्वाहवे
वाणिज्यं कृषिसेवनादि सकला विद्याः कलाः शिक्षताम् ।
आकाशं विपुलं प्रयातु खगवत्कृत्वा प्रयत्नं परं
नाभाव्यं भवतीह कर्मवशतो भाव्यस्य नाशः कुतः ॥ ९९ ॥

100 காடு போர்க்களம் கதழெரி பகைக்குழு
ஆடுநீர் நடுக்கடல் ஓங்குதலை மலையே
தூக்கம் சளிமயல் துன்புறும் இறுநிலை
ஊக்கிய முன்னறம் உயிர்காத் திடுமே.

वने रणे शत्रुजलाग्निमध्ये महार्णवे पर्वतमस्तके वा ।
सुप्तं प्रमत्तं विषमस्थितं वा रक्षन्ति पुण्यानि पुराकृतानि ॥ १०० ॥

101 முற்செய் நன்மை முதிரறி வோர்க்கு
முற்றுல கெங்கணும் நிதிமணி நிறைந்ததாம்
அஞ்சத் தகுங்கான் அம்பே ரூராம்
எம்மா னிடரும் தம்மவர் ஆவரே.

நீதி சதகம் முற்றிற்று.

भीमं वनं भवति तस्य पुरं प्रधानं
सर्वो जनः स्वजनतामुपयाति तस्य ।
कृत्स्ना च भूर्भवति सन्निधिरत्नपूर्णा
यस्यास्ति पूर्णसुकृतं विपुलं नरस्य ॥ १०१ ॥

भर्तृहरिनीतिशतकं संपूर्णम् ॥

உடம்பு திடமுண்டாகும். ஆமவாதம் தீரும். நிராம வாதங்களும் தீரும்.

ஆவரண வாதம் 24ன் பெயர்கள்

பித்தாவரண வாதம்	சிலேத்மாவரண வாதம்
இரத்தாவரண வாதம்	மாங்கிஷாவரண வாதம்
மேதாவரண வாதம்	அத்தியாவரண வாதம்
மஜ்ஜாவரண வாதம்	சுக்கிலாவரண வாதம்
அன்னுவரண வாதம்	மூத்திராவரண வாதம்
மலாவரண வாதம்	சர்வதாவரண வாதம்
பிராண பித்தாவரண வாதம்	உதான பித்தாவரண வாதம்
வியானபித்தாவரணவாதம்	சமானபித்தாவரண வாதம்
அபான பித்தாவரணவாதம்	பிராண சிலேத்மாவரணவாதம்
உதானுவரண வாதம்	வ்யானுவரண வாதம்
சமானுவரண வாதம்	அபான சிலேத்மாவரணவாதம்
பிராண உதானுவரணவாதம்	சங்கிரகாவரணவாதம்

என்பன.

மருந்து முறைகள்

சீர்பெரும் அஷ்டவர்க்கந் தசமூலம் கரஞ்சமாயில்
ஏர்பெரு கோட்டமிந்து யெருக்கம்வேர் சித்தாமுட்டி
பார்புகழ் வீழிவேலிப் பருத்தியா மணக்கின் மூலம்
பேர்பெறு முதிரை மாடம் பெருங்காயங் குப்பைமேனி (41)

சதகுப்பை குருஞ்சி மஞ்சள் தகரி நெய்த் தகரம் போளம்
இதமுறு சவுரிக் கொத்து யிலந்தைக் காரகில் நிர்குன்றி
பதமுறு தூதிவித்துப் பரியசாறடை வேர்த் தூப
மதமுறு குக்கில் கள்ளி மணமுன்னேச் சதுரக்கள்ளி (42)

எண்ணெய்செம் புளிச்சங்கட்டை யிதம்பெறுமுவாய் சமூலம்
நண்ணிய மருந்தாமண்பத் தொன்றுமே நவிலுங்காலை
மண்ணுளோர் தனக்கு வந்த வாதரோகங் கடன்னிற்
றிண்ணியா வரணவாத [1]மிருபத்து மூன்றுந்தீரும் (43)

(இ-ள்) 1. அஷ்டவர்க்கம் என்று சொல்லும்படியான மேதா, மஹாமேதா, காகோலி, க்ஷீரகாகோலி, ருஷபகம், ஜீவகம், ருத்தி, வ்ருத்தி என்ற சரக்குகள்.

---

1. "மிருபத்து நான்குந் தீரும்" என்றிருத்தல் வேண்டும்.

2. தசமூலம் என்ற வில்வம், குமிழ், பாதிரி, வாகை, சிறுமுன்னை, பெருமுன்னை, நெருஞ்சில், கத்திரி, முள்ளுக்கத்திரிவேர், சிறுகுமிழ் என்ற 10 வகைச் சரக்குகள்.

3. புங்கம் வேர்
4. ஆயில்யப்பட்டை
5. கோஷ்டம்
6. இந்துப்பு
7. எருக்கம் வேர்
8. சித்தாமுட்டிவேர்
9. வீழிவேர்
10. வேலிப்பருத்தி வேர்
11. ஆமணக்கம் வேர்
12. முதிரை, மாடம் (அவரை, உளுந்து முதலியன)
13. பெருங்காயம்
14. குப்பைமேனி
15. சதகுப்பை
16. குருஞ்சி
17. மஞ்சள்
18. வெள்ளாட்டு நெய்
19. தகரை
20. போளம்
21. சவுரி
22. கொத்தான்
23. இலந்தை
24. அகில்கட்டை
25. கருநொச்சி
26. தூதிவித்து
27. சாறடை வேர்
28. குக்கில்
29. கள்ளி
30. முன்னை
31. சதுரக்கள்ளி
32. நல்லெண்ணெய்
33. செம்புளிச்சை
34. உகாய் சமூலம்
35. சாம்பிராணி.

ஆக இந்த 51 சரக்குகளையும் ஆவரண நோய்களுக்குத் தக்கபடி தேர்ந்தெடுத்துப் பிரயோகிக்கவும். 23 வகை ஆவரண வாதங்களும் குணமாகும்.

அனலெரி வாதத்திற்கு

வாய்ந்திடும் பூதிகாதிக் கிருதத்தி னுலுமாகு
மேய்ந்திடுங் கும்பசாக மேகாதசமூல மேது
தோய்ந்திடத் தீருமன்றி ... லு மதுத்துனிகியூரல்
காய்ந்தநீர் கொள்ளிற் றீரும் கனலெரிவாதந்தானே (44)

(இ-ள்) பூதாகாதிக்கிருதம், கும்பசாகம், தசமூலம், மதுஸ்நுஹி ஊரல் கஷாயம் முதலானவைகளினுல் தீரும்.

துடிவாதத்திற்கு

அனலெரி வாதந்தன் னில் அமைத்திடு மருந்தினுலும்
கனவிட முட்டியாதிக் கஷாய மருந்தலாலும்

தனவயிர் வாசஞ்சிந்தா மணி தன்னிஞலும்
புன கம்ப வாதமற்றத் துடிவாதம் போமென்ருேதே (45)

(இ-ள்) அனலெரி வாதத்திற்குச் சொல்லிய மருந்துகளே இந்த வியாதிக்கும் அமையும். விஷமுஷ்டியாதி (எட்டிக்கொட்டை) கஷாயத்தை உட்கொள்ளுவதனுலும், வயிரவ சிந்தாமணியைச் சாப்பிடுவதனுலும், கம்பவாதம், துடிவாதம் முதலான நோய்கள் நீங்கும்.

விரணவாதத்திற்கு

சீரகங் கரிய சீரந் திரிகடு கருடமூலம்
பேர்பெறு மிசங்கு சூரை பேணிய கஷாயந் தன்னி
லேர்பெறு மிரதபற்பந் தேனுட னிசைத்துண் பீரால்
வீரமாம் விரணவாதந் தீர்ந்திடும் விளம்பிஞேமே. (46)

(இ-ள்)	சீரகம்	கருஞ்சீரகம்
	சுக்கு	திப்பிலி
	மிளகு	கருடங்கிழங்கு
	இசங்கு	சூரை வேர்

இவைகளைச் சரியெடையெடுத்து இடித்து 8 மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி $\frac{1}{8}$ ஆக வற்றவைத்துக்கொள்ளவும். ரஸபற்பத்தைத் தேன் விட்டுக் குழைத்துச் சாப்பிட்டுப் பின்னர் கஷாயத்தைப் பருகவும். விரண வாதங்கள் தீரும்.

கடி வாதத்திற்கு

தீராதெனினுங் கடிவாதம் செப்புஞ் சிகித்ஸை யனல்வாதம்
சார்வாமருந்தே யிதுதனக்குஞ் சாற்றுகின்ருே மிவையன்றி
வார்சேர் முலையாய்! பாதத்தில் வதியும் நரம்பொன்றதுகண்டு
நீர்வாரிரத்தம் போக்கிடுகில் நீங்குஞ்சுடக்கு வாதமதே. (47)

(இ-ள்) பொதுவாக இந்நோய் (இடுப்புப் பிடிப்பு) தீராது. அனல் வாதத்திற்கேற்பட்ட சிகித்ஸையைச் செய்யவும். பாதத்தில் இருக்கும் நரம்பைக் கீறி இரத்தத்தை வெளியாக்கவும். சுடக்கு வாதமும் தீரும்.

அண்டவாதம், குடல் வாதம், கழல் வாதத்திற்கு மருந்து.

கழல்மேனி வெள்ளையுள்ளி கடு திரி முருங்கைக்காயு
மழலினி லெட்டொன்ருக்கி யாமணக் கெண்ணெயோடும்
குழல் மொழி மானே! மாந்தர் கொண்டிடிலண்டவாத
மெழுகுடல் வாதமற்றக் கழல்வாத மேகுங்காணே (48)

(இ-ள்) கழற்சிக்காய் வித்து	குப்பைமேனி
பூண்டு	சுக்கு
திப்பிலி	மிளகு
முருங்கைக்காய் வித்து	

இவைகளைச் சரியெடையெடுத்து நசுக்கி, ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு 8 மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டி லொன்றாகும் வரை யெரித்து வடிக்கட்டி ஆமணக்கெண்ணெய் விட்டு உட்கொள்ளவும்.

அண்டவாதம், குடல்வாதம், கழல்வாதம் முதலானவை தீரும்.

வாதத்திற்கான மருந்து முறைகள்

சிந்தாமணி	வாயுகுடாரம்
இரஸபற்பம்	விஷமுஷ்டித்தைலம்
காந்த பற்பம்	சிநேகப்பொட்டணம்
வாதராட்சஸன்	குகில் சூரணம்
இராமபாணத்தைலம்	இங்குளம்
பஞ்சார்க்கத்தைலம்	நிம்பத்தைலம்
சிந்தூர பூஷணம்	கும்பசாகம்
நீலகண்டரஸச் செந்தூரம்	பூதிகாதித்தைலம்
ரஸதூமம்	கெந்தகச்சூரணம்
மதுஸ்னுஹிரஸாயனம்	சருமபேனகிருதம்
லசுனகுக்கில்	ஏகாதசமூலவேது
அக்கினிகுமாரம்	வனகெந்தாதிச் சூரணம்
சொர்ணபற்பம்	பூதிகாதிகிருதம்
இரஸச்செந்தூரம்	சொர்ணவைரவரஸம்

(இ-ள்) இந்தப் பிரயோகமெல்லாம் இனி சாஸ்திரத்துடர்ச்சியிற் கண்டு அந்தந்த வாதகுண விபரீதங்களை யறிந்து இந்தப்படி வாதசிகித்ஸை செய்யக்கடவன.

பித்த சிகித்ஸை

பிரதான பித்தத்திற்கு மருந்து

சீர்பெருமிஞ்சித் தோல்போக்கிச் சிறுகவே நறுக்கி நாழி
நீர்தனி லெட்டொன்றாக்கி நிட்க மொன்றிட்டுச் சீனி
யார்வமாய்க் கொள்ள வில்வ மூலலேகிய மருந்தச்
சார்பிரதான பித்தந் தணிந்திடுஞ் சுகமுண்டாமே (1)

(இ-ள்) இஞ்சியின் தோலைச் சுரண்டிவிட்டுச் சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி 1 படி சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டிலொன்றாக வற்ற வைக்கவும். இதனுடன் 1¼ வராகனெடை சர்க்கரை சேர்த்துப் பருகவும், வில்வாதி லேகியமும் சாப்பிடவும். பிரதான பித்தங்கள் தணியும்.

பக்குவாசய பித்தத்திற்கு

இஞ்சியின் சாறு தன்னில் திரிகடு கிசைக்கத் தீரும்
இஞ்சியின் சாறுமிந்து மியல்புடன் கொள்ளத் தீரும்
இஞ்சிலேகியத்தைத் தானே யிதம் பெறக்கொள்ளத் தீரும்
இஞ்சியின் கஷாயத்தாலும் பக்குவாசயம்போ மென்னே (2)

(இ-ள்) இஞ்சிச் சாற்றுடன் சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு இவற்றின் சூரணத்தை யிட்டு உட்கொள்ளவும். அல்லது ஷை சாற்றுடன் இந்துப்பு சேர்த்துப்பருகவும், மூன்றாவதாக இஞ்சி லேகியத்தையுட்கொண்டாலும் குணமுண்டாகும். இஞ்சிக் கஷாயத்தை உட்கொண்டாலும் பக்குவாசய பித்தங்கள் தீரும்.

ஆமாசய பித்தத்திற்கு

சேர் திராட்சாதியான சூரணந் தேனிலுண்ணப்
பார்புகழ் கூவிளாதிக் கஷாயத்தைப் பருகமேலுஞ்
சார்பெரும் அச்வகந்த பலாலாட்சந் தைலந்தேய்க்க
வார்முலைமானே! ஆமா சயபித்தமாறுங்காணே. (3)

(இ-ள்) திராட்சாதி சூரணத்தைத்தேனில் குழைத்து உட்கொண்டாலும் வில்வாதி கஷாயத்தைப் பருகினாலும், அச்வகந்தி பலாலாக்ஷா தைலத்தை உடலில் தேய்த்து முழுகினாலும் ஆமாசய பித்தங்கள் மாறும்.

மலாசய பித்தத்திற்கு

கூறிய பாணபுங்க வில்வலே கியத்தைக் கொள்ள
மீறிய காளசாகவில் வாதிக் கஷாயங்கொள்ள
மாறிடுஞ் சொன்னேஞ் சொன்னே மலாசயப் பித்தந்தேகம்
தேறிடும் பலமுண்டாகும் தேன் மொழித்திருவே நல்லாய். (4)

(இ-ள்) சரபுங்க வில்வாதி லேகியத்தை உட்கொண்டு இதனுடன் கருவேப்பிலை வில்வவேர் இவ்விரண்டையிம் சேர்த்து இடித்துக்கஷாயமிட்டுப் பருகவும். மலாசய பித்தங்கள் தீரும்.

சலாசயப் பித்தத்திற்கு மருந்து

மேவிய வில்வப்பிஞ்சு விளாம்பிஞ்சு இளுவைப்பிஞ்சு
ஆவரைப் பிஞ்சுப் பூவே ரதின்கொழுந் திலாமிச்சம் வேர்

தாவிய மதுரஞ் சீரஞ் சண்கப் பூவோ டேலம்
பூவையே குடிநீர் கொள்ளச் சலாசயப் பித்தம் போமே. (5)

(இ-ள்) வில்வப்பிஞ்சு — விளாப் பிஞ்சு
கிளுவைப்பிஞ்சு — ஆவரைப்பிஞ்சு
ஆவரங்கொழுந்து — இலாமிச்சம் வேர்
அதிமதுரம் — சீரகம்
சண்பகப்பூ — ஏலக்காய்

இவைகளை யிடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, 8 மடங்கு சுத்த ஜலம்விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டிலொன்ருக வற்றவைத்து வடிக்கட்டி உட்கொள்ளவும். சலாசயப் பித்த நோய்கள் தீரும்.

இரத்தபித்தத்திற்கு

கேடல தவிரும் கூஷ்பாண்ட கிருதத்தைக் கொள்ளத்தீருந்
தோடுறு மரசாலித்தி யத்தியின் ருெக்கிச் சீந்தில்
கூடிய கஷாயந் தன்னி லேலாதிக் கொள்ளத் தீரும்
ஈடுறு மிரத்தபித்த மென்னவே யியம்பினேமே. (6)

(இ-ள்) 1. கூஷ்மாண்டகிருதத்தை உட்கொள்ளவும்
2. அரசம் பட்டை — ஆலம்பட்டை
அத்திப்பட்டை — இத்திப்பட்டை

இவைகளை வகைக்கு 1 பலம் வீதமெடுத்து இடித்து 8 மடங்கு சுத்த ஜலம்விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எரித்து எட்டிலொன்ருகக்காய்ச்சி வடிகட்டி உட்கொள்ளவும். ஏலாதிச் சூரணத்துடனும் குடிக்கலாம். இரத்தபித்தங்கள் தீரும்.

மாங்கிஷ பித்தத்திற்கு

கூஷ்பாண்ட கிருதந்தன்னை மண்டலங்கொள்ளத்தீரும்
வாட்பூண்ட கண்ணின் மாதே ! வாழையின் கிழங்கதாக்கு
நாட்பூண்ட கஷாயந்தன்னில் நல்லசர்க்கரையிட் டுண்ணச்
சேட்பூண்ட மாங்கிஷத்திற் சேர்ப்பித்தந் தீரு மென்னே (7)

(இ-ள்) 1. கூஷ்மாண்டகிருதத்தை 45 நாட்களுக்கு உட்கொள்ளவும். 2. வாழைக்கிழங்கை நசுக்கிக்கஷாயம் செய்து நல்ல சர்க்கரை கூட்டி உட்கொள்ளவும். மாங்கிஷ பித்தங்கள் நீங்கும்.

மேதோ பித்தம், அத்தி பித்தம் இரண்டிற்கும் மருந்து

பாங்குடன் சேர் தாளீசப் பத்திரி வடகமுண்ணத்
தீங்கறும் அசுவகந்தி பலாலாட்சாத்தைலந் தேய்க்க

வோங்கிய மேதோபித்த முறுதிசே ரத்திப்பித்தம்
வாங்கிடுஞ் சுகமுண்டாகும் மென முனி வகுத்தவாறே (8)

(இ-ள்) 1. தாளீச பத்திரி வடகத்தை உட்கொள்ளவும். 2. உடலிற்கு அச்வகந்தி பலாலாக்ஷாதைலம் தேய்த்துக்குளிக்கவும். மேதோ பித்தம், அத்தி பித்தம் இவ்விரண்டும் தீரும்.

மஜ்ஜை பித்தத்திற்கும், சுக்கில பித்தத்திற்கும் மருந்து

சொல்லுவோம் மஞ்சிட்டாதிக் கிருதத்திற் சொர்ணபற்பம்
புல்லவே சேர்த்தருந்த போய்விடும் மஜ்ஜைப்பித்த
மொல்லையில் வங்கஞ்சேர்த்து மஞ்சிட்டிக் கிருதமுண்ண
அல்லல் செய் சுக்கிலத்திற் பித்தம தகன்று போமே (9)

(இ-ள்) மஜ்ஜை பித்தந்தீர மஞ்சிஷ்டாதிக் கிருதத்துடன் சொர்ண பற்பத்தைக் குழைத்துச்சாப்பிடவும். சுக்கில பித்தம் தீருவதற்கு மஞ்சிஷ்டாதி கிருதத்துடன் வங்கபற்பம் உட்கொள்ளவும்.

சுரோணித பித்தத்திற்கு

புத்திர மஞ்சிட்டாதி கிருதத்தைப் பூவின் மானே !
பத்திருபது நாட்கொள்ளத் தீர்ந்திடும் வடத்தின் பாலுஞ்
சித்தமாங் கதலி வாழை பழமுஞ் சேர்த்துண்ணத் தீருஞ்
சுத்தமாங் சரீரந் தன்னிற் சுரோணிதப் பித்தம் போமே (10)

(இ-ள்) 1. மஞ்சிஷ்டாதிக் கிருதத்தை 30 நாட்களுக்கு உட்கொள்ளவும். 2. ஆலம்பாலை வாழைப்பழத்தில் சேர்த்து உட்கொண்டாலும் சுரோணித பித்தங்கள் நீங்கும்.

குறிப்பு :—இது பெரும்பாலும் ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் நோயாகும்.

சந்திகத பித்தத்திற்கு மருந்து

செப்பிள முலையாய்க் கேளாய் ! திருந்து மார்த்திரகம் வில்வம்
கப்புறு சிறுகாஞ்சோறி கடுநெல்லி தான்றி கூட்டி
வெப்புறக் காய்ந்த நீரில் மிக்கசந் திரோதயத்தே
ஞெப்புறக் கொள்ளச்சந்தி கதபித்த மோடுமென்னே (11)

(இ-ள்)	இஞ்சி	வில்வவேர்
	சிறுகாஞ்சோறி வேர்	கடுக்காய்த்தோல்
	நெல்லிவற்றல்	தான்றித்தோல்

இவைகளை வகைக்கு 1 பலம் வீதமெடுத்து இடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு, 8 மடங்கு சுத்தஜலம்விட்டு அடுப்பின்மேலேற்றி, எட்டிலொன்ருக வற்றவைத்துச் சந்திரோதயச் செந்தூரத்துடன் உட்கொள்ளவும். சந்திகத பித்த நோய்கள் தீரும்.

உதர பித்தத்திற்கு மருந்து

நெல்லியி னிலை கற்ருழை நிறைதிரி பலையோ சுக்கும்
சொல்லிய நன்மருந்தே காய்ந்த நீர்கொள்ளத் தீரும்
புல்லிய புடோலேகாய்ந்து பொருந்தும்நீ ரருந்தத்தீரும்
நல்லிய லுதரபித்த மெனமுனி நவின்றவாறே (12)

(இ-ள்)	நெல்லியிலை	கற்ருழை மடல்
	கடுக்காய்த்தோல்	நெல்லிவற்றல்
	தான்றித்தோல்	சுக்கு

இவைகளை இடித்து ஒரு பானையிலிட்டு 8 மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு எட்டிலொன்ருகும் வரை யெரித்துப் பருகவும். அல்லது பேய்புடல் கஷாயத்தையும் முன் கூறியபடி உட்கொள்ளவும்.

வில்வாதி லேகியகுணம்

காதிய வாதபித்தங் கபசி லேத் பனத்திற் பித்தம்
வாதசிலேத் பனத்திற் பித்தம் வகுத்திடும் பிராணபித்தம்
தாது சேருதானன் மற்ற வியானனற் சமானபான
ஞேதிய யெட்டும் வில்வ லேகியத் தொழியுமென்றே. (13)

(இ-ள்) வில்வாதி லேகியதை உட்கொள்வதனுல் வாதபித்தம், கப சிலேத்மபித்தம், வாதச்லேத்மனம், பிராணபித்தம், உதான, வ்யான, ஸமான இவைகளின் ஆவரண பித்தம் முதலான ரோகங்கள் தீரும்.

அன்னபித்தம், ஆமபித்தம், குண்டலீ பித்தம் மூன்றுக்கும் மருந்து

ஆமலகாதி யென்னும் லேகியமருந்தத்தீரும்
தாமலை வான வன்ன பித்தஞ் சாராம பித்தம்
பூமயிலனையாய்! குண்டலாதி லேகியம் புசிக்கச்
சேரு குண்டலியிற் பித்தந் தீர்ந்திடுந் தெரிந்து செய்யே. (14)

(இ-ள்) ஆமபித்தம், அன்னபித்தம் இவைகள் தீர "ஆமலகாதி லேகியத்தை" உட்கொள்ளவும். குண்டலி பித்தத்திற்குக் குண்டலாதி லேகியத்தைச் சாப்பிடவும்.

கபால பித்தம் அமிர்தபித்தம் நேத்திரபித்தம் இம் மூன்றுக்கும் மருந்து

தேசியின் பழங்குடைந்து சிறுகவே துரிசைவிட்டுக்
கூசிடா துண்டு பித்தங் கொட்டில் மேற்குடிநீரிஞ்சி
மாசிலா முசுமுசுக்கை வளர் பொன்னுங்காணி சீரங்
காசணி முலையாய்! சீனி கலந்தது கொள்ள வேண்டும். (15)

(இ-ள்) ஒரு சுத்தமான பெரும் எலிமிச்சம் பழத்தை யெடுத்துக் குடைந்து அதனுள் துரிசையிட்டுச் சிறிது நேரஞ்சென்று பழத்தைப்பிழிந்து உட்கொள்ளவும். பித்தத்தை வெளியாக்கும்.

2. இஞ்சி முசுமுசுக்கை
பொன்னுங்காணி சீரகம்.

இவைகளை இடித்து ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு 8 மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு எட்டிலொன்ருக வற்றவைத்துச் சீனி சேர்த்துப் பருகவும்.

நேத்திர பித்தத்திற்கு மருந்து

சம்பீரத் தைலந்தன்னைத் தரித்தது முழுகவேண்டுங்
கொம்பாமும் நாழி கேரக் குழம்புகண் ணெழுதவேண்டும்.
வம்பாருங் கபாலபித்தம் வளர்ந்திடு மமிரதபித்தஞ்
சொம்பார் நேத்திரத்திற் பித்தந் துலைந்திடு மறிகுவீரே (16)

(இ-ள்) சம்பீரத்தைலத்தைத் தலையில் தேய்த்துக் கொண்டு முழுகவும். நாரிகேளாஞ்சனத்தை (அதாவது நாழிகேரக்குழம்பை) $\frac{1}{2}$ பயறளவு கண்களிலிடவும். கபாலபித்தம், அம்ருத பித்தம், நேத்திர பித்தம் இவை நீங்கும்.

அரித்திரா பித்தத்திற்கு

ஆவினெய் படியரை யதிலறல்நீர் வாழிச் சாறுமுரி
கோவைத்தண்டு கொடுப்பையுடன் கூறுந்தாழை தென்னம்
பூவிற்சாறு வகைக்குழக்குப் புகட்டிச் சீரம் பொரிக்காரம்
தாவுசுக்கோ டிலவங்கஞ் சருமஞ் சண்பகம் லாமிச்சம் (17)

முத்தங் கொத்த மதிமதுரமுதிய கோட்டம் வகைக் கழஞ்சா
இத்திற்காரந்தனை நீக்கி யிசைய வரைத்துக் கொதித்திறக்கி
சுத்தக்காரம் பொடித்திட்டாற் சொல்வேர் சர்க்கரை முக்கழஞ்சாய்
மத்திலிட்டுக் குடித்திட்டா லரித்திர பித்தமகன்றிடுமே. (18)

(இ-ள்) பசுவின் நெய் $\frac{1}{2}$ படி ($2\frac{1}{2}$ சேர்)
தண்ணீர்விட்டான் கிழங்குச்சாறு $\frac{1}{2}$ படி (1 சின்னப்படி)
கோவைத்தண்டுச்சாறு 1 உழக்கு

கையாந்தகரைச்சாறு	1	உழக்கு
தாழைமட்டைச்சாறு	1	,,
தென்னம்பூச்சாறு	1	,,

இவைகளையொன்று கலந்து வைத்துக்கொள்ளவும். இதனுடன்,

சீரகம்	இராப்பு
சுக்கு	இலாமிச்சம் வேர்
சண்பகப்பூ	கொத்தமல்லி விதை
கோரைக்கிழங்கு	கோஷ்டம்
அதிமதுரம்	

இவைகளை 1¼ வராகனெடை வீதமெடுத்து, ஏதேனும் ஒரு சாறுவிட்டு நன்கு அரைத்துச் சாறு கூட்டிய நெய்யுடனே குழப்பி அடுப்பின் மேலேற்றி எரித்துப் பதத்தில் இறக்கி வடிகட்டிக்கொள்ளவும். இதனுடன் பொரிக்காரம் 1¼ வராகனெடை சேர்த்துச் சீனி 3¾ வராகனெடையும் சேர்த்துக்கலக்கி உட்கொண்டால் அரித்திரா பித்தம் (காமாலை) தீரும்.

திக்த பித்தத்திற்கு

திருந்திய முசுமுசுக்கை சிறுபயறுடனே சீரம்
பொருந்திய வில்வமூலம் பேய்ப்புடல் பொரிமா நெல்லி
கருந்தோலி போக்குஞ் சுக்குங் காய்ந்திடுங் குடிநீர் தன்னை
அருந்திடில் திக்தபித்தம் அகன்றிடு மறிகுவீரே (19)

(இ-ள்)	முசுமுசுக்கை	சிறுபயறு
	சீரகம்	வில்வமூலம்
	பேய்ப்புடல்	மாம்பருப்பு
	நெல்லிவற்றல்	தோல் போக்கிய சுக்கு

இவைகளை வகைக்கு 1 பலம் வீதம் எடுத்துக்காயவைத்துக் கல்லுரலிலிட்டு ஒன்றிரண்டாக இடித்து வைத்துக்கொள்ளவும். இதில் 1 பலம் தூள் எடுத்து 1 சேர் சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டிலொன்றாக வற்றவைத்து வடிகட்டி உட்கொள்ளவும். வாயில் கசப்புச்சுவையைத் தரும் பித்தங்கள் தீரும்.

இக்குரஸ, ஆமில, லவண பித்தங்களுக்கு மருந்து

காயில்லா பழுத்த தேற்றுங் கனிவெந்நீர் கரைத்தருந்தி
வாயினுற் கக்கிப் பின்னை வாய்ந்த சீரகக் கஷாயம்
நேயமாய்க் கொள்ளத்தீரும் நிரம்பிக்கு ரசபித்தத்தோ
டாய தோர் லவணபித்த மாமில பித்தந்தானே (20)

(இ-ள்) காய் முழுவதும் நன்ருகப் பழுத்த தேற்ருங் பழத்தைக்கொண்டு வந்து வெந்நீருடன் கரைத்துப் பருகவும். வாந்தியாகும். பின்னர் சீரகக்கஷாயம் உட்கொள்ளவும். கருப்பஞ்சாற்றைப்போல் தித்திப்புச் சுவையளிக்கும் பித்தம், உப்புச்சுவையைக் கொடுக்கும் பித்தம், புளிப்புச்சுவையைத் தரும் பித்தம் முதலானவை நீங்கும்.

குறிப்பு :— இக்கு = இக்ஷு = கரும்பு
ஆமில = அம்லம் = புளிப்பு

இருதய பித்தத்திற்கும், மூல பித்தத்திற்கும்

வயம் பெரு வாந்தி செய்து வளர்வில்வக் கஷாயங் கொள்ள
இயம்பிய விருதயத்தி லெழுர்பிய பித்தந்தீரும்
பயந்தனி லிந்துப்போடா மணக்கெண்ணெய் பருகத்தீரும்
வியந்திடு மூலபித்த மென முனி விளம்பினரே (21)

(இ-ள்) முன்கூறிய முறையில் கூறப்பட்ட வாந்தியைச் செய்வித்து, வில்வக்கஷாயத்தையுட்கொள்ளவும்: இருதய பித்தங்கள் தீரும். பசுவின் பாலுடன் சிறிது இந்துப்பு கூட்டி ஆமணக்கெண்ணை விட்டுப் பருகவும். மூல பித்தங்கள் தீரும்.

சருவாங்க பித்தம், உன்மத்த பித்தம், மோகபித்தம் இவைகளுக்கு

தேசியின் பழநீர்க்காடி செப்பிய கொற்ருன் சாறு
வீசிய துவாலை செய்து வில்வலே கியமுட் கொண்டு
மாசறு குமாரியாதி தைலத்தை மூழ்க மாறும்
பேசிய சருவாங்கத்தோ டுன்மத்த மோகம் பெண்ணே! (22)

(இ-ள்) எலிமிச்சம்பழச்சாறு காடி
கொற்ருன்சாறு

இவைகளைச் சுடவைத்து மேலே தேய்த்து முழுகவும். பின்னர் வில்வாதி லேகியம் உட்கொள்ளவும். குமார்யாதி தைலத்தைத் தலைக்குத் தேய்க்கவும். சர்வாங்க வாதம், உன்மத்த பித்தம் இவை தீரும்.

அதிசார பித்தத்திற்கு மருந்து

மாதுளங்காதி நெய்யை வழுவன்றிக் கொள்ளத்தீரும்
தாதகி மலர் கிராம்பு தாளீசஞ் சீரஞ்சுக்கு
மோத மாதளையின் பிஞ்சு முத்தமுங் கஷாயமாகி
லோததி சார பித்தம் ஒடுவதுண்மை தானே (23)

(இ-ள்) மாதுலங்காதி நெய்யை உட்கொள்ளவும்.

2. காட்டாத்திப்பூ	கிராம்பு
தாளீசபத்திரி	சீரகம்
சுக்கு	ஓமம்
மாதளைப்பிஞ்சு	கோரைக்கிழங்கு

இவைகளை இடித்து 8 மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டி லொன்றாகும் வரை வற்றவைத்துப் பருகவும். அதிசார பித்தங்கள் தீரும்.

கரபாததாக பித்தத்திற்கு

ஆவிநெய் யதனைத்தானே யங்கைகா லதனிற் தேய்த்து
பாவகமாகவே கூட் பாண்ட நெய் பருகத்தீரும்
பூவியற் சந்தனாதித் தைலம் பூசிடவுந் தீரும்
காவியங்கண்ணே ! பித்தங் கரபாத தாகம் போமே (24)

(இ-ள்) பசுவின் நெய்யைக் கை கால்களில் நன்றாய்த் தேய்க்கவும். உள்ளுக்குக் கூஷ்மாண்ட நெய்யைத் தினம் 2 வேளைகள் உட்கொள்ளவும். மேலுக்குச் சந்தனாதித் தைலத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்யவும். பித்த நோய்கள் தீரும்.

குண்டல பித்தத்திற்கு

ஆமணக்கெண்ணெ யிந்துப் பார்த்திரகத்தின் சாறுந்
தாமிகக் கொள்ளத்தீரும் தார்குழல் மயிலே கேளாய் !
தோமறு மவிபத்தியாதிச் சூரணம் பருகத் தீரும்
கோமளமாக நின்ற குண்டல பித்தம் போமே. (25)

(இ-ள்) ஆமணக்கெண்ணெய் இந்துப்பு
இஞ்சிச்சாறு

இம்மூன்றையும் குலுக்கி உட்கொள்ளவும். அவிபத்திச் சூரணத்தை உட்கொள்ள வும். பித்த நோய்கள் தீரும்.

பித்தரோகத்திற்கான மருந்துகள்

வில்வமூலாதி லேகியம்	ஆர்த்ரகாதி லேகியம்
ஆர்த்ரகாதிக் கஷாயம்	திராக்ஷாதிச் சூரணம்
கூவிளாதிக் கஷாயம்	அஸ்வகந்தி பலாலாக்ஷாதைலம்
பாணபுங்க வில்வாதி லேகியம்	காளசாக வில்வாதிக் கஷாயம்
கூஷ்மாண்டக்கிருதம்	ஏலாதி மாத்திரை

தாளீசபத்திரி வடகம்
சொர்ண பற்பம்
சந்திரோதயம்
குண்டலாதி லேகியம்
நாழிகேரக் குழம்பு
மாதுலுங்காதிக் கிருதம்
அவிபத்தியாதிச் சூரணம்
மஞ்சிஷ்டாதிக்கிருதம்
வங்க பற்பம்
ஆமலகாதி லேகியம்
சம்பீரத்தைலம்
குமார்யாதித் தைலம்
சந்தனாதித் தைலம்

இவைகளை ஷெ பத்தியிலே கண்டு செய்யவும்

சிலேற்பனசிகித்ஸை

திருந்திய சிலேற்ப ரோக மிருபதுந் தீரவேண்டில்
மருந்தது சதசுலோகி நிகண்டினில் வகுத்தார் முன்னே
யிருந்திடுஞ் சிலேற்பனத்தி னினமறிந்தருந்துவீரேற்
பொருந்திய சிலேற்பரோகம் புகழறத் தீருங்காணே

(இ-ள்) சிலேற்பன ரோகமிருபதின் பேதமுமறிந்து சதச்லோகியிலே கண்ட ஔஷதத்தை வியாதியின மறிந்து மருந்தைத் தங்களின் பலசுருதிகண்டு சிலேற்பனத்திற்குச் சாந்தமான ஔஷதங்கள் குணங்கண்டு கொடுக்கவும்.

சுர சிகித்ஸை

வாதத்தினால் ஜ்வரம் இருபது, பித்தத்தினால் ஜ்வரம் இருபத்துநான்கு, சிலேற்பனத்தினால் ஜ்வரம் இருபது. ஆக ஜ்வரங்கள் அறுபத்துநான்கு.

இவைகளுள் அஸாத்ய வகைகள் : வாதசுரத்தில் எட்டு, பித்தத்தில் பத்து ச்லேத்மத்தில் பத்து. ஆக ஜ்வரத்தில் இருபத்தெட்டு அஸாத்யம். சாத்ய ஜ்வரம் முப்பத்தாறுந் தீரும்.

ஜ்வர நிதானமறிந்து லங்கணத்தினாலும், கற்கத்தினாலும், கஷாயத்தாலும், ஔஷதத்தினாலும், செபத்தாலும், தவத்தினாலும், தானத்தினாலும், அர்ச்சனையினாலும் தீர்க்கக் கடவன.

இதற்குச் செய்யுள் :

சுரமதே யாதியாகிற் சுகமிலங் கனமதாகும்
சுரமதே மத்தியாகிற் சுகந்தா னியக்கஷாயம்
சுரமதே யந்தமாகிற் சுகம . . . அவுஷதமாகுஞ்
சுரமதே விடுங்காலத்திற் சுகவிரே சனமதாமே (1)

வாதஜ்வரத்திற்குக் கஷாயம்

திரிகடுக்காய் நொச்சி திகழ்கடு ரோணி தும்பை
மருவிய புனலிக்காய்வேர் வெள்ளுள்ளி வகையீதெல்லாந்
தருமிவை பலங் கால்கொண்டு தானரைத் தருந்தச் செய்யிற்
பொரு மயில் விழியாய் ! வாதச் சுரங்குளிர் போகுமென்னே (2)

(இ-ள்) கடுக்காய்த்தோல்	நெல்லிவற்றல்
தான்றித்தோல்	நொச்சியிலை
கடுகரோகிணி	தும்பைவேர்
புனலிக்காய் வேர்	பூண்டு

இவைகளை வகைக்கு $\frac{1}{4}$-பலம் வீதமெடுத்து இடித்து 8-மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின்மேலேற்றி எரித்து எட்டிலொன்றாக்கி இறக்கவும். இதனை யுட்கொள்ளவும். வாதஜ்வரங்கள், குளிர்ஜ்வரங்கள் முதலானவை தீரும்.

வாதஜ்வரத்திற்குத் தேவதார்வாதிக் கஷாயம்

திருந்திய தேவதாரந் திரிகடு காடாதோடை
பொருந்திய செவ்வியமூங்கி லிலைநான்குள் புகழ்மஞ்சிட்டி
தடுங்கடுரோணி வேம்புச் சார்ந்திடுங் கஷாயந் தன்னை
அருந்திடில் வாதரோகச் சுரங்குளி ரகன்றுபோலே (3)

(இ-ள்) தேவதாரம்	சுக்கு
திப்பிலி	மிளகு
ஆடாதோடை வேர்	செவ்வியம்
மூங்கில் இலை	மஞ்சிட்டி
கடுகரோகிணி	வேப்பம்பட்டை

இவைகளை வகைக்கு $\frac{1}{4}$ பலம் வீதமெடுத்து இடித்து, ஒரு பாத்திரத்தி விட்டு 8-மடங்கு தண்ணீர் விட்டு, அடுப்பின் மேலேற்றி $\frac{1}{8}$ எரித்து வடிகட்டவும். இதனையுட்கொள்ள வாதரோகம், வாதஜ்வரம், குளிர்ஜ்வரம் முதலானவை நீங்கும்.

வாதஜ்வரத்திற்குச் சீந்தில் கஷாயம்

சீந்தில் நன்னாரி முத்தஞ் செப்பிய சிறுகாஞ்சோறி
வாய்ந்திடு செவ்வியஞ் சுக்கு திப்பிலி மரிசங்கோட்டம்
மேய்ந்த திப்பிலியின்மூல மீவைசமனுகக் கொண்டு
தாய்ந்திடில் வாதச்சுரங் காயாது வோடுமென்றே (4)

(இ-ள்) சீந்தில்கொடி	நன்னாரிவேர்
கோரைக்கிழங்கு	சிறுகாஞ்சோறிவேர்
செவ்வியம்	சுக்கு
திப்பிலி	மிளகு
கோஷ்டம்	திப்பிலிமூலம்

இவைகளைச் சமனெடை எடுத்து இடித்து 8-மடங்கு சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின்மேலேற்றி எரித்து எட்டிலொன்றுக்கி இறக்கி வடிகட்டிக்கொண்டு உட்கொள்ளவும். வாதஜ்வரங்கள் தீரும்.

பித்த ஜ்வரத்திற்குக் கற்கம்

கடுவிழி மானே! கற்கங் கடு கடுரோணி சுக்கு
வடுமிள குடனே கொத்த மல்லிதிப் பிலிமுருங்கைப்
படுமலர் வகையோரேழும் பரிந்துகாற் பலமரைத்து
விடுமெனிற் பித்தரோகச் சுரமது விடுமென்ருேதே (5)

(இ-ள்) கடுகரோகிணி	சுக்கு
மிளகு	கொத்தமல்லி
திப்பிலி	முருங்கைப்பூ
கடுக்காய்த்தோல்	

இவைகளை வகைக்கு ¼ பலம் வீதமெடுத்து இடித்துத் தண்ணீர் விட்டு நன்ருக வரைத்துத் தண்ணீருடன் குழப்பி உட்கொள்ளவும். பித்தஜ்வரங்கள் அனைத்தும் தீரும்.

திராக்ஷாதிக்கஷாயம்

கொய் முந்திரிகைப் பழங்கடுக்காய் கொன்றைக்கனியே கடுரோணி
செய் சந்தனமி லாமிச்சுச் சீரகமுத்தம் பற்படக
முய்யுந் திரிகடு கிவைகாய்ந்த வுதகஞ்சீனி யிட்டுண்ண
மையுண் கண்ணின் மடமானே! மாறும்பித்த சுரமென்னே. (6)

(இ-ள்) திராக்ஷைப்பழம்	கடுக்காய்த்தோல்
சரக்கொன்றைப்புளி	கடுகுரோகிணி
சந்தனத்தூள்	இலாமிச்சைவேர்
சீரகம்	கோரைக்கிழங்கு
பற்பாடகம்	சுக்கு
திப்பிலி	மிளகு

இவைகளை வகைக்கு 1 பலம் வீதமெடுத்து இடித்து பத்திரப்படுத்தவும் வேண்டும்போது இதில் 1 பலம் அளவு தூளெடுத்து 1 சேர் தண்ணீர் விட்டு

அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டிலொன்ருக வற்றவைக்கவும். இக் கஷாயத்தைச் சீனி சேர்த்துப் பருகிவரப் பித்த ஜ்வரங்கள் அனைத்துந்தீரும்.

பித்த ஜ்வரசிகித்ஸை மதுகாதிகஷாயம்

இனியமதுரஞ் சீந்திற்றண் டிருவேலியின் வேரிலாமிச்சுக்
கனிமுந்திரிகைச்சித்த முட்டிக் கல்லும் வில்வவேர் சுக்கு
வணையுஞ் சந்தம் நன்ஞரி வாய்ந்தகஷாயங் காய்ந்துண்ணிற்
புனித மதிய நுதல் மானே ! பித்த சுரத்தைப் போக்கிடுமே. (7)

(இ-ள்)	அதிமதுரம்	சீந்தில்தண்டு
	வெட்டிவேர்	இலாமிச்சைவேர்
	திராக்ஷைப்பழம்	சித்தாமுட்டிவேர்
	வில்வவேர்	சுக்கு
	சந்தனத்தூள்	நன்ஞரிவேர்.

இவை வகைக்கு 1 பலம் வீதமெடுத்து இடித்து வைத்துக்கொண்டு, வேளைக்கு 1 பலம் தூளையெடுத்து 1 சேர் சுத்த ஜலம் விட்டு அடுப்பின் மேலேற்றி எட்டிலொன்ருக வற்றவைத்து வடிகட்டிப் பருகவும். பித்த ஜ்வரங்கள் தீரும்.

சிலேஷ்ம ஜ்வர சிகித்ஸை கபஜ்வரத்திற்கு த்ரிகடுக்கற்கம்

உரைதிரிகடுகு வெள்ளை யுள்ளிநிற்குன்றி கையான்
புரையறு கடுக்காய் தான்றி புனலிவேர்க் கடுகுரோணி
சரி யிவை யரைத்துக் கற்கம் தானது நுகருவீரேல்
விரைதரு சிலேற்ப ரோகச் சுரமது தவிருமென்றே. (8)

(இ-ள்)	சுக்கு	திப்பிலி
	மிளகு	வெள்ளைப்பூண்டு
	கருநொச்சி	கையாந்தகரை
	கடுக்காய்த்தோல்	தான்றிக்காய்த்தோல்
	புனலிவேர்	கடுகரோகிணி.

இவைகளை வகைக்கு அரை வராகனெடை வீதமெடுத்துத் தண்ணீர் விட்டு நன்ருக வரைத்துத் தண்ணீரில் கலந்து அருந்தவும். கபச்சுரங்கள் தீரும்.

ஜ்வரத்திற்கு "முத்தாதிக்கற்கம்"

முத்தங் கடுக்காய்த் திப்பிலியின் மூலங்கடுகு ரோணிசுக்குத்
தெத்தும் படோலம் பற்படகஞ் சீந்தியாடா தோடையிலை
யொத்தகஷாய மெட்டொன்று யூறிக்காய்ந்து கொள்வீரேற்
கத்துச் லேத்ம சுரந் தீருங் காசச் சுவாச மகன்றிடுமே. (9)

॥ श्रीशाहमहाराजकृतसंस्कृतकीर्तनानि ॥

ஸ்ரீ சாஹ மஹாராஜாவின் ஸம்ஸ்க்ருத கீர்த்தனைகள்

by

Siromani, Vidvan & Sangeetam
T. G. ANANTHASUBRAMANIAN,
Research in Music, T. M. S. S. M. Library, Tanjavur.

கி. பி. 17-ம் நூற்றுண்டில் தஞ்சையை ஆண்ட முதல் மராத்திய அரசர் 'ஏகோஜி' என்பவர். இவருக்கு மூன்று குமாரர்கள். 1. சாஹஜி 2. ஸர்போஜி 3. துளஜா. இவரையே "துக்கோஜி" என்றும் கூறுவர். கி. பி. 1684 to 1710 வரை சாஹஜியும், கி. பி. 1711 to 1728 வரை ஸர்போஜியும், கி. பி. 1729 to 1735 வரை துளஜாவும் அரச பதவி ஏற்று நடத்தினுர்களெனத் தெரிகிறது. இவ் விபரத்தை "ஸங்கீத மகரந்தம்" எழுதிய "வேதா" என்பவர் கூறுகிறுர். மூத்தவரான சாஹஜி என்பவர் ஸகல கலை, கல்வி முதலியவைகளில் தேர்ச்சி பெற்று மஹாவித்வானுக விளங்கினுர். அத்தோடு பல மொழிகளையும் கற்றிருந்தார். மஹாவித்வானுன ஸ்ரீ சாஹஜி பல ஸங்கீத கீர்த்தனைகளையும், பதங்களையும் செய்துள்ளார். அவைகளில் பெரும்பாலும் தன் தாய் மொழியான மராத்தி மொழியிலேயே பாடியுள்ளார். அப்படியிருந்தும் ஸம்ஸ்க்ருதம், தெலுங்கு முதலிய மொழிகளிலும் சில க்ருதிகள் செய்துள்ளார்.

அவர் செய்துள்ள க்ருதிகள் அநேகமாக பதங்களாகவே இருக்கின்றன. அப்பதங்கள் பக்திச்சுவையாகவும், பொருட்சுவை, சொற்சுவை நிரம்பியது மாகவும் காணப்படுகின்றன. இவர் தஞ்சையில் எழுந்தருளியிருக்கும் [बृहदीश्वर] "பெருவுடையான்" பேரிலும் [बृहन्नायिका] "பெருவுடை நாயகி" பற்றியும், உத்ஸவ மூர்த்தியான [त्यागेश] "த்யாகேசர்" பற்றியும், [இவரை விடங்கர் என்றும் கூறுவதுண்டு. தஞ்சை மாவட்டத்தில் அநேகமாக கோயில்களில் உத்ஸவ மூர்த்தியாக விடங்கரைத்தான் வழிபடுகிருர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.] பாடியுள்ளார். மேலும் உத்ஸவமூர்த்தியாகிய அம்பாள் "ஆனந்தவல்லி" யின் பேரிலும், பஞ்சநத க்ஷேத்ரம் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற திருவையாற்றில் கோயில் கொண்டிருக்கும் "பஞ்சநதீச"ரையும், அம்பாள் "தர்மஸம் வர்த்தனி" யையும் சுப்ரமண்யரையும் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய ஸம்ஸ்க்ருத கீர்த்தனைகள் சிலவேயாகும்.

முத்ரை

இவர் பாடிய பதங்களிலும், கீர்த்தனங்களிலும் "த்யாகேச" என்று காணப்படுகிறது. ஆனுல் இது முத்ரையாகாது என்பது இவர் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத கீர்த்தனைகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஸம்ஸ்க்ருத கீர்த்தனைகள்

பல இவர் காலத்தில் இருந்தபடியால் தன் சொந்த முத்ரையைப் போட்டுள்ளாரெனத் தெரிகிறது. இவர் இயற்றிய மராத்திய பதங்களில் பெரும்பாலும் "த்யாகேச" [त्यागेश] என்று இருக்கின்றது. தன் சொந்த தாய்மொழியில் இயற்றிய பதங்களுக்கு முத்திரை தேவையில்லை எனவும் நினைத்திருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. மேலும் முத்ரை "த்யாகேச" [त्यागेश] என்பது இல்லை என்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள. இவருக்கு உபாஸனாமூர்த்தி த்யாகேசராகும். த்யாகேசர் மேல் பல க்ருதிகள் செய்துள்ளார். இவர் முத்ரை "शाहनुत" (சாஹநுத) என்பதாகும். காரணங்கள் :—

1. ஆஹிரி ராக கீர்த்தனையில் "अब्जहरत्यागेशदयिते" [அப்ஜஹர த்யாகேச தயிதே] என்றும் "अब्जमित्रान्वयशाहनुते" [அப்ஜ மித்ரான்வய சாஹநுதே] என்றும் கூறியுள்ளார். மேற்கண்ட வாக்யத்தால் இவர் ஸூர்ய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவரெனத் தெரிகிறது.

2. தன்யாஸி ராகத்தில் பாடிய 'भावये पञ्चनदीशं' [பாவயே பஞ்சநதீசம்] என்ற கீர்த்தனையில் மூன்றாவது சரணத்தில் 'चण्डविक्रमशाहेन्द्रस्वान्तसिताब्जभृङ्गम्' [சண்டவிக்ரம சாஹேந்த்ர ஸ்வாந்த ஸிதாப்ஜ ப்ருங்கம்] என்றும்

3. பந்துவராளி ராகத்தில் பாடப்பெற்ற 'த்ரிபுரஸுந்தரி' [त्रिपुरसुन्दरि] என்ற பதத்தில் மூன்றாவது சரணத்தில் 'शाहमहाराजविनुते' [சாஹமஹாராஜ விநுதே] என்றும் காணப்படுகிறது. மேலும் 'த்யாக' என்பது முத்ரையில்லை யென்பதற்கு மற்றொரு காரணம் 'हरहर वृषतुङ्ग' [ஹர ஹர வ்ருஷ துங்க] என்ற கீர்த்தனையில் 'त्यागबृहन्नायिकासहित' [த்யாக ப்ருஹந்நாயிகா ஸஹித] என்று கூறியுள்ளார். ஆகையால் ப்ருஹதீச்வரர் என்பவர் மூலஸ்தானமாகவும், த்யாகேச என்பது உத்ஸவமூர்த்தி என்பதற்கும் சான்றாகும். 'ஹர ஹர வ்ருஷதுங்க' என்ற கீர்த்தனையில் 'बृहदीशलिङ्गम्' [ப்ருஹதீச லிங்கம்] என்று இருக்கிறது இவைகளால் இவர் முத்ரை 'த்யாகேச' [त्यागेश] என்பது இருக்க முடியாது. त्यागेश என்று ஒரு வாகேயக்காரர் இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை. இவர் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத க்ருதிகள் மிக லலிதமாகவும், பொருட்சுவை, சொற்சுவை முதலியவைகள் நிரம்பியும், ப்ராஸம், அனுப்ராஸம், யமகம் முதலான அலங்காரங்கள் அமைந்தும் காணப்படுகின்றன. அநேகமாக ப்ரஸித்த ராகத்தில்தான் பாடியுள்ளார். பதங்களாகவே காணப்படுகிறபடியால் பல்லவிக்கு அடுத்து சரணங்களே அமைந்துள்ளன. மூன்று சரணங்களுக்குக் குறையாமல் பதங்கள் அமைந்துள்ளன. இவர் ஸபையில்தான் 'ஸங்கீத மகரந்தம்' எழுதிய 'வேதா' என்ற மகா பண்டிதர் இருந்தாரெனத் தெரிகிறது. ஸ்ரீ சாஹ மஹாராஜா ஸங்கீதத்தில் மிகுந்த புலமை பெற்றவரெனத் தெரிகிறது. இவர் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத க்ருதிகளை இங்கே தருகிறோம். இக்க்ருதிகள் கச்சேரிகளில் பாடத்தகுந்தவை.

N. B.—தஞ்சை மஹாராஜா ஸர்போஜி ஸரஸ்வதி மஹால் லைப்ரரியிலுள்ள மராத்தி கேட்லாக் [Marathi Manuscripts Catalogue] Vol. III 18 th–Vahyas (वह्या) இலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. अरा – *259* वहि – *2053*

रागम् – पन्तुवरालि] [तालम् – आदि

(पल्लवि)

शंकरतनय मां पाहि षण्मुखदेव ।
किंकरदीन मां त्राहि केकिवरवाहन ॥ (शंकरतनय)

चरणम् (१)

तारकासुरदारण ताराधिपधरयुत ।
तारासोदरिसुत तारकब्रह्मन् ।
ताराहारधर तारितकिंकर ।
ताराधिपकलाधर ताराप्रियसन्नुत ॥ (शंकरतनय)

(२)

देवसेनानायक देवादिमुनिस्तुत ।
देवादिदेवसुत देव मां पाहि ।
देवेशहितपूर्व देवबृन्दहरण ।
देवकीसुतप्रिय देवतासार्वभौम ॥ (शंकरतनय)

(३)

करशक्तिधर चारुकराम्बुजशोभित ।
करिमुखसोदर करुणाकर ।
करदारितक्रौञ्च रत्नाकरगम्भीर रणभी-
कर त्यागेशसुत संतोषकर पाहि सदा ॥ (शंकरतनय)

51-வது மேளம்

ராகம் — பந்துவராளி
ஆ — ஸ. ரி. க. ம. ப. த. நி. ஸ.
தாளம் — ஆதி
அ — ஸ. நி. த. ப. ம. க. ரி. ஸ.

பல்லவி

சங்கரதநய மாம் பாஹி ஷண்முகதேவ,
கிங்கரதீன மாம் த்ராஹி கேகிவரவாஹன-சங்கரதநய

சரணம் 1.

தாரகாஸுரதாரண தாராதிபதரயுத
தாராஸோதரிஸுத தாரகப்ரஹ்மந்
தாராஹாரதர தாரித கிங்கர
தாராதிபகலாதர தாராப்ரியஸந்நுத-சங்கரதநய

2

தேவஸேனநாயக தேவாதிமுனிஸ்துத
தேவாதிதேவஸுத தேவ மாம் பாஹி
தேவேசஹிதபூர்வ தேவப்ருந்தஹரண
தேவகீஸுதப்ரிய தேவதாஸார்வபௌம-சங்கரதநய.

3

கரசக்திதர சாருகராம்புஜசோபித
கரிமுகஸோதர கருணாகர
கரதாரிதக்ரௌஞ்ச ரத்னகரகம்பீர ரணபீ
கர த்யாகேசஸுத ஸந்தோஷகர பாஹிஸதா சங்கரதநய.

रागम् – ....] [तालम् –शापु (अट)

(पल्लवि)

हर हर वृषतुरङ्ग(तुङ्ग) हर मे दुरितं दयापाङ्ग ।
परमेश्वर सदय भयभङ्ग पाहि मां बृहदीशलिङ्ग ॥ (हर हर)

(अनुपल्लवि)

कनकाचलचापधर अनलानीलहरिशर-
घनपुरत्रयमदहर कालितजयाय शक्तिकीर्तिभर ॥ (हर हर)

(चरणम्)

पतितयममदशोषण रतिपतिगर्वभञ्जन् ।
अतिचलितरंगतरलमन अन्धकगजसुदमन ।
नाग भूषाभूषित योगिध्येयशाहनुत ।
त्यागबृहन्नायिकाहित वाङ्मधुरं देहि मे शशिभृत् ॥ (हर हर)

ராகம்......

தாளம் — சாபு (அட)

பல்லவி

ஹரஹர வ்ருஷ துங்க ஹரமே துரிதம் தயாபாங்க
பரமேச்வர ஸதய பயபங்க பாஹிமாம்ப்ருஹதீசலிங்க-ஹரஹர

அ-பல்லவி

கனகாசலசாபதர அநலாநீலஹரிசர
கனபுரத்ரய மதஹர காலித ஜயாய சக்திகீர்த்திபர-ஹரஹர.

சரணம்

பதித யமமதசோஷண ரதிபதிகர்வபஞ்ஜன
அதிசலித ரங்கதரளமன அந்தககஜஸூதமன
நாகபூஷாபூஷித யோகித்யேய சாஹநுத
த்யாக ப்ருஹந்நாயிகாஹித வாங்மதுரம் தேஹி மே சசிப்ருத்-
ஹரஹர

रागम् – आहिरि]

[तालम् – आदि

(पल्लवि)

[1]अम्बुजाक्षि [2]संततमव अमृतकटाक्षि ।
शम्बरारिजीवनदायिनि सदये राजराजेश्वरि ॥ (अम्बुजाक्षि)

चरणम् (१)

अब्जमुखभासुरे अब्जधनूभ्रूयुगले ।
अब्जचञ्चलनेत्रे अब्जकंबुशोभिते ।
अब्जकोशघनस्तनि अब्जललितरोमलतिके ।
अब्जारुणतनुकान्ते अब्जमधुराम्बु वाणिदे ॥ (अम्बुजाक्षि)

(२)

अब्जासनपूजिते अब्जलोचनसोदरि ।
अब्जगतिगामिनि अब्जहारधारिणि ।
अब्जतरुउदारे अब्जषड्सदात्रे ।
अब्जभूषणभूषिते अब्जवाससहिते ॥ (अम्बुजाक्षि)

१. अम्ब रक्षि, २. संतता मज.

(३)

अब्जजवहारिवाहने अब्जमणितरले ।
अब्जतपनप्रतापे अब्जपानप्रमत्ते ।
अब्जकुशलनृत्तलोले अब्जेवारोग्यप्रदे ।
अब्जहर त्यागेशदयिते अब्जमित्रान्वयशाहनुते । (अम्बुजाक्षि)

ராகம் — ஆஹிரி
தாளம் — ஆதி

ஆ — ஸ . ரி . ஸ . க . ம . ப . த . ஸ்.
அ — ஸ் . நி . தா . ப . ம . க . ரி . ஸ.
8-வது மேளஜன்யம்

பல்லவி

அம்புஜாக்ஷி ஸந்ததமவ அம்ருத கடாக்ஷி
சம்பராரி ஜீவனதாயினி ஸதயே ராஜராஜேச்வரி
அம்புஜாக்ஷி

சரணம் 1.

அப்ஜமுகபாஸுரே அப்ஜதநூப்ரூயுகளே
அப்ஜசஞ்சலநேத்ரே அப்ஜகம்புசோபிதே
அப்ஜகோசகனஸ்தநி அப்ஜலளிதரோமலதிகே
அப்ஜாருணதநுகாந்தே அப்ஜமதுராபு வாணிதே
அம்புஜாக்ஷி

2

அப்ஜாஸனபூஜிதே அப்ஜலோசனஸோதரி
அப்ஜகதிகாமினி அப்ஜஹாரதாரிணி
அப்ஜதருஉதாரே அப்ஜஷட்ரஸதாத்ரே
அப்ஜபூஷணபூஷிதே அப்ஜவாஸ ஸஹிதே அம்புஜாக்ஷி

3

அப்ஜஜவஹாரிவாஹனே அப்ஜமணிதரளே
அப்ஜதபனப்ரதாபே அப்ஜபானப்ரமத்தே
அப்ஜகுசலந்ருத்தலோலே அப்ஜேவாரோக்யப்ரதே
அப்ஜஹரத்யாகேசதயிதே அப்ஜமித்ரான்வயசாஹநுதே
அம்புஜாக்ஷி

रागम् – धन्यासि] [तालम् – शापु (अट)

(पल्लवि)

भावये पञ्चनदीशं भवभयनाशम् ।
देवं धर्मसंवर्धनीशं दीनसुरतरुं विश्वेशम् ॥ (भावये)

चरणम् (१)

खण्डशशिमण्डनं गर्वितसुरखंडनम् ।
दण्डधरकुञ्जरदलने पञ्चाननं, शशिवह्नि-
चण्डकरलोचनं हराङ्गद-
कुण्डलीशभूषणं अनलाच्युतकांडं हिमाद्रिको-
दण्डं स्मरभञ्जनं पुण्डरीकाजिनवसनम् ॥ (भावये)

(२)

चण्डिकामनोहरं संततवेदान्तविहारम् ।
खंडपरशुदोर्दण्डं पिण्डीकृतत्रिपुरं नन्दितवेतण्ड-
तुण्डकुमारं मुनिसुराखण्डलनुतिसादरं कुक्षिनिहित
पुण्डरीकसंभवाण्डमहावृषकाण्डं दयासागरं शंकरम् ॥
(भावये)

(३)

पाण्डुराभासुराङ्गं पापतिमिरपतङ्गम् ।
चण्डविक्रमशाहेन्द्रस्वान्तसिताब्जभृङ्गम् ।
गङ्गाजटामण्डलशुभोत्तमाङ्गं सह्यसुता
काण्डक्रीडद्विहङ्गं संततमृकण्डुतनयमा-
र्कण्डेयभयभङ्गं पाण्डवप्रियत्यागजप्येशलिङ्गम् ॥ (भावये)

ராகம் — தர்பாரி
தாளம் — சாபு
(அட)

ஆ — ஸ. க. ம. ப. நி. ஸ்.
அ — ஸ். நி. த. ப. ம. க. ரி. ஸ.
8-வது மேள ஜன்யம்

பல்லவி

பாவயே பஞ்ச நதீசம் பவபயநாசம்
தேவம் தர்மஸம்வர்தனீசம் தீனஸுர தரும் விச்வேசம்
பாவயே

சரணம் 1.

கண்டசசி மண்டனம் கர்விதஸுர கண்டனம்
தண்டதர குஞ்ஜர தளனே பஞ்சாநநம் சசிவஹ்நி
சண்டகர லோசனம் ஹராங்கத

குண்டலீச பூஷணம் அனலாச்யுதகாண்டம் ஹிமாத்ரிகோ
தண்டம் ஸ்மர பஞ்ஜனம் புண்டரீகாஜின வஸனம்
பாவயே

2

சண்டிகா மனோஹரம் ஸந்தத வேதாந்த விஹாரம்
கண்ட பரசுதோர் தண்டம் பிண்டீக்ருத த்ரிபுரம்
நந்திதவேதண்ட
துண்ட குமாரம் முனிஸூரா கண்டலநுதி ஸாதரம் குக்ஷி
நிஹித புண்டரீக ஸம்பவாண்ட மஹாவ்ருஷ காண்டம்
தயாஸாகரம் சங்கரம்
பாவயே

3

பாண்டுராபாஸூராங்கம் பாபதிமிரபதங்கம்
சண்டவிக்ரம சாஹேந்த்ர ஸ்வாந்த ஸிதாப்ஜப்ருங்கம்
கங்காஜடாமண்டல சுபோத்தமாங்கம் ஸஹ்யஸூதா
காண்டக்ரீடத்விஹங்கம் ஸந்ததம்ருகண்டு தநயமார்
கண்டேய பயபங்கம் பாண்டவப்ரிய த்யாக
ஜப்யேசலிங்கம்
பாவயே

रागम् – पन्तुवरालि] [तालम् – आदि

(पल्लवि)

त्रिपुरसुन्दरि पाहि त्रिमूर्तिरूपे । (त्रिपुरसुन्दरि)

चरणम् (१)

पद्मालये सततं पद्मसंभवमुनिहृत्-
पद्ममधुकरि मञ्जुपद्मकरादृते ।
पद्मासशतकोटिपद्मरुचिभासुरे ।
पद्मगन्धि जननि मे मनःपद्मे विहर ॥ (त्रिपुरसुन्दरि)

(२)

हरिसोदरि तुङ्गहरिवाहने चारु-
हरिमध्यशोभने नित्यहरिहयार्चिते ।
हरिश्यामले घनहरिवेणिमण्डिते ।
हरिणनयने भयहारिणि परदेवते ॥ (त्रिपुरसुन्दरि)

ĀPASTAMBA SMĀRTA PRAYOGA

By

VENJARLA SINGAYA BHATTA

Edited by :

V. SUNDARA SARMA

&

S. SUNDARESA SOMAYAJI

T. M. S. S. M. Library,

THANJAVUR

Published by :

O. A NARAYANASWAMI, B. A., B L.,

Honorary Secretary,

FOR THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE

TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASVATI MAHAL LIBRARY, THANJAVUR.

A. D. 1964 Śaka 1885.

Price Rs. 1-50

PRINTED AT THE SRI VANI VILAS PRESS, SRIRANGAM.

भूमिका

अनादेः कालात् बहुधा वर्धमानो वैदिकसंप्रदायः भारतेऽस्मिन् सर्वैराद्रियमाणस्सर्वेषामपि जनिमतामैहिकामुष्मिकसत्फलैकनिदानं विद्वज्जनसमुदायैकवेद्यस्सन् सर्वेषामादरपात्रं विराजतेऽद्यापि । कर्मभूमित्वेन प्रथितेऽस्मिन् भरतखण्डे कर्मानुष्ठानस्य कियत्प्राधान्यं समस्तीति न पृथङ्निर्देशमपेक्षते । अस्मदीयस्य देशस्य कर्मभूमित्वप्रथा तस्य वैदिकसंप्रदायस्यानादिसिद्धतां तस्यावश्यादरणीयतां च सम्यक् व्याकरोति । "निराश्रमी न तिष्ठेत दिनमेकमपि द्विजः" इति बोधयन्ती दक्षसंहिता चास्मानाश्रमाश्रयान् करोति ।

आश्रमाश्रयणे च तत्तदाश्रमोचितकर्मणां स्वनुष्ठानेनैव सार्थक्यं संपादनीयं भवति तत्तदाश्रमस्य । अन्यथा धर्मलोप एव । भारतनिवासिनां सनातनसंप्रदायैकशरणानामस्माकं श्रुतिस्मृतिवृद्धसंप्रदायान् विना न किञ्चिदस्ति मार्गदर्शकं कर्मानुष्ठानस्य । अतो जनिमतामस्माकं जन्मसाफल्यसिद्ध्यै निराक्षेपमवश्यानुष्ठेयानां कर्मणां ज्ञानायोपयुक्ताः श्रुतिस्मृतिवृद्धसम्प्रदायादयः नित्यपूज्या इत्यत्र नास्ति सन्देहः । तान् सम्यक् समालोच्य विभिन्नवर्गीयाणां कर्मानुष्ठानसौकर्याय सूत्रादिकान् विरचय्य आपस्तम्बाश्वलायनादयो बहवो महर्षयः वैदिकसंप्रदायस्य जीवातुभूता महदुपकुर्वन्ति स्म ।

तैश्च दीर्घदर्शिभिर्महर्षिभिर्विरचितानि श्रौतस्मार्तसूत्राणि तदितराणि च विपुलव्याख्यासापेक्षाणि सामान्यजनदुरूहाणि क्वचिदतिजटिलानि च दृश्यन्त इत्येतद्विज्ञजनविदितमेव । कर्मानुष्ठानप्रयोगमधिकृत्य संयग्ज्ञानविरहः क्रमेण सर्वात्मना कर्मपरित्यागस्य मार्गमेव दर्शयेत् । अतस्तादृशदुःस्थितिपरिहारपूर्वकं सानातनिकधर्मव्यवस्थापनं मनसिकृत्य श्रुतिस्मृतिसूत्रादिकान् सत्संप्रदायांश्च संयक् परिशील्य पण्डिताः वैदिकसंप्रदायप्रमाणभूताः केचित् कर्मसु मन्त्रप्रयोगतन्त्रप्रधानान् प्रयोगग्रन्थान् रचयन्ति स्म । तादृशप्रयोगग्रन्थेषु बहुष्वन्यतमोऽयं ग्रन्थः "आपस्तम्बस्मार्तप्रयोगः" वेअर्लशिङ्गयभट्टप्रणीतः आपस्तंबीयसूत्रावलम्बिनामान्ध्राणां प्रयोगजातं व्याकरोति ।

तदेतद्ग्रन्थकर्तुर्वेअर्लशिङ्गयभट्टस्य देशकालादिनिर्णये कृतः प्रयत्नस्सर्वोऽपि विफलस्सञ्जातः । आपाततः तस्य नामधेयपरिशीलनेनेदं ज्ञायतेऽयमान्ध्रप्रदेशज इति । अनेन प्रणीता बहवो ग्रन्थाः प्रयोगविषया अन्येऽप्युपलभ्यन्ते मुद्रिताः । अयमेकः परममुद्रित आसीत् । ग्रन्थस्यास्य ताळपत्रात्मिका मातृका त्वेतद्ग्रन्थालयस्थानां विद्वद्वरेण्यानां श्रीमतां सुन्दरेश्वरसोमयाजिनां पितृव्यैः कीर्तिशेषैः श्रीमद्भिः चन्द्रशेखरशास्त्रिवर्यैस्स्वहस्तलिखिता ग्रन्थ-

लिप्यङ्किता रक्षिता चाऽभूत् । वंशपरंपरागताया मातृकायास्तस्याः पुत्रिका च [1] ग्रन्थालयेऽस्मिन् विद्यमाना (Copied Volume) 1062 संख्याता मुद्रणस्यास्य मूलम् ।

श्रौतस्मार्तविहितनित्यनैमित्तिक कर्मानुष्ठानद्वारा जन्मसाफल्यलिप्सूनामस्माकमेतादृशग्रन्थजातमतिमात्रमुपकरोतीति नाऽतिवचनम् । सत्कर्मणां व्यवस्थीकरणं दुष्कर्मणां निराकरणं च श्रुतेस्तथा स्मृतेरेव सुष्ठु ज्ञायते । श्रुतितत्त्वार्थविदां नैकस्मृतिप्रवर्तकानां महर्षीणां प्रज्ञानुभववशादुत्पन्नोऽयं वैदिकसंप्रदायः न कदापि फलप्रदाने वैपरीत्यं भजेत् । "एकः शब्दस्सुष्ठु प्रयुक्तः स्वर्गे लोके कामधुक् भवती"ति वैयाकरणाः प्रवदन्ति । तथैव एकं कर्म स्वनुष्ठितं स्वर्गे लोके कामधुग्भवेदित्यत्र नास्ति सन्देहलेशस्याप्यवकाशः । शब्दप्रयोगस्यैव स्वर्गे लोके कामधुक्त्वरूपं फलं यदि स्यात्, तर्हि कर्मणस्ततोप्यधिकमेव फलं वक्तुमुचितं स्फुरति । आश्रमाश्रयाणामस्माकं तत्तदाश्रमोचितान्यवश्यमनुष्ठेयानि कर्माणि नित्यनैमित्तिकानि श्रुतिस्मृतिचोदितानि वर्तन्ते । तत्तादृक्कर्मानुष्ठानतत्परस्य जनिमतः कर्मविषयकपरिज्ञानस्याऽऽवश्यकत्वात् श्रौतग्रन्थपठनादिकमवश्यकर्तव्यतामेति । तेनाध्ययनं नित्यसिद्धं भवति । अधीतानां च वेदादीनां अध्यापनादिनिर्वहणे एव सार्थकता सिद्ध्यत्यध्ययनस्येति सिद्धं तात्त्विककर्मिणः पुरुषस्य मुक्तिः ऋणत्रयात् । ऋणत्रयविमुक्तस्य च ज्ञानवैराग्यसंपन्नस्य पारमार्थिकचिन्तापरस्य सिद्धा नित्यनिरतिशयानन्दपरब्रह्मतादात्म्यरूपा मुक्तिरित्यलं विस्तरेण ।

मुद्रणावसरोद्भूतानि प्रामादिकानि शुद्धिपत्रे शोधितानि वर्तन्ते । यद्यन्यान्यपि भवेयुस्तानि पण्डितप्रवरैरावेदनीयानि प्रार्थ्यन्ते समनन्तरमुद्रणावसरे शोधनाय । परिमित्या स्वल्पोप्ययं ग्रन्थः पण्डितप्रकाण्डानामादरपात्रं भवेदित्याशास्यते ॥

इति शम्

तञ्जापुरी,
शोभकृत्कार्तिक-शुक्ल-चतुर्दशी,
29—11—1963.

वि. सुन्दरशर्मा
यस्. सुन्दरेशसोमयाजी

---

1. The Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

(३)

राजराजेश्वरि जय राज्यदायिनि उडु-
राजबिम्बानने कविराजपूजिते ।
राजराजप्रियत्यागराजप्रियसहिते [1] एक-
राजसुतशाहमहाराजविनुते ॥ (त्रिपुरसुन्दरि)

ராகம் — பந்துவராளி
தாளம் — ஆதி

ஆ - ஸ. ரி. க. ம. ப. த. நி. ஸ்.
அ - ஸ். நி. த. ப. ம. க. ரி. ஸ.
51-வது மேளம்

பல்லவி

த்ரிபுரஸுந்தரி பாஹி த்ரிமூர்த்திரூபே த்ரிபுரஸுந்தரி

சரணம் 1.

பத்மாலயே ஸததம் பத்மஸம்பவமுநிஹ்ருத்
பத்மமதுகரி மஞ்ஜு பத்மகராத்ருதே
பத்மாப்த சதகோடி பத்மருசி பாஸுரே
பத்மகந்தி ஜனனி மே மனःபத்மே விஹர த்ரிபுரஸுந்தரி

2

ஹரிஸோதரி துங்க ஹரிவாஹனே சாரு
ஹரிமத்ய சோபனே நித்யஹரி ஹயார்சிதே
ஹரிச்யாமளே கனஹரிவேணி மண்டிதே
ஹரிணநயனே பயஹாரிணி பரதேவதே த்ரிபுரஸுந்தரி

3

ராஜராஜேச்வரி ஜயராஜ்யதாயினி உடு
ராஜபிம்பானனே கவிராஜபூஜிதே
ராஜராஜப்ரிய த்யாகராஜப்ரியஸஹிதே ஏக
ராஜஸுதசாஹமஹாராஜவினுதே த்ரிபுரஸுந்தரி

रागः – मोहनम्] [तालः – एक

(पल्लवि)

आनन्दवल्लि मदनजीवनामृतवल्लि ।
भक्तजनसंतानवल्लि मां पाहि ॥ (आनन्दवल्लि)

१. "एकराजसुत" என்று தன் தகப்பனாரின் பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார். சாஹமஹாராஜரின் தகப்பனாரின் பெயர் "ஏகராஜா" (ஏகோஜி).

चरणम् (१)

सेनानिजननि ईशानवरमानिनि ।
गाने कोकिलवाणि दानेभगामिनि ॥ (आनन्दवल्लि)

(२)

बालेन्दुशेखरि मलयाद्रिकुमारि ।
कालि बिम्बाधरि कंबुकण्ठधरि ॥ (आनन्दवल्लि)

(३)

सुरमुनिसेविते सरसिजभवनुते ।
वरदेवविश्वहिते परदेवते ॥ (आनन्दवल्लि)

(४)

मञ्जुभाषिणि त्यागतञ्जेशमानिनि ।
कञ्जाक्षि रुद्राणि गौरि भवानि ॥ (आनन्दवल्लि)

ராகம் — மோஹனம் ஆ - ஸ . ரி . க . ப . த . ஸ் .
தாளம் — ஏக அ - ஸ் . த . ப . க . ரி . ஸ .

பல்லவி 29-வது மேளஜன்யம்.

ஆனந்தவல்லி மதன ஜீவனும்ருதவல்லி
பக்தஜனஸந்தானவல்லி மாம் பாஹி ஆனந்தவல்லி

சரணம். 1

ஸேநாநிஜனனி ஈசானவரமானினி
கானே கோகிலவாணி தானேபகாமினி ஆனந்தவல்லி

2

பாலேந்துசேகரி மலயாத்ரிகுமாரி
காளி பிம்பாதரி கம்புகண்டதரி ஆனந்தவல்லி

3

ஸுரமுனிஸேவிதே ஸரஸிஜபவநுதே
வரதேவவிச்வஹிதே பரதேவதே ஆனந்தவல்லி

4

மஞ்ஜுபாஷிணி த்யாக தஞ்ஜேசமானினி
கஞ்ஜாக்ஷி ருத்ராணி கௌரி பவானி ஆனந்தவல்லி

रङ्गताली तु रुद्रस्य वेषे पात्रे निगद्यते ।
कृष्णस्य वेषे पात्रे स्यादध्वमानव इत्यपि ॥ १२० ॥

रामवेषे देवरथश्शक्रस्य तु शचीबलः ।
दशग्रीवस्य पात्रे तु मतो रङ्गोपमर्दकः ॥ १२१ ॥

कंसस्य भूमिकां प्राप्तो भवेत्कालगलाधिपः ।
यस्तु स्त्रीभूमिकां प्राप्तः स भ्रुकुंसो भ्रकुंसवत् ॥ १२२ ॥

तत्तद्वेषो भूमिका स्यात्तद्धारी भूमिकागतः ।
सूचकस्सूत्रधारे स्यात्पार्श्वस्थाः पारिपार्श्विकाः ॥ १२३ ॥

पाठको नान्यकः पात्रविदूषे तु किलीकिलः ।
विदूषकः कीलिकीलः प्रभासी प्रीतिभासि च ॥ १२४ ॥

वेशार्यः पीठमर्दी च पिङ्गः पल्लवको विटः ।
मार्दङ्गिको मौरजिको वीणावादस्तु वैणिकः ।
वेणुध्माः स्युर्वैणविकाः पाणिवादास्तु पाणिकाः ॥ १२५ ॥

नृत्तं गीतं वाद्यमिति नाट्यन्तौर्यत्रिकं त्रिकम् ।
शृङ्गारवीरबीभत्सहास्याद्भुतभयानकाः ॥ १२६ ॥

रौद्रश्च करुणश्चाष्टौ रसाश्शान्तोऽपि च क्वचित् ।
उत्साहो विस्मयो भीतिः क्रोधश्शोकश्शमोऽपि च ॥ १२७ ॥

बीभत्समाने बीभत्सो विस्मये त्वद्भुतो रसः ।
भयानको रसो भीते हास्यो हसितरि स्थितः ॥ १२८ ॥

बीभत्सो विकृतं चित्रं त्वाश्चर्यं फुल्लमद्भुतम् ।
भयानकं प्रतिभयं भीमं भीष्मं च भीषणम् ॥ १२९ ॥

घोरं दारुणमाभीलं भयंकरमितीर्यते ।

स्थायिसञ्चारिभेदेन द्विधा भावो व्यवस्थितः ॥ १३० ॥

स्वेदो धर्मो निदाघः स्यात्कालिका तु विवर्णता ।
रोमोद्गमो रोमहर्षो रोमाञ्चः कण्टकोऽपि च ॥ १३१ ॥

स्मितं त्वदृष्टदशने हासो वक्त्रविकासना ।
निकुञ्चितशिरोगात्रमट्टहासो महाहसः ॥ १३२ ॥

स्वरभेदस्तु तल्लत्वं स्वरकम्पस्तु वेपथुः ।
क्रन्दितं रुदितं क्रुष्टं स्रोतोश्रुनयनोदकम् ॥ १३३ ॥

अश्रुरोदनमात्रं च क्रीडा खेला च कुर्दनम् ।
द्रवः केलिः परीहासः क्रीडा लीला च नर्म च ॥ १३४ ॥

जृम्भणं जृम्भितं जृम्भा ... गत्रेल्लोचभङ्गिका ।
पर्वस्फोटोङ्गुलिध्वानो मध्यमाङ्गुष्ठयोगजः ॥ १३५ ॥

शब्दस्तु चोटिका प्रोक्ता मुखभेदस्तु जञ्जभा ।
एजनं वेपथुः कम्पः प्रलयो ... ... ।
आटोपवेगसंरम्भाः स्पृहा तु त्वरिता त्वरी ॥ १३६ ॥

असौम्याक्षिण्यदृष्टिः स्यात् ईक्षणं च निशामनम् ।
दर्शेष्वर्णं च निध्यानं निर्वर्णं च निशापनम् ॥

आलोकनं च लोकश्च कटाक्षोऽपाङ्गदर्शनम् ।
प्रलोकितं पार्श्वदृष्टिः पृष्ठतस्त्ववलोकनम् ॥ १३८ ॥

उल्लोक उपदृष्टिः स्यात् अवलोकस्त्वधः कृतः ।
उन्मीलनं स्यादुन्मेषो निमेषस्तु निमीलनम् ।
स्फुरितं स्पन्दितं चाथ भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुटीः ॥ १३९ ॥

चातुरं त्वल्पभ्रूकुटीः रेचिकं त्वेकया भ्रुवा ।
चेष्टा शृङ्गारजा स्त्रीणां भावा लीलादयोऽपि च ।

वल्लभानुगतिर्लीलाविलासाशिष्टवत्क्रिया ॥ १४० ॥

विकृतं तत्र चित्तस्य फलजाभीरभाषणम् ।
मोट्टायितं वल्लभस्य चिन्ता कुट्टमितं मनः ॥ १४१ ॥

तन्वोष्ठादेर्दृढस्पर्शात् सु-श्च सुखविभ्रमः ।
सत्वाभावस्ततो भावो लीलाभावास्समुत्थिताः ॥ १४२ ॥

अङ्गहारोङ्गविक्षेपो नानाकरणसंहतिः ।
करणान्यङ्गचेष्टाः स्युः कर्हणं गर्हणं च तत् ॥ १४३ ॥

व्यञ्जकोऽभिनयश्च स्यात सूच्यो...भिनयश्च सः ।
भूषणाद्यैर्गिराङ्गेन सत्वेनाभिनयाः कृताः ॥ १४४ ॥

त्रिविक्रमास्स्युराहार्यवाचिकाङ्गिकसात्विकाः ।
नाटकं नाटिका भाणो वीथी प्रहसनं डिमः ॥ १४५ ॥

ईहामृगः प्रकरणं समवाकार इत्यपि ।
व्यायोगश्चेति रूपाणि नाट्यस्यैतानि कल्पनाः ॥ १४६ ॥

भारती सात्वती चैव कैशिक्यारभटीति च ।
चतस्रो वृत्तयो भाषास्संस्कृताद्या विकल्पिकाः ॥ १४७ ॥

भारती गीर्वाणवाणी शेषाश्चेष्टा इति क्वचित् ।
अथ नाट्योक्तयो राजा देवो भट्टारकोऽपि च ॥ १४८ ॥

महाराजश्च राज्ञी तु स्वामिनी महिषीति च ।
देवी स्याद्भट्टिनी त्वन्या वेश्या तु गणिकार्णिका ॥ १४९ ॥

लाञ्जकयचूलिका चूला वारस्त्रीति निगद्यते ।
भट्टारिका राजमाता तत्पुत्री भर्तृदारिका ॥ १५० ॥

तनयस्त्वस्य ... स्वामी चाप्यथ राष्ट्रियः ।
स्यालः स्याद्राजपुत्रेषु तु युवराजः कुमारकः ॥ १५१ ॥

भर्तृदारक इत्युक्ते पतिस्त्वार्यः प्रकीर्तितः ।
आर्यपुत्रस्तु पूज्यः स्यादार्यकस्तु पिता च सः ॥ १५२ ॥

अम्बाम्बिका च माता स्यादत्तिका भगिनी स्वसा ।
बालाबुमा कनिष्ठा स्यादावुत्तो भगिनीपतिः ॥ १५३ ॥

आर्यभ्राता क्षुल्लतोत देवरस्त्वार्यपुत्रकः ।
हण्डे हञ्जे हलाह्वाने नीचां चेटीं सखीं प्रति ॥ १५४ ॥

गीतं गेयं च वीणादि यत्तु तन्त्रीसमुद्भवम् ।
तन्त्रीगीतं बहुश्शीतं गान्धर्वं दिव्यमीश्वरम् ॥ १५५ ॥

सप्तस्वरास्त्रयो ग्रामाः मूर्च्छना एकविंशतिः ।
तानान्येकोनपञ्चाशदित्येष स्वरविस्तरः ॥ १५६ ॥

इति नक्कीरविरचितायां बालबोधिकायां सप्तमोपदेशः ।

अधोभुवनपातालं बलिसद्म रसातलम् ।
नागलोकः पुनर्नाकुः नागवास्तु च भोगिभूः ॥ १५७ ॥

बिलं रन्ध्रं तु सुषिरं विवरं कुहरं तथा ।
सर्पः पताकः पृथगुर्भुजङ्गोहिर्भुजङ्गमः ॥ १५८ ॥

कुण्डली गूढपाच्चक्षुश्रवाः काकोदरः फणिः ।
कञ्चुकी श्रुतिदृग्दीर्घी चपलो भीरुरित्यपि ॥ १५९ ॥

बिलेशयो द्विजिह्वश्च जिह्मगः पवनाशनः ।
शेषस्सङ्कर्षणश्शुक्रस्सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ १६० ॥

सहस्रभोगश्शुभ्रांशुरुबुरूबुश्च कथ्यते ।
अनन्तः पद्मिनीकान्तो वासुकिर्देवकिन्नरः ॥ १६१ ॥

सर्पदेहस्तु भोगस्स्यात् शिरस्तस्य फणं फणा ।

भोगश्चापि तथा नेत्रे नीलकं विषनीलकम् ।
जिह्वा तस्य कुशग्राही पुच्छश्चोद्दीर्घिका मता ॥ १६२ ॥

इति नत्कीरस्य कृतौ बालप्रबोधिकायामष्टमोपदेशः ।

जलन्तु सलिलं नीरं क्षीरं वार्वारि शम्बरम् ।
शरं सारं जडं कुम्भमम्भश्चापश्च कथ्यते ॥ १६३ ॥

भङ्गस्तरङ्गस्तरगः कल्लोलोल्लोलकश्च सः ।
ऊर्मिर्भङ्गश्च भङ्गं च बुद्बुदाकर इत्यपि ।
डिण्डीरः पाण्डरश्चर्वी जलपीतं तरङ्गजम् ॥ १६४ ॥

अब्जः कम्बु च कम्बुश्च शङ्खश्चेति निगद्यते ।
शुक्तिर्वराटी खर्वश्च चूर्णाद्यं वृषभूषणम् ॥ १६५ ॥

मत्स्यो मीनश्चली चीमो वालुके नडमीनकः ।
मकरः पत्रकी यन्त्री नक्रो नीराटकः स्मृतः ॥ १६६ ॥

समुद्रो जलधिर्वार्धिसारभिच्छरधिः कधिः ।
कन्धिः सरस्वान्रत्नाङ्गः पयस्वान् पवनानुगः ॥ १६७ ॥

सव्यापसव्यगमनः कृष्णः कोलाहलस्वनः ।
कलशांबुधिमन्थाब्धिरब्धिरिक्षुरसांबुधिः ॥ १६८ ॥

नदी द्वीपवती शुक्तिमती वेगवतीति च ।
शैवालिनी शैवलिनी वेणिनी निम्नगापगा ॥ १६९ ॥

गङ्गा विष्णुपदी जह्नुतनया सुरनिम्नगा ।
कृष्णवेणी कृष्णनदी यमुना शमनस्वसा ॥ १७० ॥

कावेरी सह्यजा स्वर्णनदी चापि मरुद्वृधा ।
ताम्रपर्णी लोहनदी ताम्रा ताम्रवतीति च ॥ १७१ ॥

पद्मन्तु नलिनं पद्मं पङ्कजं विसजं मतम् ।
सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयम् ॥ १७२ ॥

कुवेलयं कुवलयं कैरवं कुमुदं मतम् ।
नालन्तु नालिका नालः कणिका विस इत्यपि ॥ १७३ ॥

इति नक्कीरविरचितायां बालप्रबोधिकायां नवमोपदेशः ।

भूर्भूमिरचलानन्ता रसा विश्वंभरा स्थिरा ।
वसुन्धरा रत्नगर्भा धारिणी धरणात्मजा ॥ १७४ ॥

मृन्मृत्तिकात्र भेदे तु मृत्स्ना मृत्सा च कथ्यते ।
मृच्चूर्णं तु पुरीषः स्याल्लोष्टं लोष्ट इतीरितः ॥ १७५ ॥

इष्टका लोष्टका तु स्याद्दूरस्तु ... मृत्तिका ।
धूलिश्चापि रजः पांसु रेणुः स्यादनिलध्वजः ॥ १७६ ॥

परागः कर्दमे तु स्यात्कीर्तिस्यूदश्च सूदकः ।
पारिवत्परिवत्पङ्कं शादावलिकशाड्वला ॥ १७७ ॥

केदारकेटवः क्षेत्रमुर्वरा सर्वसस्यभूः ।
भूमिच्छिद्रं कृष्ययोग्या प्रहतं नालमुद्धतम् ॥ १७८ ॥

खिलं प्रभूतं स्थानं चाप्यूषवत्सूषरस्थले ।
कचङ्गला तु नीलिङ्गी भूर्नानाजन्तुसंयुता ॥ १७९ ॥

शाद्वलश्शादहरितो वेतस्वान्बहुवेतसः ।
सरस्वोनड्वलोनड्वान् कुमुद्वान्कुमुदाधिकः ॥ १८० ॥

शर्करस्स्याच्छर्करीलश्शार्करश्शर्करावती ।
कृष्णभूमिः पाण्डुभूमिः कृष्णा पाण्डुश्च यत्र मृत् ॥ १८१ ॥

स नीरसाम्बुरन्यस्तु जाङ्गलश्शून्य उज्जटः ।
स्फुरिते साटनारट्टौ राजन्वान्स्तुत्यराजनि ॥ १८२ ॥

श्मशानं स्यात्पितृवनं त्रिवासः क्रिमिपर्वतः ।
शतमूर्धा वामलूरुनारुर्वल्मीकमित्यपि ॥ १८३ ॥

मार्गे तु स्याद्धावनकः पन्थानः पदवी सृतिः ।
पाणिन्धमस्तदल्पे स्याच्चोरमार्गे तु कीलकः ।
सुराङ्गः कृत्रिमे मार्गे गविनी ... ... च ॥ १८४ ॥

इति नक्कीरविरचितायां बालप्रबोधिकायां दशमोपदेशः ।

नाकुर्घनाघतश्शैलो जीमूतः पर्वतोऽपि च ।
सानुमान् दुर्धरो वज्रिदुर्गमो दुरतिक्रमः ॥ १८५ ॥

ककीलस्तु च कुकीलो गोत्रो गोत्रधरोपि च ।
कूटस्तु शिखरं शृङ्गं प्रपातस्तु तटो भृगुः ॥ १८६ ॥

दरी गुहा नितम्बश्च कन्दरः कटकोऽपि च ।
पाषाण उपलोऽश्मा च प्रस्तरश्च शिला मणिः ॥ १८७ ॥

गण्डशैलास्तु पाषाणाः स्थूला वप्रगता गिरेः ।
उपत्यका त्वधोभूमिरद्रेरूर्ध्वमधित्यका ॥ १८८ ॥

कुडङ्गोऽपि निकुञ्जोऽपि कुञ्जो वृक्षलतान्तरे ।
आकरस्तु खनिर्गञ्जा रुमा तु लवणाकरः ॥ १८९ ॥

गैरिकोऽपि तथा तु स्यात्कुनटी तु मनश्शिला ।
रोचनी रञ्जनी हृद्या रसनेला महारसा ॥ १९० ॥

करवीरकरा विद्युत् नागमागाहिगन्धिका ।
शिला मनोभिधा कालनागजिह्वा च तारसमाः ॥ १९१ ॥

रुक्मं कार्तस्वरं स्वर्णं कल्याणं भर्म कर्बुरम् ।
चामीकरं जातरूपं वसु स्याच्छातकुम्भवत् ॥ १९२ ॥

सुवर्णं कनकं सर्वजीवनं लोकसाधनम् ।
भृङ्गारं लोकसामान्यं राजार्हं लोभमूलकम् ॥ १९३ ॥

काञ्चनं रसबीजं च वेधार्हं रसवेधजम् ।
वेणूदरसमुद्भूते वेणवं कर्णकारकम् ॥ १९४ ॥

त्रापुषं रजतं रूप्यं .... चन्द्रभीरुकम् ।
सौधाशुभीरुकं शुद्रं रर्ज्रं वङ्गजिह्वनम् ॥ १९५ ॥

ताम्रं शुल्बं मर्कटाख्यं रक्तव्यष्टं कनीयसम् ।
म्लेच्छं वरिष्ठं म्लेच्छास्यं श्रेष्ठकाम्यमुदुम्बरम् ॥ १९६ ॥

पीतलोहस्तु रीतिः स्यादारकूटन्तु रोमणम् ।
आरं पित्तलमित्युक्ते कांस्यं घण्टास्वनं विदुः ॥ १९७ ॥

अथ सीसं च योगेष्टं यवेष्टं भुजगाह्वयम् ।
धूर्तं सिंहाणमण्डूर .. यः कान्ते त्वयोमणिः ॥ १९८ ॥

शोणोपलस्सूर्यकान्ते चन्द्रकान्ते रसोपलः ।
गारुत्मतं मरकतं अश्मगर्भं हरिन्मणिः ॥ १९९ ॥

शोणरत्नं रोहितकं पद्मरागोरुणोपलः ।
लतारत्नं प्रवाले स्याद्वज्रो हीरक इत्यपि ॥ २०० ॥

इन्द्रनीलं महारत्नं वैडूर्यं वालदायजम् ।
कुरुविन्दस्तु कुल्मापो मौक्तिकं शौक्तिकं मतम् ॥ २०१ ॥

इति बालप्रबोधिकायामेकादशोपदेशः ।

वार्क्षिकं कानने तु स्याद्वृक्षे तु वसुविष्टिका ।
लतायां वल्लरी वल्ली पुष्पे सूनं मणीचकम् ॥ २०२ ॥

छदस्तु छदनं पत्रं पलाशं छदनादलम् ।
पर्णं बर्हं च पत्रं च कोशिका मुकुलोऽपि च ॥ २०३ ॥

गुच्छो गुलिच्छस्तवको मञ्जामञ्जनिवल्लरी ।
प्रसवोऽपि फलं सस्यं फलं वृन्तन्तु बन्धनम् ॥ २०४ ॥

॥ श्रीः ॥

श्रीविलाससौधावरि आहेते श्रीरामांचपठपाहून

पट्टाभिषेकवर्णन केलते श्लोकः

लङ्कालङ्कारभूतं रजनिचरपतिं बन्धुवर्गैरनेकैः
साकं संहृत्य सीतां त्रिभुवनजननीं भूमिकन्यामुपेत्य ।
आरूढो निस्समानं धनदबहुमतं पुष्पकं व्योमयानं
श्रीसाकेनेऽभिषिक्तो रघुकुलतिलको राजते राजतेजाः ॥ १ ॥

वैदेहीकुचकुम्भसंभृतमिलत्काश्मीरकस्तूरिका-
पाटीरद्रवपङ्कपङ्किलमहावक्षःस्थलश्रीजुषः ।
सौमित्रिप्रमुखैस्सहैव सहजैर्भद्रासनं भेजुषः
श्रीरामस्य दयोदयोज्ज्वलदृशा निर्विश्य दृश्येमहि ॥ २ ॥

इह खलु निखिलमहीमण्डलमण्डनायमाने, उद्दण्डदोर्दण्डधृतकोदण्डदण्डनिरर्गल-निर्गलत्काण्डप्रकाण्डपरिखण्डितारिपुण्ड प्रतापजिताखण्डलमार्ताण्डकुलीन राजन्य मण्डलीपरि-मण्डिते,

सन्निहित सरयूतरङ्गिणी मङ्गलतर तरङ्गसङ्गमत्वङ्गदरविन्दादिम कुसुमबृन्दावलीच्युत-मकरन्दाहत श्रममिलिन्दाहितोच्चतरभिन्दान नादभृमन्दानि लोच्चलतटाटीरचारुतर पाटीरमुख-विटपि वाटीप्रसूनपरिपाटीसमुत्थित समाटीकमान गन्धभरबन्धुरे,

नाकेशप्रमुखसुरलोकेडितसुकृतपरिपाके, रमासकुतुकाकेकरेक्षणभरे साकेतनगरे,

सततनटदिन्दिरे राजमन्दिरे,

दशरथनरपतिचिरकृतबहुतरसुकृतभरसहकृतशतमखमुखनिखिलमखभुगभिलषितनिशि-चरकुलप्रार्थनासार्थनाकृतावतारम्,

कलितमानुषाकारं-निराकारम्,

जनित शमधनजन कदनदिगधिप दमनदिविषदङ्गनाक्रमननिष्प्रसदनदोषसदनदशवदन-वदनदशकपतनपुनरुत्पतननिश्शेषणकेलीविशेषपरिपोषितसंतोषदिविषत्परिषदभिवर्ष्यमाणकल्पतरु पुष्पवर्षम्,

खपुष्पितरिपुपक्षक्षणसाक्षात्कृतसुराध्यक्षचिरकांक्षितस्थूललक्षम्,

अंजनाहृदयरंजनाधिकनिरंजनाश्रितप्रभञ्जनात्मजसादरसमानीतहुतवहवहुतरबहुमत-सुचरितसीतासमेतम्,

महाराजीकृतसादरोद्ग्रीवसुग्रीवविमतविभीषणविभीषगपरिजनपरिपूरितदुर्लङ्घगगन-पथलङ्घनजङ्घालनिस्समानभासमानसबहुमानपुष्पकविमानम्,

अमानमहिमानम्,

अनवरतविनयनतगुणभरितशुभरतभरतचिरतरसमीहितप्रत्यर्पितस्वीकृतसाम्राज्यम्,

तिरोहितविरहपुरोहितसचिवपुरस्कृतजानकीजानितामानितात्मानम्,

चिरविरहितसाकेतप्रतोलीपरिष्करणमहामहानीलम्,

अग्रेसरतूर्यवादित्रपटहपणवानकपीठीगोमुखप्रमुखवाद्यघोरविशेषप्रवेशविवशाकाश दशदिशावकाशम्,

पुरःप्रचलित निरन्तर दन्त कुन्त दन्तुर दन्तावलसंतानविविधगतिविशेषनाटकघोटक-साधितसकलमनोरथविलसदनोरथपुणावदातपादातम्,

स्वामिसमागमसमुल्लसितमतीनामनेकाक्षौहिणीपतीनां मस्तकाञ्जलिततीनां सादरसमा लोकनमात्रेण समनुगृह्णानम्,

भासुरतरभूसुरकुलपरिपठ्यमानजयाशिषं शिरसा प्रतिगृह्णानम्,

परमहर्षिमहर्षिलोचनचकोरचयपरिपीयमान सुन्दरवदनारविन्द शरदिन्दु मन्दहसित-सुधानिष्यन्दम्,

जालागतवेलातिगहेलागतिलोलायितनीलालकजालाच्युतमालाभरबालाजनकोलाहल-कालाक्षिविशालांकणखेलापरकटाक्षवीक्षणकलितकुतूहलामतोरणमालिकापालिकामालोकमानम्,

पितामहार्पितपितृपितामहाधिष्ठितभद्रासनमपनिद्राहितजनविद्रावणगुणविद्रागदरिद्रा-खिलविद्राघवगोष्ठीगोष्ठीनं सीतया सह परिष्कुर्वाणम्,

वसिष्ठप्रष्ठगरिष्ठमहिष्ठबंहिष्ठब्रह्मनिष्ठसाधिष्ठमन्त्राभिमन्त्रितसरभसकपिवरसमानीत शातकुम्भकुम्भसंभृत चतुस्सागरीवारि परिकल्पित महासाम्राज्याभिषेकम्,

विधिशिवमुखसुरगणस्तूयमानमहापदानम्,

भक्तिभरनिम्न सहज शत्रुघ्न सहज शत्रुघ्न संधार्यमाणशतशलाकालंकृतधवलातपत्रम्,

सुग्रीव विभीषण वीज्यमान वालव्यजनम्,

बहुविध पारितोषिकपरितोषितसुग्रीवविभीषणप्रभृति समस्तसामन्तवसुमतीकान्तकान्त-तरकोटीर कोटीखचित प्रत्नरत्न निर्यत्न निर्यत्प्रभाराजिनीराजित चरणारविन्दयुगलम्,

निगलमिव मुनिमानसमत्तगजानाम्,

सदेहमिव सद्गुणसन्दोहम्,

मूर्तिमन्तमिव कीर्तिस्तोमम्,

साकारमिव दयासारम्,

ऐक्ष्वाककुलक्रमागतमणिमुकुटमपि सफलीकुर्वाणम्,

सकलभूषणभूषणम्,

सीतादापितमुक्ताहारमनोहरसमीरकुमारसमाराधितम्,

मारायुतसुकुमाराकारम्,

सकलाधारम्,

श्रीमन्तम्,

प्रणतजनरक्षणनिस्तन्द्रम्,

रामचन्द्रं साक्षात्समीक्षामहे ॥

श्री विलाससौधावरि आहेते गोवर्धनधारी श्रीकृष्णाच पठपाहून केलते

अष्टक श्लोक

वृन्दारण्यविहारिणे भगवते दैतेयसंहारिणे
गोपीमानसहारिणे कुहनया गोपार्पिताहारिणे ।
कल्पद्रोरनुकारिणे गुणगणैः कान्तैरलंकारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ १ ॥

साधूनामुपकारिणे खलततेर्दूरगतपराकारिणे
कंसध्वंसनकारिणे कमलया वक्षःपरिष्कारिणे ।
देवानामधिकारिणे दनुसुताहंकारधिक्कारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ २ ॥

गोपीनामनुचारिणे सह गवां बृन्देन संचारिणे
नानावेदविचारिणे नवनवश्लाघास्पदाचारिणे ।
योगीन्द्रान्तरचारिणे प्रणमनस्फूर्जन्नभश्चारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ३ ॥

रक्षोवर्गविदारिणे परमया लक्ष्म्या स्वयं दारिणे
त्रैलोक्यैकविधारिणे तनुमतां सौख्यस्य निर्धारिणे ।
श्रुत्यन्ताग्रवधारिणे शमवतां चित्तैस्सदाधारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ४ ॥

मत्स्याद्यैरवतारिणे मधुमुरातंकाब्धिसंतारिणे
स्वात्मानन्दवितारिणे विनमतां कारुण्यविस्तारिणे ।
मुक्ताभिर्हृदि तारिणे विधिशिवप्रष्ठैस्सभास्तारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ५ ॥

दृप्यत्पौण्ड्रकमारिणे दरहसद्गोपीदृशा स्मारिणे
ब्रह्माद्यैश्च कुमारिणे नतसकृत्पूजासदास्मारिणे ।

श्रुत्या श्वाससमीरिणे श्रितनरे गीतागिरामीरिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ६ ॥

प्रत्यूहौघनिवारिणे हितकृते सूर्यात्मजावारिणे
दुर्दर्शाभिनवारिणे स्वतमसा द्वेषपुसंवारिणे ।
शान्तेष्वात्मविचारिणे सतपसे वन्याय नीवारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ७ ॥

दोषाणामपसारिणे दमवतां वर्गे दयासारिणे
भक्तानामनुसारिणे भवरुचेर्दूरात्समुत्सारिणे ।
नेत्राभ्याश्च विसारिणे जलधिजावक्त्राय संसारिणे
नित्यानन्दथुधारिणे नम इदं गोवर्धनोद्धारिणे ॥ ८ ॥

गोवर्धनमुद्धरतो गोपीपीनस्तनैकनिरतस्य ।
कृष्णस्याष्टकमेतत् घटयत्वष्टैश्वर्यपरीवाहम् ॥ ९ ॥

गोवर्धनोद्धारि पठावर सद्यःकवन

केलते श्लोकः

स्वानिज्याक्रुद्धवज्रिप्रहितघनघटोदारधाराविशेषैः
खिन्ने गोपालवृन्दे सहच सहमहाकंपगोतर्णकौघैः ।
अंगुल्यैवोद्धार स्वयमतिविपुलात्युच्चगोवर्धनाद्रिं
योऽसौ कारुण्यरूपः सभवतु भवतां भूतये वासुदेवः ॥ १ ॥

अखिलावनिधरनिवहैस्सह दंष्ट्राग्रेण यो बभार भुवम् ।
गोवर्धनोद्धरणतस्तस्य हरेरस्तु कीदृशी श्लाघा? ॥ २ ॥

सभंगश्लेषश्लोकः

योऽहल्याह्लादकरो गोपायत्त एव सर्वशोभामायन् ।
रामोदिताभिलापो राज्ये भूतिं ददात्वसौ कृष्णः ॥ १ ॥

नवरात्रमहोत्सवामध्ये महानवमीदिवसी चालिलेल्या संभ्रमाविषयीं केलते श्लोकः

क्षोणीमण्डलमण्डनारणिपुरे श्रीतिर्मलक्ष्मापतेः
विष्वक्सुन्दरमन्दहासविलसन्नित्येन्दिरे मंदिरे ।
प्रख्याते नवरात्रसंभृतमहादिव्योत्सवे वैखरी
वाचां पारमुपाश्रयत्यविशयं प्राचां कवीनामपि ॥ १ ॥

लक्ष्मीजानिस्सजानिश्शुचिभिरविरतं पूज्यते सोपचारं
शंभुस्संभाव्यतेऽसौ सह गिरिसुतयाशांकरीनामभाजा ।
वाणी प्राणीभवन्ती सरसिरुहभुवः प्रार्च्यते साधुचर्चा
शस्त्राणां देवतापि प्रचुरजयकरी स्तूयते साधु मन्त्रैः ॥ २ ॥

ऋचां घोषैर्दोषप्रशमनपुषां साधुयजुषां
क्वचित्साम्नां गीत्या प्रकटमितिहासादिपठनैः ।
क्वचिल्लक्ष्मीनारायणहृदयरुद्रादिकथनैः
सुधाभाष्यादीनां क्वचन वचनानां प्रवचनैः ॥ ३ ॥

लक्ष्मीवाणीभवानीस्तवपठनरवैर्देवपूजोच्चनादैः
प्राचीनाचार्यवर्यप्रचितहरिगुरुस्तोत्रनिध्वानतानैः ।
शब्दब्रह्माद्वितीयं भिदुरदशदिशासौधसंधिस्वनाढ्यं
संवोढुं नो शशाक स्वयमतिविपुला व्योमनिश्शेषसीमा ॥ ४ ॥

गजार्चनेनाप्यगजार्चनेन हरीशनुत्याप्यहरीशनुत्या ।
सवाजिदीप्त्यापि नवाजिदीप्त्या विभाति शस्त्रच्छटया निकाय्यः ॥ ५ ॥

मंथानाचलमथ्यमानकलशाकूपारगर्भस्थलात्
प्रादुर्भूय रमा गुणौघपरमा श्रीतिर्मलक्ष्मापतेः ।
आस्थानीं समुपेयुषी सह गिरा गौर्याच संपूज्यते
तौ मातंगतुरंगमौ सहभवौ तस्याश्च पश्चादिह ॥ ६ ॥

विजयदशमी दिवसी चालिलेल्या संभ्रमा विषयीं
केलते श्लोक

विजयदशमीयात्रादिव्योत्सवे वलवैरिणा
प्रहितमभितः क्ष्माभृत्कोटीकिरीटनिवेशितैः ।
वलभिदुपलैर्नीलीभूतं तदीयमदावलं
तिरुमलमहीपालो व्यालोक्यतामधितिष्ठति ॥ १ ॥

सदाविलसदाकृतिर्दिविषदां प्रभोस्संमतो
मुदा सह मदावलस्तिरुमलक्षितीशं वहन् ।
स्वरूपगनिरूपणं रचयितेति गोरोचका-
भिराकृतपुरागुणो नियतमद्य विद्योतते ॥ २ ॥

भूषोज्ज्वले तिर्मलभूमिपाले करीन्द्रमारुह्य गिरीन्द्रकल्पम् ।
वीथीमलंकुर्वति रामचन्द्रमारूढशत्रुञ्जयमध्यगाम ॥ ३ ॥

अग्रे यान्ति वलाहका इव महीसंचारिणः कुञ्जराः
गंधर्वा दिवमुत्पतन्ति रभसाज्जेतुं रवेरर्वतः ।
वाणिन्योऽपि पताकयोर्ध्वकृतया निन्दन्ति रंभादिमाः
श्रीमत्तिर्मलभूपतौ द्विपमुपारूढे गिरिं जंगमम् ॥ ४ ॥

दीपैर्गन्धककल्पितैरपि परैर्देदीप्यमानान्तरे
रोदस्यौ समुदीक्ष्य तिर्मलमहीपालस्य यात्रोत्सवे ।
नानाबाणविनोददर्शनमहाकौतूहलव्याकुलाः
नाकाधीशमुखा अहं प्रथमिका भाजो नभोऽभ्याययुः ॥ ५ ॥

भेरीभांकारपूरैः पटहपटुरवैर्हायहेषाविशेषैः
चक्रक्रेंकारनादैः करिकलभघटाबृंहितोद्दामघोषैः ।
नन्दद्बन्दिस्तवौघैर्नवनवविरुदैस्तिर्मलक्षोणिभर्तुः
यात्रा सीमावनीभृच्छयितहरिहठोद्बोधमातन्तनीति ॥ ६ ॥

द्रष्टॄणां दृष्टिघातं झटिति विदधतीर्दीपिका गन्धक्लृप्ताः
पश्यन् शक्नोति नैव स्थगयितुमधिकास्स्वादृशः कौशिकोपि ।
प्रोद्यद्वाद्यप्रणादान्निशमयितुमिहाशक्नुवन्नाभिजन्मा
कर्णानष्टौ पिधत्ते तिरुमलधरणीपालयात्रोत्सवेषु ॥ ७ ॥

कनत्कनककञ्चुको गुरुकिरीटकोटिस्फुर-
न्मणीकिरणधोरणीपरिणतात्मनीराजनः ।
अपुण्यजनदुर्लभस्तिरुमलक्षमावल्लभ-
श्चिरादिह दिदृक्ष्यते सकलितत्विषा चक्षुषा ॥ ८ ॥

रम्येण रत्नमकुटेन विराजमानो
राजीवचारुनयनप्रकटप्रसादः ।
राजश्रिया रचितभीषणभावुकश्री
राजत्यसौ तिरुमलावनिपालवर्यः ॥ ९ ॥

आस्थाने भासमाने कनकपटपरिच्छन्नभद्रासनेऽस्मिन्
भातस्सामन्तभूमीपतिमकुटमणीराजिनीराजितांघ्रिः ।
पौराद्यैः पूज्यमानः प्रतिपदमुपदापाणिभिः पादनम्रै-
राजेन्द्रस्तिर्मलाख्यो रमयति सुगुणैस्स्वप्रजानां मनांसि ॥ १० ॥

राजानमक्षतकलाविभवं सदैव
मित्रान्तिके स्फुरिततेजसमस्तदोषम् ।
सन्मार्गतोऽच्युतमपास्तकलंकलेशं
श्रीतिर्मलप्रभुमवेक्ष्य पलायतेन्दुः ॥ ११ ॥

கார்த்திகை நாட்சென்னி கொண்டோ ளெளியுருக் காண்பர்திண்ணம்
கார்த்திகை நாளுநந் தானே கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 28

(நிந்)தனத் தாற்கன்பு பூணு மலக்கண்கள் நீலமுற்றுச்
சிந்தனத் தாட்கன்பு பூண்டெனை யாளச் செயலுளதோ
மந்தனத் தாட்பட்ட நின்னடி யார்முன் மகிழ்ந்துவருங்
கந்தனத் தாட்சகி யானே கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 29

திருடப் பரியன கோடையில் கொல்லச் சிறிதுமஞ்சேன்
மருடப் பரிசன்பொய் வார்த்தையன் கெட்ட மனவிரகன்
நெருடப் பகரன் பிழைகளெல் லாத்தையும் நீ பொறுப்பாய்
கருடப் பரியன் மருகா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்பகத் திற்கு நீறுற் பவத்தின் கழற்குழன்றே
கற்பகத் தற்குன் சடாக்கர மெய்தக் கருணித்தெனை
கற்பகத் தற்குப் பயங்கண்டு நிற்றனர் பால்கலப்பாய்
கற்ப(கத் த)ந்திக் கிளையாய் கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 31

தத்துவ மான பதமும் பதா(ர்த்த)முஞ் சத்துமைய்வ
தத்துவ மான சுபாவ சுரூபமு மாரணத்தில்
முத்துவ மான வுபனிடத் தேகுரு முன்னுணர்வாங்
கத்துவ மா(ன)மில் லானே கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 32

மம்பஞ்சு பெற்றவர் நின்னடி யார்கள் வழங்கருள்முன்
அம்பஞ்சு பெற்ற நிலாதொடு மவ்வகை நண்ணிவிப்பாய்
அம்பஞ்சு பெற்றவன் கெட்டுங் கெடாம லழித்தவுயர்
கம்பஞ்சு பெற்றவன் சேயே கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 33

ஏதிலு மெங்கும் நிறைந்திருப் பாய்மயி லேறவல்லாய்
போதிலு மெல்லிய பாதா ரவிந்தப் பொருப்புயனே
ஓதிலு முன்னை யுணரிலு முன்னை யொழுகுமென்சொல்
காதிலுங் கேழ்க விலையோ கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 34

மெல்லிய ரஞ்சனச் சேலாந் திருட்டு விழிக்குலெக்காய்
நல்லுயிர் தேய்ந்து நலிந்திடவோ தெய்வ நாயகனே!
வல்லிய ஞான வொளிசேரும் வச்சிர மார்பையின்று
கல்லிய வேல்முரு கேசா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 35

பண்சாத் திடுபொ(ற் பதத்) தைநின் றுமம் பகர்வதற்கே
தண்சாத்தி டுந்தொடை யாய்ப்படை விற்வித்த சண்முகனே
எண்சாத்தி டாதநின் பாதாம் புயந்தை யியம்புமென்மேல்க்
கண்சாத்தி டாயென்ன வேலா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 36

அருத்திலில் லாத விடாயது போல்மெய் யறிவினுயர்
குருத்திலில் லாத துயரடி யார்தங் குழுவிடையே
பொருத்திலில் லாந்திடு வேனுனை நாள்தொறும் போற்றி பண்ணுர்
கருத்திலில் லாத முருகா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 37

பெண்ணாறி லு(ந்துய) ரெய்திப் பிணியுற்ற பேதத்தனுய்
மண்ணாறி லும்வந்து சென்மித்தி டாமல் ரைந்தருவாய்
எண்ணாறு ரெட்டித்த தத்துவ(த்) தப்புறத் தெங்குநின்ற
கண்ணா(றி ர)ண்டுடை யானே கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 38

நில்லெனை நின்னெறி தன்னில் நி(ன்)னன்பரை நேரறியாப்
புல்லெனை யாசையும் போக்கறி யேனை நின் பொற்புகட்சி
சொல்லெனை முத்திக்கு வித்தாஞ் சடாக்கரச் சொல்லை நிற்றங்
கல்லெனை யாள்முரு கேசா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 39

இந்தாட வித்துலை யாப்பவத் தேகிடந் தெய்திடுவேன்
சந்தாபந் தீர வருவதென் றேதண் ணளியறல்போல்
கொந்தா ரளகக் குறத்திப் பயோதரக் கோட்டிளைக்குங்
கந்தா சிலம்பிடுங் காலா கதி(ரா)ர் கடாசலனே. 40

கதிர்காம வேலவன் தோத்திரம்
முற்றும்.

செந்தில் வேலவன் தோத்திரம்

(இராமாயணக் கழிநெடில்)

1. காரெனுங் குழலாள் திங்கள்சேர் நுதலாள்
காவிய மலரெனும் விழியாள்,
கமலமா முகத்தாள் [1]அமுதவாய் சுகத்தாள்,
கன்னிநற் கமுகெனுங் கழுத்தாள்,
மேரினைப் பழித்து தன்னிலே மிகுத்து
வேள்வரும் பவனியை [2]யடக்கி

1. "அமுறதவாய" என்று மூலத்தில் உள்ளது.
2. "யடககு" என்றுளது.

விரகினை விளக்கு முலையினாற் கிணங்கும்
விழலனை யாளுநா ளுளதோ!
பாரெனு மயோத்தித் தசரதன் தனக்குப்
பாலனாய் வந்தவ தரித்துப்
பலகலை முனிவன் வேள்வியைக் காத்துப்
பகையெனு மரக்கியை வதைத்துச்
[3]சீர்வள ரகலிகை சாபமே தீர்த்துச்
சனகனார் மகள்மணம் புணர்ந்த
செங்கண்மால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

2. பலவகைப் பிறவி தன்னிலே பிறந்து,
பண்டுநான் செய்த பாவம்
பலித்திடும் வகையால் மீளவு மிந்தப்
பார்தனில் சென்மமே யெடுத்துக்
கலகமே செய்யும் விழியினாற் கிணங்கிக்
காதலே யனுதினம் புரிந்து,
கனவிலு முனையே நினைவிலா அயலக்
கபடனை [4]யாளுநா ளுளதோ!
தலமெனு மயோத்தி நகர்தனை யன்னை
தன்மொழி தன்னினா லகன்று,
தையலுந் தானுந் தம்பியுங் குறிஞ்சித்
தண்பெருங் கங்கையைக் கடந்து,
சிலவள குகனைத் துணைவனாய்ச் செய்து
சித்திர கூடமே யணுகச்
சென்றமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

3. எந்தநாள் முழுதுந் தன்மமே சற்றும்
இணங்கிடேன் ஒருவருக் கடியேன்
ஏகமாய் சொரூபக் கடவுள ரளித்த
இறைவனு மிவனெனக் கருதிக்
கந்தனே யாறு முகவனே என்று
கருத்திலே சற்றும் நினைந்திடா

---

3. "சீரவளரகலி சாபமே" என்றுளது

4. சீர் குறைவு கருதி "யாளு" என்ற சொல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

தவலக் கபடனுக் குன்மலர்ப் பதத்தின்
கருணைசெய் தாளுநா ளுளதோ!
வந்துதா னெதிர்த்த அரக்கிமூக் கரிந்து,
மாயமான் தன்னையே வதைத்து,
5............ ....
....
சிந்தைதா னைந்து சடாயுவை *யடக்கித்
தெளிந்தபின் னனுமனை அடிமையாய்ச்
செய்தமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

4. பத்தியா லஞ்சு பஞ்சபூ தியமும்
பரிவுட னுன்திருப் பதத்தைப்
பணியவே அறியேன்; அறமதே நினையேன்;
பாவமே செய்திட அறிவேன்.
முத்திதான் பெறவே ஆறெழுத் துணரேன்,
மொழிந்திடும் பலமொழி புகலேன்,
மோச்சமா யெழுநரகில் வீழ்ந்திடா 6தெனக்குன்
முண்டகப் பதமே யருள்வாய்!
சுத்தமா யெழுந்த எழுமரந் துளைத்துச்
சுக்கிறீ பனைத்துணை படைத்தருளித்
துங்கனும் வாலிதனை விழவதைத் துத்தோகை
பாலத் தூதது விடுத்துச்
சித்தமே மகிழத் தூதர்வந் துரைக்கத்
தெண்டிரை வருணனுர் பணியச்
செய்தமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

5. 7காலவளை கையும் எலும்பினுல் நாட்டிக்
கற்றையாஞ் சதைகொடு சூட்டிக்
கனக்கவே ஆக்கை நரம்பினு லிறுக்கிக்
8கனசுவர் தோலினுற் சாற்றிச்

---

5. இங்கு ஏழு சீர்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன. மூலத்தில் எழுதப்படவே இல்லை.
* "அடைந்து" எனல் பொருந்தும்.
6. தினககுன என்றுளது.
7. காலவளை=?
8. "கனசிவா" என்றுளது.

சாலவே ஒன்பது வாசலும் விடுத்துச்
சஞ்சரிக்க ஜவரை இருத்தித்
தங்களி லிணங்கி உந்தனை வணங்காத்
த(ை)கமையை என்னநான் புகல்வேன்!
காலமே யறிந்த விபீஷணன் தனக்குக்
கருணையா லடைக்கல மருளிக்
கனகமா மதில்சூழ் இலங்கையு[9]மானுங்
கடந்தொரு வளமையுங் கருதிச்
சீலமே புனைந்த எழுபது வெள்ளஞ்
சேனையுந் திருவணை யடைக்கச்
சென்றமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

6. அன்னைமார் சலித்தார், அயனுமே சலித்தான்
அடிக்கடி என்னைப் பிடித்த
அந்தகன் சலித்தான் இன்னமா பாவத்
தனுதினம் [10]........... ....
....
அடியேன் இறந்துபின் பிறந்து
எத்தனை செனன மென்(றே) எடுப்பேன்
இதுவொழித் தாளவே நினையாய்!
மன்னுரா வணன்பால் அங்கதன் தூதால்
மங்கையை விடுதியென் றுரைக்க
மறுத்தவ னுரைத்த சேதியால் வெகுண்டு
வரிசிலை குனித்துநா ணேற்றிச்
சின்னபின் னங்களாய் அரக்கரை வதைத்துத்
தேருடன் பரிகரி யுருளச்
செய்தமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

7. பஞ்சமா பாவிக் கொடியநெட் டூரன்,
பலவுப காரஞ் செய்யேன்
பகர்ந்திடு மொழிகள் [11]பையெலாம் பொய்யென்
பாவி யதனிலும் பாவி

---

9. 'மானுங' = ?
10. இதுமுதல் ஆறு சீர்கள் இல்லை.
11. மெய்யெலாம் என்றிருத்தல் வேண்டும்.

அஞ்சியே நெறியா லுந்தனைப் பணியேன்,
அறமது சிறிதுமோ அறியேன்,
அபலனுய்த் திரிந்து அலைந்திடா [12]தெனக்குன்
அடியிணை அருளவே நினையாய்!
வஞ்சரா வணனை இன்றுபோய் நாளை
வாவென வருளது புரிந்து
வாளியால் கும்ப கர்ணனு மற்றப்
பெரும்பெயர் அரக்கர் மாளச்
[13]செஞ்சிலை விடுத்திந் திரசித்தை வதைத்துத்
தேவர்கள் பயமது தீர்த்த
செங்கண்மால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

8. மங்கையர்க் கிணங்கிதா னுலைந்து, வயதுதான்
மிகுந்து, முதுமையா யிருமல்
வரவர இளைப்புந் தலையது நடுக்கி,
வாய்மொழி பதறியே குளறி
அங்கமே ஒடுங்கிக் கண்களே சிவந்து
அறமிக உயிரது குறுகி
அடியேனை இயமன் தொடருமுன் னுனது
அடியிணை அருளவே நினையாய்!
துங்கமா ருதிதோ ளேறியே தேரில்
தோணிய இராவண னுடலைத்
துணித்தொரு பத்து முடியது உருளச்
சூரர்கள் பூமழை பொழியச்
செங்கைவேல் விபீடணற் கிலங்கை யுடனளித்துச்
சீதையைச் சிறைவிடுத் தயோத்தியில்
சென்றமால் மருகா! செந்தில்வாழ் முருகா!
தேவனே! அமரதே சிகனே!

9. அனுதின முலுத்தர் தங்கள் பால்சென்று
அவர்களைக் கற்பகக் காவென்றும்
அங்கமா முகில்நீ துங்கவேள் மத(ன்)நீ
அண்டருக் காகநீ என்னும்

---

12. 'தினககுன' என்றுளது.

13, 'செஞ்சிலை இந்திர சித்தினை வதைத்து' எனினும் பொருந்தும்.

பனுவலு மிசைகீர்த் தனையது சிறக்கப்
பாடியே பலனதில் லாமல்
பரதவித் துனையே [14]நினைந்த எனக்குன்
பதமளித் தாளுநா ளுளதோ !
மனுநெறி தழைக்க வேந்தராய் மவுலி
வதிட்டர்தன் கையினல் தரிக்க
வள்ளலா மிலக்குவன் பரதசத்துருக்கன்
வானத் திறைகுகன் [15]...........
அனுமன் தினகரன் [16]பணியத் திருவொடும்
அயோத்தி நகர்தனில் வீற்றிருந்த
செங்கண்மால் மருகா ! செந்தில்வாழ் முருகா !
தேவனே ! அமரதே சிகனே !

நிறையும்.

பழனிவேலவன் தோத்திரம்.

(ஆறுமுகத்து அசளிர்.)

1. காரெனுங் குழலாள் திங்கள்சேர் நுதலாள்,
காவிய மலரெனும் விழியாள்,
கமலமா முகத்தாள் பவளவாய் [17]இதழாள்,
கன்னிநற் [18]கமுகெனுங் கழுத்தாள்,
மேரினைப் [19]பழித்து தன்னிலே மிகுத்து
வேள்வரும் பவனியை யடக்கி
விரகமே விளைக்கும் முலையினுற் கிணங்கு
விழலனை யாளுநா ளுளதோ !
பாரினி லயோத்தி தசரதன் தனக்குப்
பாலனுய் வந்தவ தரித்துப்
பலகலை முனிவன் வேள்வியுங் காத்துப்
பகையெனு மரக்கியை வதைத்துச்

14. 'நினைகதின ககுன' என்றுளது.

15. ஒரு சீர் விடுபட்டிருக்கின்றது.

16. 'மதிலசூழ குலமன்னா பணிய' என்றுளதால் ஈண்டு இரு சீர்கள் மிகுதியாயுள.

17. "இததாள" என்று மூலத்தில் உள்ளது.

18. "கமுகினுங" என்றுளது.

19. "பழுதது" என்றுளது.

சீர்வளர் அகலிகை சாபமே தீர்த்துச்
[20]சனகனுர் மகள் மணம் [21]புணர்ந்து
சென்றமால் மருகா! பழனிவாழ் முருகா!
தேவனே! தேவர்கள் நாயகனே!

2. பலவகைப் பிறவி தன்னிலே பிறந்து,
பண்டு நான் செய்த பாவமே
பலித்திடு மதனல் மீளவு [22](மிந்தப்
பார்தனில்) சென்னமே யெடுத்துக்
கலகமே விளைக்கும் முலையினுற் கிணங்கிக்
காதலா லனுதினம் புணைந்து,
கனவிலுமுனையே நினைவிலா வசடக்
கசடனை யாளுநா ளுளதோ!
தலமெனு மயோத்தி நகர்தனி லன்னை
தன்மொழி யதனு லகன்று,
தையலுந் தானுந் தம்பியுங் குறிஞ்சித்
தண்பெருங் கங்கையைக் கடந்து,
[23]சிலவலி குகனைத் துணைவனுய்க் கொண்டு
சித்திர கூடமே யணுகச்
சென்றமால் மருகா! பழனிவாழ் முருகா!
தேவனே! தேவர்கள் நாயகனே!

3. எந்தநா ளளவும் தன்மமே சற்றும்
இணங்கிடேன், ஒருவருக் களியேன்,
ஏகனுஞ் சொரூபக் கடவுள ரளித்த
யிவனே [24](இறையெனத்) தினமுங்
கந்தனே யாறு முகவனே என்று
கருத்திலே சற்று [25]மெண்ணுக்
கைக்கப டனுக்குன் திருமலர்ப் பதத்தைக்
[26]கதிபெற வருளுநா ளுளதோ!

---

20. "தினகரனுர" என்றுளது.
21. "புணாநத" என்றுளது.
22. இவ்விரண்டு சீர்கள் மூலத்தில் இல்லை. சீர் குறைவு கருதி சேர்க்கப் பட்டுளது.
23. "சிலைவலி" எனினுமமையும்.
24. சீர் குறைவிற்காகச் சேர்க்கப்பட்டது.
25. "மெனரு" என்றுளது.
26. "கதிரபெற" என்றுளது.

Kasyapa Samhita BL. Nos, 10777 & 78.

After quoting the 1st four verses Dr. A. C. Burnell offers the following remarks.

"Siva then gives an acount of diseases and their causes and cure. Sin (Papa) is the cause, and therefore (as might be supposed, the treatment is much mixed up with religious observanes. The diseases are classified very minutely e. g., 20 kinds of Kushtas, 12 of Gulmas etc." For a proper assessment of the value of this work Dr.'s remarks are too scanty. Hence an attempt is made in this paper for a detailed description of contents.

Kasyapa, the author of this work does not come in the 6 Samhitakaras mentioned by Charaka.

अग्निवेशश्च भेलश्च जातूकर्णः पराशरः ।
हारीतः क्षारपाणिश्च जगृहुस्तन्मुनेर्वचः ॥

The text in this manuscript gives 8 Samhitakaras.

ऋग्वेदस्योपवेदाङ्गं काश्यपं रचितं पुरा ।
लक्षग्रन्थं महातेजं अदेयं मम दीयताम् ॥

काश्यपं कौशिकं व्यासं वासिष्ठं कुंभसंभवम् ।
पराशरं भारद्वाजं मार्कण्डेयं महाद्युतिम् ॥

एकैकं लक्षग्रन्थानि वेदतुल्यं सुबोधितम् ।

From this it is clear that Kasyapa wrote a work of considerable magnitude consisting of one lakh of Granthas. One Kasyapa is referred to in Tatshakopakhyana. It was this Kasyapa, an expert in treatment of Cobra bites, who was richly rewarded by Tatshaka for his not treating Parikshit. Panini refers to one Kasyapa तृषिमृषिकृषेः काश्यपस्य Perhaps this Kasyapa was a grammarian. Kasyapa is known to have written standard texts on medicine, architecture and grammer. He is referred to as a great acharya in Charaka and Susruta Samhitas and their commentaries and often quoted as authority. Whether the Kasyapas referred to are one and the same or different personalities of different ages is a matter to be decided by more equipped research scholars.

It might be hazarded that the Kasyapas referred to in Tatshakopakhyana as the autbor of a Kasyapa Samhita published in Madras, dealing with Cobra bites and all sorts of poisons and the author of another Kasyapa Samhita purely a medical work published by Pandit Hemaraja Sarma, Rajaguru of Nepal are identical. It is found that treatment of poisons is also included in Samhitas.

Kasyapa, author of the present work however, is not to be equated with the author or authors of the Kasyapa Samhitas mentioned above. This work itself is entirely different in concept and contents. Unlike other Samhitas it is completely in verse. Kasyapa Samhita published in Nepal is purely medical while the present one is a beautiful blending of sins and medicines. To some extent this work is similar to Veerasimhavaloka of Veerasimha of Kashmir Thomara dynasty. This differs only in this respect that Veerasimhavaloka recognises planatory positions also as one of the causes besides the actions of merit or demerit committed in previous births and tries to find out the causes. In this work planetory positions are not taken account of.

Unlike the reputed medical Samhitas this work goes on the supposition that nearly all disease is the result of supernatural influences and of sinful actions in some stage of the patient's existence. By making recourse to previous actions and planatory movements for proper diagnosis of difficult but of verv sightly different diseases one could not be certain, whether there has been a falling off or progress in Indian Medicine.

The verses quoted below give the scope of this work:

अशीतिर्वातरोगेषु चतुःषष्टिज्वराणि च ।
विंशतिर्मेहरोगं च क्षयरोगं च विंशतिः ॥

कुष्ठं च विंशतिश्चैव विंशतिः कफरूपकम् ।
पैत्यं च विंशतिश्चैव गुल्मरोगं दशद्वयम् ॥

व्रणं च विंशतिः पञ्च दुदरं षोडशानि च ।
अर्शांसि द्वादशश्चैव सन्निपातास्त्रयोदश ॥

विषमं सप्तनामेषु रतिदोषेषु पञ्चमम् ।
हिक्कामष्टगुणं चैव शूलमष्टविधानि च ॥

मसूरिकालयं संख्या पाण्डुरोगेषु पञ्चमम् ।
अश्मरि सप्तसंख्यायां मान्द्यरोगं तथाष्टकम् ॥

मूत्रकृच्छ्रं त्रयोभेदं शोफरोगं च पञ्चमम् ।
त्रितयं गजचर्मं च त्रीणि रूपं विसर्पिका ॥

यकृति त्रितयं चैव प्लीहरोगत्रयाणि च ।
पीनसं षष्ठनामानि प्रसेकत्रितयानि च ॥

नेत्ररोगं चाष्टविधं हरिद्ररोगमेकशः ।
सोमरोगं चैकसंख्या कुष्ठरोगं यथाक्रमम् ॥

सूतिकारोगमेकत्वे प्रदरं त्रीणि नामकम् ।
त्रितयं मूकरोगत्वं मूर्च्छारोगत्रयं भवेत् ॥

उन्मादं द्वादशं संख्या चित्तरोगं च पञ्चमम् ।
नपुंसकं चाष्टविधं अतिसारं चतुर्विधम् ॥

ग्रहणी जतुनामाख्यं विषूचित्रितयानि च ।
कृमिरोगं चाष्टविधं दर्दुरद्वितयं नरः ॥

पिटकं वटुनामाख्यत्रितयं ग्रन्थिरोगजम् ।
हृद्रोगं च चतुःसंख्या योनिरोगं तथाष्टकम् ॥

द्वादशं गर्भिणीरोगं द्वादशं बालकज्वरम् ।
विषूचित्रितयं चैव विषरोगत्रयाणि च ॥

स्थौल्यरोगं त्रयोभेदं बधिरत्रितयानि च ।
अन्धत्वं त्रीणि रूपाणि जिह्वारोगत्रयाणि च ॥

दन्तरोगं द्वादशं च उद्गारत्रितयं भवेत् ।
द्वितयं वमनं देवि तिमिरत्रितयानि च ॥

कृमिरोगं चाष्टविधं अग्निरोगमरोचकम् ।
अन्नद्वेषमजीर्णत्वं गद्गदं कण्ठरोगजः ॥

इत्थं रोगमसंख्यातं विविधं रूपमुद्भवम् ।
विविधं पापसारोऽयं मम माया दुरत्यया ॥

तत्पापतरणोपायं ... ... ।

होमं च भोजनं विप्रजापनं सिद्धिदं तथा ।
आश्रितं सर्वपापं च नाशयेन्नात्र संशयः ॥

These verses are not examples of good language or of antiquity. In many places the language is rustic and faulty but sufficiently expressive. Enumerations of types of several diseases help very much the study of history of diseases at different ages. According to Sarngadhara Kushtas are 18 but according to this work they are 20. Perhaps major skin troubles are included in Kushtas.

There are two palm leaf Manuscripts of this work both in Telugu Script preserved in this Library. It is very unfortunate that both of them do not seem to be complete. On the whole there are 787 subheads in this work.

P. V. V. SARMA

OUR EXCHANGES

1. The Divine Life, Sivanandanagar, Rishikesh, U. P.
2. Mysore Information Bulletin, Government of Mysore.
3. Madras Information, Govt. of Madras, Madras.
4. The Journal of Oriental Research, Madras.
5. Bulletin of the Govt. Oriental Manuscripts Library, Madras-5.
6. The Journal of University of Bombay. Fort Bombay-1.
7. American Newsfile of the U. S. Information Service.
8. The Journal of the Kerala University Oriental Mss. Library, Trivandrum.
9. Agra University Journal of Research, Agra.
10. The Tirumala Tirupati Devasthanams Journal, Tirupati.
11. The Adyar Library Bulletin, Adyar, Madras-20.
12. Sri Venkateswara University Oriental Journal, Tirupati.
13. Journal of the Oriental Institute, Baroda.
14. Annals of the B. O. R. Institute, Poona-4.
15. Sentamil (Tamil), Madurai Tamil Sangam. Madurai.
16. Gnanasambandam (Tamil), Dharmapuram.
17. Tamil Pozil (Tamil), Karanthai Tamil Sangam, Karanthai, Thanjavur.
18. Vaidya Chandrika (Tamil), Teppakulam, Tiruchi.
19. American Reporter—Tamil, Telugu and English Editions.
20. Vijayavani (Telugu) Buckinghampet P. O., Vijayawada-2.
21. Traimasik, Bharat Ihihasa Samshodhak Mandal, Poona.
22. Samshodhak, Rajwade Samshodhak Mandal, Dhulia.
23. Quarterly Journal of Mythic Society, Bangalore.
24. Jaina Siddhanta Baskar & Antiquary, Arrah. (Bihar)
25. Udyana Patrika, Tiruvaiyaru, Thanjavur Dt.
26. UNESCO Bulletin for Libraries, 19, Avenue Klēbar, Paris-16e - France.
27. Bulletin of Ramakrishna Mission Institute of Culture, Calcutta.
28. Dharma Chakram, Sri Ramakrishna Tapovanam, Tirupuraiturai, Tiruchy Dt.
29. Sri Ramakrishna Vijayam Sri Ramakrishna Matam, Madras-4.
30. News from Yugoslavia, Yugoslav Embassy, 12-Sundaranagar, New Delhi.
31. SOCIĒTIĒ ASATIQUE 3 Rue Magarine, 3 Paris (VIe)
32. Devasthana Patrika, Srirangam.
33. Astrological Magazine, "Sri Rajeswari" Bangalore-3.
34. Kurukshetra, The Publication Division, Old Secretariat, Delhi-8.
35. Sivaji, Teppakulam P. O., Tiruchirapalli.
36. Sāraswati Suṣamā, Banares.
37. Kumaraguruparan, Srivaikuntam.
38. Sri Vaishnava Sudarsanam, 3, Puthur Agraharam, Tiruchirapalli.
39. Sri Sajjanatoshini Patrika, 3-A/80, W. E. A. Karol Bagh, New Delhi.

40. Annals of Oriental Reasearch, University of Madras, Madras-5.
41. Indian Philosophy and Culture, Vaishnava Research Institute, V. T. University, Vrindaban U. P.
42. Soviet Land (English and Tamil Editions), Information Department of the U. S. S. R. Embassy in India, 22, Vijayaraghavachari Road, T. Nagar, Madras-17.
43. Journal of the Ganganath Jha Research Institute, Allahabad.
44. Indian Archives, National Archives of India, Queensway, New Delhi.
45. Sarvodaya (English and Tamil Editions) 24, Srinivasapuram, Thanjavur.
46. Bulletin of the Chunilal Gandhi Vidyabhavan, The Sarvajanik Education Society, Surat.
47. The Journal of Fami'y Welfare, 272, Dadabay Navroji Road Bombay-1.
48. Indian Publisher and Book-Seller, c/o Popular Book Depot., Lamington Road, Bombay-7.
49. Sangeet, Musical Monthly Magazine, Sangeet Karyalaya, Hathras, Madhya Pradesh.
50. Marathi Samshodhan Patrika— A Quarterly Journal of the Marathi Post-Graduate andResearch Institute, Mumbai Marathi Granthasangrahalaya, Thakurdwar, Bombay-2.
51. Bharati, Tamil Writer's Association. Crescent Society Buildings, Madras-2.
52. Vēdavāṇi - Ajmath Gadh. Palace P. O. Benares-6.
53. Girama Nalam, The Public Relations Officer. Govt. of Madras, Secretariat, Madras-9.
54. Sri Nṛsimhapriya Sri Ahobila Mutt, Tiruvallur.
55. UNIVERSITAS, BIRKENWALDSTR, 44, STUTTGART. (Western Germany)
56. Self Realization Magazine, 3880, San Refeal Avenue, Los Angeles, 65, CALIFORNIA, U S. A.
57. Sankara Kṛipā No. 71. Butterworth Road, Tiruchy-2.
58. Institut Francias D' Indologie, Pondicherry
59. Director, Kannada Research Institute, University Compus, Dharwar.
60. Pudumai Kural, Thanjavur.
61. Jyotish Vignan, 2239, Gurudwara Road, New Delhi.
62. Divyajyoti, Divyajyoti Karyalaya, Simla-1 (Punjab)
63. Sangham Proddatur Cuddapah Dt. (Andhra)
64. The German Democratic Republic (English and Hindi), 28-39, Koutilya Road, New Delhi.
65. Kamakoti Pradipam, No. 4 Francis Joseph Street, Madras-1.
66. Sivakasi Murasu, Sivakasi.
67. The Journal of the University of Poona, Poona University Library, Ganeshkind, Poona-7. (India)
68. Sāradā Pitha Pradeepa, Dwaraka.
69. Parampara, Rajastani Sodh-Samsthan. Risala Road, Jodhpur.

70. Harvard Educational Review, Hardvard College Library, Cambridge 38, MASSACHUSETTS.
71. Korea Journal (Monthly), Korean National Commission for UNESCO, P. O: Box Central 64, Seoul, Korea.
72. Sutantiran, 194-A, Bandaranaike Mawatte, Colombo-12, Ceylon.
73. The Life Natural, Ganeshnagar, Pudukkottai
74. Bharat Sevak (Tamil), 345, West Main Street, Thanjavur
75. Serials Section, University of California Library, 405, Hilgard Avenue, Los Angels 25, California, U. S. A.
76. Journal of Asiatic Society of Bombay, Town Hall, Bombay-1.
77. Dakshina Bharat, Dakshin Bharat Hindi Prachar Sabha, Tyagarayanagar, Madras-17.
78. Tattva Vāda, 405, Middle School Road, Visweswarapuram, Bangalore-4.
79. Punarvasu, 13, Arisikara Street, Madras-4.
80. Samskrita Pratibha, Half-yearly Samskrit Journal Published by the Sahitya Akademi, University of Madras, Madras,
81. Bharatiya Samskriti ani Itihasa, 172. Nayagar Cross Road, Dadar, Bombay-14.

Two copies of each book have to be sent for review in the Journal. Articles published in this Journal can be reproduced with the permission of the Editor. All communications regarding the Journal may be addressed to:—

THE EDITOR,
The Journal of the
Tanjore Mahraja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library,
T. M. S. S. M. Library,
THANJAVUR.
(Madras State) India.